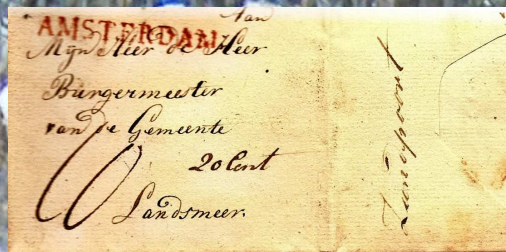

EEN VERENIGING MET HISTORISCHE ALLURE IN DE GEMEENTE VELSEN

Ter gelegenheid van 75 jaar "postzegelvereniging IJmuiden" en 40 jaar jeugdafdeling "de Seinpost"

Dit is een lege pagina.

Binnenkant kapt de Rabobank	1
Inhoudsopgave	2
Voorwoord	3
Een jubilerende vereniging en een mooi boek beide om zuinig op te zijn	4
De geschiedenis van de post in de Gem. Velsen	5- 41
Motortrawler, “IJM.99” op postzegels en als P.V.IJ. logo	42
75 Jaar postzegelvereniging “IJMUIDEN”	43-57
40Jaar, Jeugdafdeling ‘De Seinpost’	58-69
Schildpadden, een soort passie vanaf mijn geboorte	70
Auto’s sparen op postzegels, dat is mijn hobby	71
Olympische spelen, wat is dat eigenlijk	72
Wetenswaardigheden in de filatelie	73
Post- en telegrambestellers te IJmuiden	74
Een postbode kent iedereen	75
De postbode verteld	76-77
Een bijbaantje van Guus	78
Sponsor, Postzegelhandel “IJmuiden	78
Sponsors, ”, Hotel de Weyman, Postbeeld en Van Waalwijk van Doorn	79
Sponsor, postzegelveiling “LEOPARDI”	80
Hier is gelukkig geen steekje los	81
13 Stripes en de bruggen	82-83
Over hobby’s en verzamelen	84-85
“Vlinders” een kleurrijke fladderaar	86-87
“Speelgoed” Het motief van mijn verzameling	88-89
De wonderlijke wereld van “Farthings”	90-92
Stempels der Gemeente Velzen, Zandpoort enz.	93-115
Met dank aan, bronvermelding	116
Sponsor, CORINPHILA Veilingen voorheen Wiggers de Vries bv	117

VOORWOORD

Postzegelvereniging van harte gefeliciteerd

Dit jaar is het 75 jaar geleden dat de Postzegelvereniging voor IJmuiden en Omstreken werd opgericht. In het oprichtingsjaar (1935) groeide de vereniging van 10 naar 28 leden. Bij het 25-jarig bestaan telde de vereniging al 50 leden méér. Dit jubileum werd vanwege onvoldoende geldmiddelen niet gevierd, maar de 78 leden zijn onverdroten verder gegaan met de uitbouw van de vereniging.

Het 40-jarig bestaan werd wel groots gevierd met een tentoonstelling in het Noordelijk Koetshuis van landgoed Beeckestijn. De vereniging is dan inmiddels uitgegroeid tot 170 leden. De tentoonstelling werd door burgemeester Reehorst geopend.

Vele keren in de ontstaansgeschiedenis van uw vereniging is er geprobeerd een jeugdafdeling op te richten. In 1969 lukte dat en deze afdeling is tot op de dag van vandaag nog actief. IJmuiden kreeg in 1987 zelfs een eigen filatelieloket en stempel in het hoofdpостkantoor aan de Lange Nieuwstraat.

Postzegels verzamelen is een hobby voor jong en oud en kent heel veel verschillende verzamelobjecten. Van schildpadden naar auto's en van vogels naar schepen. De diversiteit is enorm en ook op landelijke niveaus zijn er vele onderwerpen.

In de loop der jaren heeft de Postzegelvereniging voor IJmuiden en Omstreken verschillende tentoonstellingen georganiseerd en hebben uw verzamelaars vele prijzen gewonnen. In 1990 bijvoorbeeld wint IJmuiden een prijs met de inzending 'Vuurtorens' en in 2006 met de inzending 'Speelgoed en spel, niet leeftijdgebonden'. Op nationaal en zelfs internationaal niveau staat uw vereniging hoog aangeschreven.

Mede namens het gemeentebestuur van Velsen feliciteer ik hierbij Postzegelvereniging IJmuiden en jeugdafdeling 'De Seinpost' met hun respectievelijke 75- en 40-jarig bestaan. Ik wens iedereen heel veel verzamelplezier voor de toekomst.

*Franc M. Weerwind
Burgemeester van de gemeente Velsen*

EEN JUBILERENDE VERENIGING EN EEN MOOI BOEK, BEIDEN OM ZUINIG OP TE ZIJN

Postzegel vereniging "Ijmuiden" viert dit jaar haar 75-jarige jubileum. In de loop van het bestaan van de vereniging hebben ontelbare leden hier veel geleerd en ook veel genoeg beleefd aan de vereniging. Wij moeten daarom erg zuinig zijn op zo'n vereniging en trachten om ook het honderdjarige jubileum te halen. Bij een jubileum

wordt altijd teruggekeken naar alle belangrijke dingen uit het verleden van de vereniging. Dat zal ik graag overlaten aan onze secretaris. Die is hier veel meer in thuis dan ik en zal dat elders in dit boek zeker vakkundig doen. Er is echter één facet uit het verleden dat mij wel erg is opgevallen. Dat gaat over de bereidheid van leden om een bestuursfunctie te vervullen. Ik word toch wat jaloers als ik die oude stukken lees dat leden eerst allerlei voorwaarden moesten voldoen, alleen al om op de lijst van kandidaten voor een bestuursfunctie te komen. Er was dan toch nog vaak keus uit 4 á 5 kandidaten. Kennelijk was het toen een grote eer om bestuurder van een vereniging te zijn. Nu wordt het alleen maar als een zware last gezien en dat is jammer. Er zouden veel meer leden moeten zijn die het als hun plicht, en ook een beetje als een eer moeten zien om voor 1 of 2 termijnen een bestuursfunctie te aanvaarden. Zoiets kost wat tijd maar geeft ook veel voldoening en ervaring. Dit moest toch even van mijn hart.

Alsof het niet op kan hebben we ook nog een 40-jarig jubileum te vieren en wel van onze jeugdvereniging "De Seinpost". Het kost steeds wel erg veel moeite om nieuwe jeugd te vinden om het grote verloop op te vangen, maar de vereniging draait nog steeds. Ook hier geldt-erg zuinig op zijn.

Bij jubilea behoren natuurlijk allerlei activiteiten om dat te vieren en één daarvan was het maken van dit boek. Natuurlijk is in dit boek ruimte beschikbaar voor de jeugd waar we lezen over het verleden en heden van onze jeugd. Ook mogen in dit boek een aantal leden niet ontbreken die wat vertellen over hun verzameling en daar ook wat van laten zien. Naast traditionele landen verzamelaars komen er steeds meer leden die een voorkeur hebben voor een thematische verzameling. Er zijn al meerdere leden die regelmatig met hun verzameling aan tentoonstellingen deel nemen en daar ook hele goede resultaten hebben behaald. Deze vorm van verzamelen heeft ons ook al wat nieuwe leden opgeleverd.

Een groot deel van dit boek is gebruikt om de gemeente Velsen postaal in het zonnetje te zetten. Als gemeente is Velsen pas laat tot ontwikkeling gekomen maar als je al die stempels etc. bekijkt dan heeft onze gemeente dit later meer dan goed gemaakt. Omdat een flink deel van onze leden niet meer zo piep jong zijn, denk ik dat er velen zullen zijn die hier herinnering aan hebben en er van zullen genieten. Dit boekje zuinig bewaren.

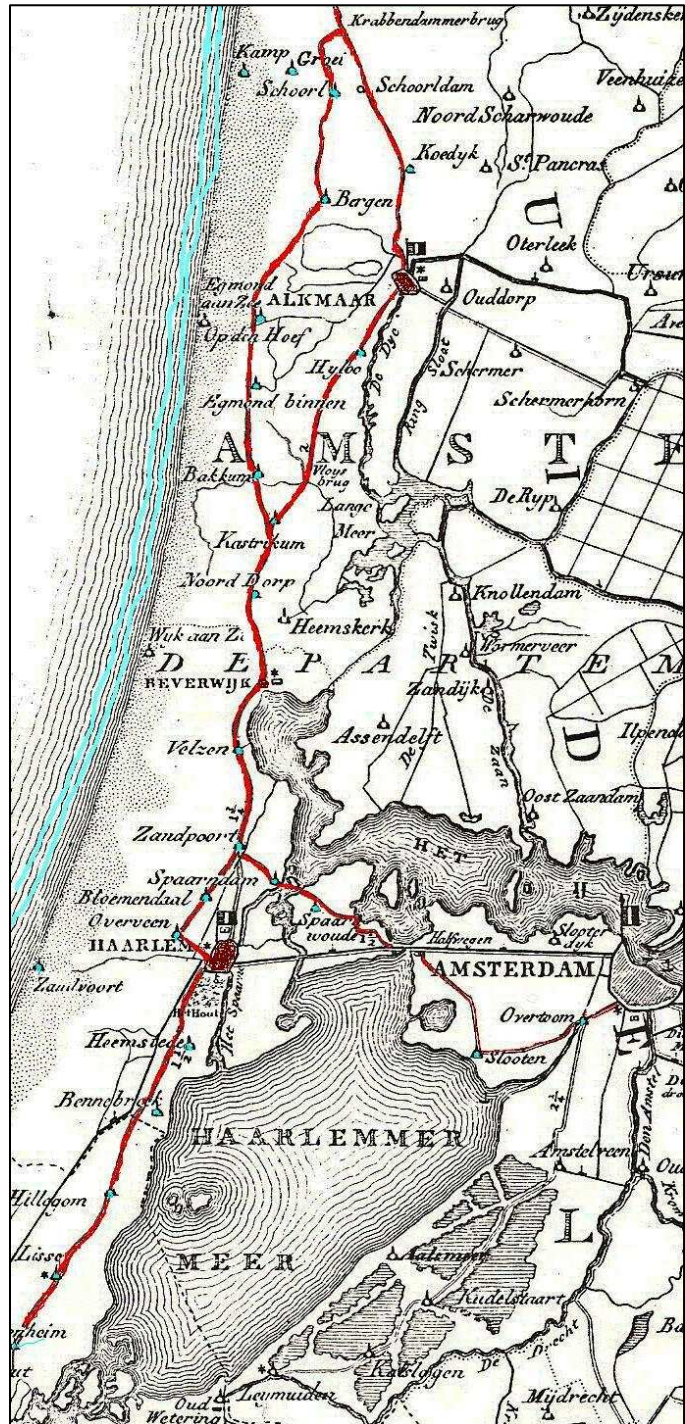
Na al dat moois in dit boek te hebben bewonderd kan ik mij voorstellen dat er mensen zijn die ook graag lid willen worden van onze vereniging. Ondanks dat onze secretaris het erg druk heeft, wil hij u toch heel graag inschrijven als lid. U bent van harte welkom.

DE GESCHIEDENIS VAN DE POST IN DE GEM. VELSEN

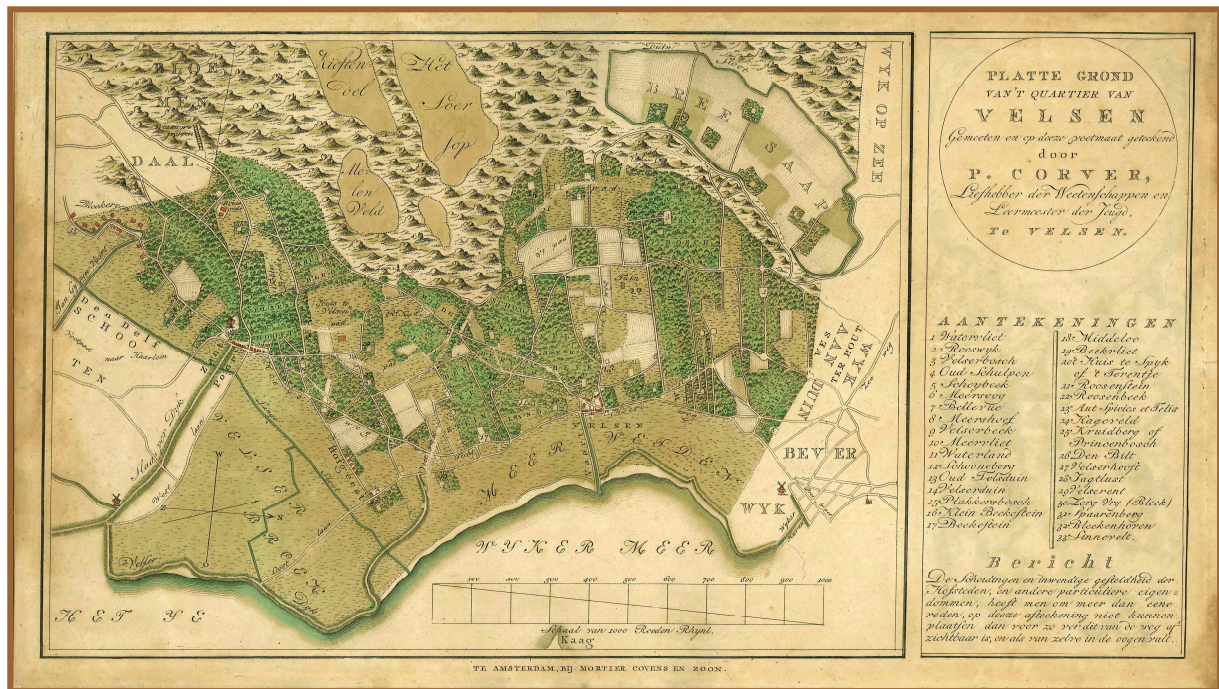
DE POST IN ONZE REGIO VÓÓR 1850

Rond het midden van de achttiende eeuw ontstond in ons land de behoefte aan een snelle en regelmatige postdienst. Om dit te bereiken werden op diverse trajecten de zogenaamde boden lopen vervangen door postritten te paard. Tegen het einde van de achttiende eeuw had zich in ons land een officieel postnet ontwikkeld met dagelijkse ritten van en naar Alphen. Dit was toen het algemene wisselkantoor, waar bijna de hele dagelijkse correspondentie iedere nacht samenkwam. Vanuit Alphen gingen dagelijkse ritten naar Amsterdam, Leiden, Gouda, Utrecht en Rotterdam. Voor ons in Velsen is alleen de rit naar Alkmaar interessant, daarom zal deze helemaal worden beschreven. Deze rit liep van Alphen over Koudekerk en Leiderdorp. In Leiden vertakte hij zich in drieën:

- Naar Den Haag langs het Haagse Schouw, het Huis ten Deyl en Boschhek.
- Naar Delft over Voorschoten, Voorburg: langs de Hoornburg.
- Naar Haarlem over Warmond, Sassenheim, Lisse, Hillegom, Bennebroek en langs Heemstede. Vanuit Heemstede liep de rit met de Noord-Hollandse post over Schoten, Santpoort, Velsen, Beverwijk, Noord Dorp, Castricum, Limmen naar Alkmaar. Vanuit Alkmaar gingen verdere ritten naar Den Helder. Bovendien reed nog iedere avond een rit naar Amsterdam en van Den Haag op Lisse, waar verwisseling van de brieftassen plaatsvond, waarmee ook de correspondentie voor Noord-Holland vervoerd werd, die te Haarlem werd afgegeven. Tevens liep iedere avond een bijzondere rit van Amsterdam naar Den Helder, Texel en Vlieland over Sloterdijk, Spaarndam, Santpoort, Velsen, Beverwijk, Noord Dorp, Egmond aan de Hoef, Bergen, Schoorl de Zijpe en het Zand.

(Kaart door C.R.TH. Kraijenhoff uitgegeven 1821).

Platte grond van 't quartier van Velsen. Tekening van Pieter Corver 1767-1833, in 1793 Schoolmeester te Velsen, gedrukt te Amsterdam, bij Mortier Covens en Zoon.

Zoals op de kaart is te zien bestond de gemeente Velsen toen uit niet veel meer dan de dorpen Zandpoort en Velzen. Doordat deze beide dorpen aan twee hoofdritten waren gelegen, werden zij door de post rijkelijk bediend.

Na de inlijving in 1810 van het Koninkrijk Holland bij Frankrijk ressorteerden de gemeente Velsen en Santpoort, gelegen binnen het arrondissement Haarlem, onder het departement 'du Zuider-Zee'. Met ingang van 1 januari 1812 werden 'Velzen en Zandpoort' onder de naam 'Velzen' bij Keizerlijk decreet tot één gemeente samengevoegd. In tegenstelling tot het decreet is Velsen op de stempels **wel** juist weergegeven.

ROYAL MAIL

350
YEARS
OF

SERVICE TO THE PUBLIC

Postal History **14**

350 Years of Service to the Public

£1.54

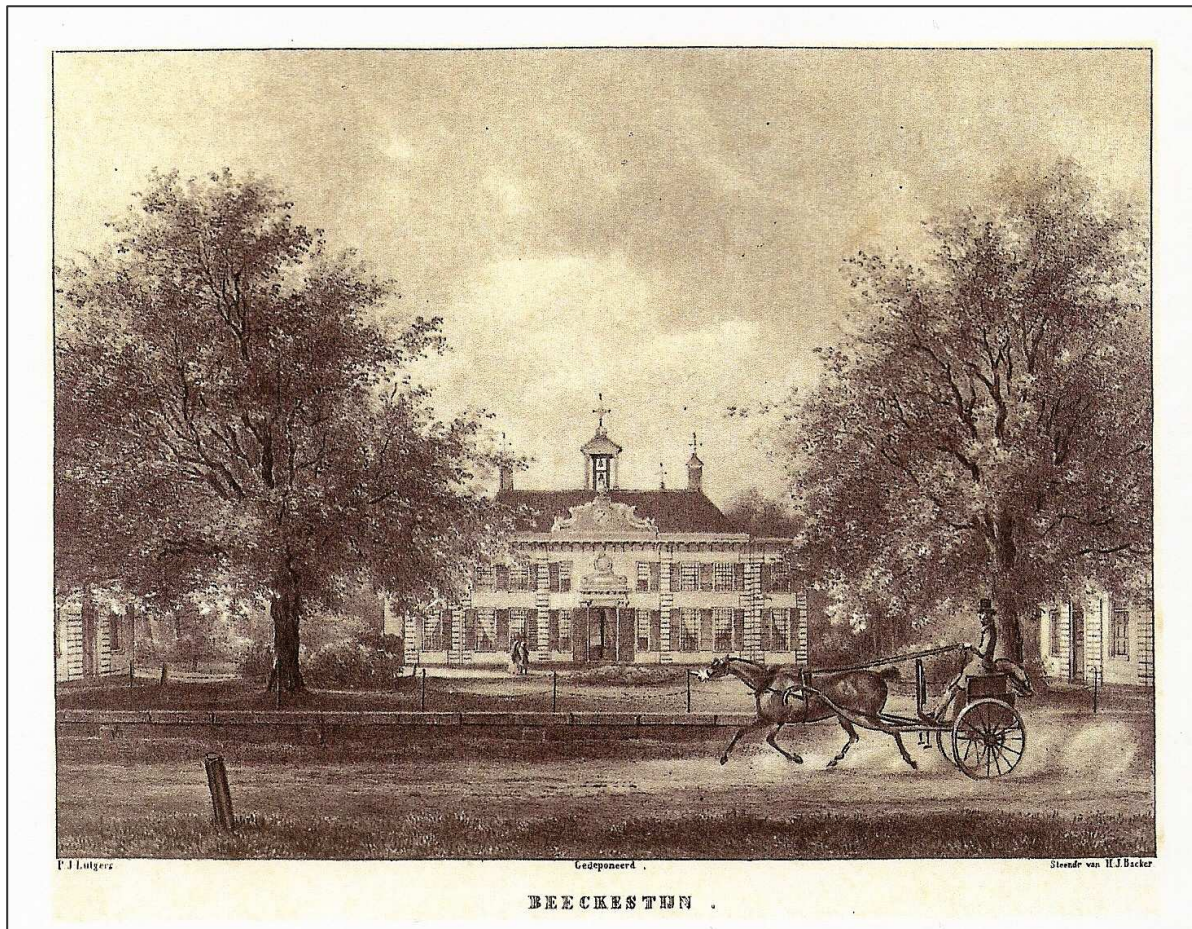
Royal Mail Stamps

6 at 17p
First Class

4 at 13p
Second Class

Op de postritten gebeurde het vervoer van de post uitsluitend per paard. Het gebruik van karren of koetsen was verboden omdat hierdoor de snelheid van het vervoer lager werd. Wel was een bijpaard toegestaan als er eens erg veel post te vervoeren was. Pas rond 1810 kwamen de

eerste postkoetsjes in gebruik. Dit waren bijzonder lichte koetsjes met een afgesloten ruimte voor de post. Het was maar op enkele ritten toegestaan om één passagier mee te nemen. Deze koetsjes zijn ook in gebruik geweest op de ritten langs Velsen.

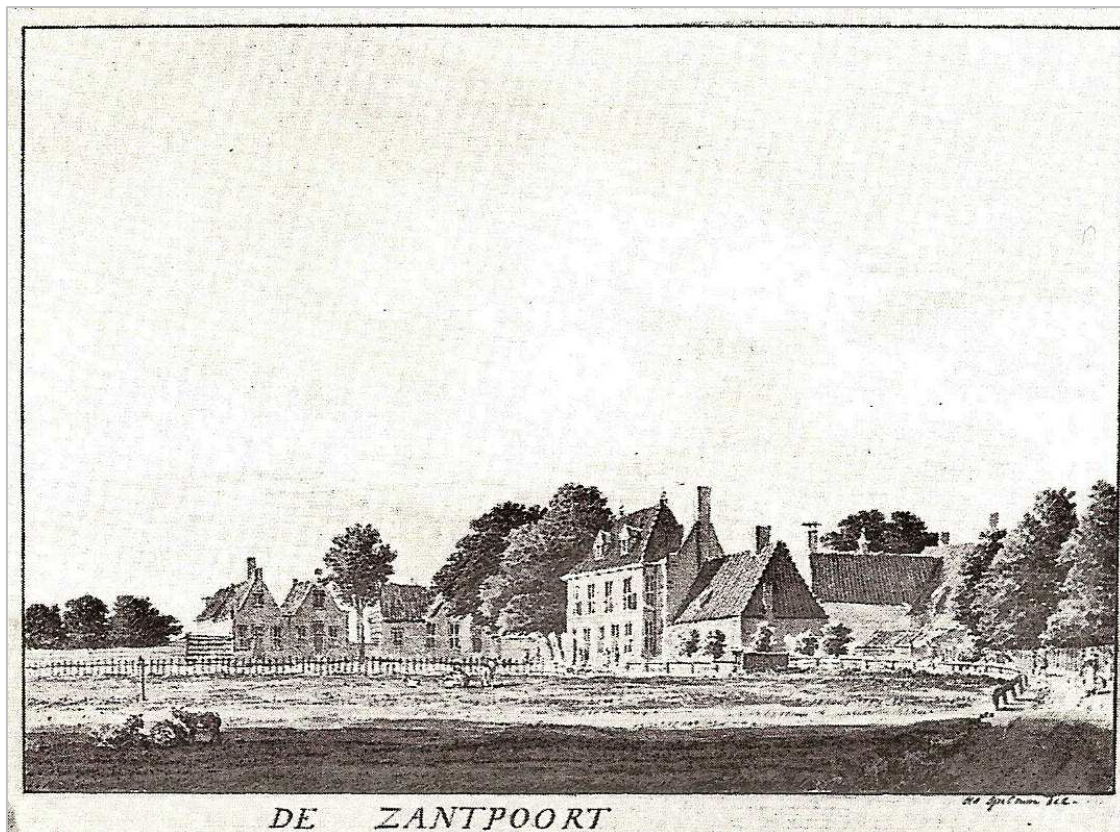
Een postwagen, waarschijnlijk het model uit 1842 passeert Beeckesteyn op weg naar Haarlem. Litho naar een tekening van P.J.Lutgers, 1808-1874(overgenomen uit Hart van Kennemerland 1968).

De post werd van postkantoor tot postkantoor vervoerd in afgesloten leren valiezen (briefmalen). In die tijd was er in onze gemeente nog geen postkantoor. Afhankelijk van de postroute was het dichtst bijzijnde postkantoor Haarlem, Beverwijk of Amsterdam. Postiljons hadden een aparte bergruimte voor poststukken die zij onderweg ontvingen of moesten

De intree van Santpoort vanaf Velsen gezien, onder het pijltje "de Uijleboom". Aquarel gemaakt door W. Hendriks 1744-1831(uit Hart van Kennemerland 1968).

afgeven op vaste plaatsen in dorpen langs hun routes. In de dorpen werd de post in ontvangst genomen door distributeurs die de post bezorgden en ook weer post in ontvangst namen voor verzending. In plaatsen zonder postkantoor moest een distributieloon van 2½ cent worden betaald voor het bestellen van een brief, te betalen door de geadresseerde. De vaste stopplaats in Santpoort was bij tapperij “de Uijleboom”, waar de post in ontvangst werd genomen door Jan Traan.

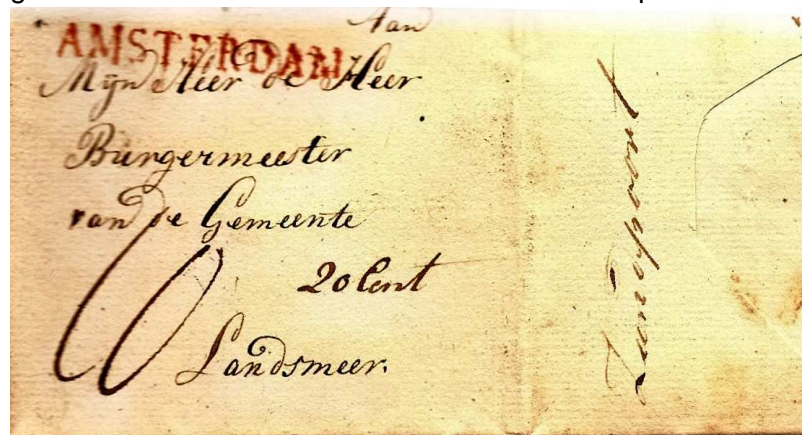

Aquarel van H. Spilman, ca. 1780. (uit Santpoort 't plasante Buiten 1971).

Gezicht vanaf de Brederodelaan (Westlaan) op Hofstede Broekbergen rechts daarvan de Hofstede Eijndehoef. Links drie woningen aan de Heerewech. Naast de twee huisjes daarvan rechts zien we “de Uijlenboom” tapperij van Traan.

Zandpoort

Jan Traan was de eigenaar van de tapperij “de Uijleboom” sedert 1809 en in deze tapperij was ook het distributiekantoor van de post voor Santpoort gevestigd. Deze Jan Traan was de eerste van een lange reeks van nakomelingen die in Santpoort bij de post werkzaam waren in een grote verscheidenheid van functies zoals: postdistributeur, brievingaarder, postbode, kantoorhoudster, enz.

Distributeur Jan Traan had geen stempel laten maken maar schreef gewoon in mooi handschrift “Zandpoort” achter op de brieven die hem ter verzending werden aangeboden. De brief werd op 2 maart 1828 verzonden.

Aan de distributeurs werden geen stempels verstrekt.

Om toch gemakkelijk de plaats van herkomst van de brieven te kunnen aangeven hebben veel distributeurs zelf een plaatsnaam stempel laten maken. Doordat zelf laten aanmaken werden die stempels onderling heel erg verschillend.

Zo'n stempel is niet bekend van het dorp Velsen. De distributeur van Santpoort schreef gewoon in een mooi handschrift de plaatsnaam "Zandpoort" achter op de brieven die bij hem ter verzending werden aangeboden. Van het dorp Velsen is hiervan helemaal niets bekend.

Santpoort per 1 september 1850 hulppostkantoor.

Art. 22 van de wet van 1850 bepaalde dat voor de postdienst tussen de postkantoren en gemeenten waar die niet bestonden, hulpkantoren werden gevestigd. Per 1 september 1850 werden 257 distributiekantoren vervangen door hulppostkantoren. Ook Santpoort werd vanaf 1850 een hulppostkantoor.

Dit is het eerste en oudste hulppostkantoor in de Gem. Velsen .Foto ± 1893, toen Rijksweg 61 nu Hoofdstraat 220-220a. Op de foto achter het hekje v.l.n.r .Jan Traan (brievengaarder 1878-1901)dochtertje Marie en vrouw Anna Arisz, staand tegen het hek dochter Geertje die van 1920-1938 postambtenaar was in Santpoort Dorp.

Hoe zat dat nou met de fam. Traan! Een jaar na aankoop van "de Uijleboom" trouwde Jan Traan in 1810 met Aagje Limmen, zijn beroep was Landbouwer, tapper en Distributeur, zij kregen 9 kinderen, hij overleed twee dagen voor zijn 70^e verjaardag. Na het overlijden van Jan Traan in 1858 nam zijn zoon Arie de boerderij, tapperij en het inmiddels hulppostkantoor over van zijn vader, zelfs moeder Aagje Limmen woonde bij hem in tot haar dood in 1867. Zijn beroep was Brievengaarder, tapper, landbouwer en landman, hij trouwde in 1850 met Guurtje Dam, zij kregen 3 kinderen waarvan er 2 kort na de geboorte overleden. In opdracht van Arie Traan werd er in 1877 een woonhuis met hulppostkantoor gebouwd in wijk G50a (rijksstraatweg 61en nu hoofdstraat 220-220a) omdat men vond dat een hulppostkantoor niet meer in een tapperij thuis hoorde.

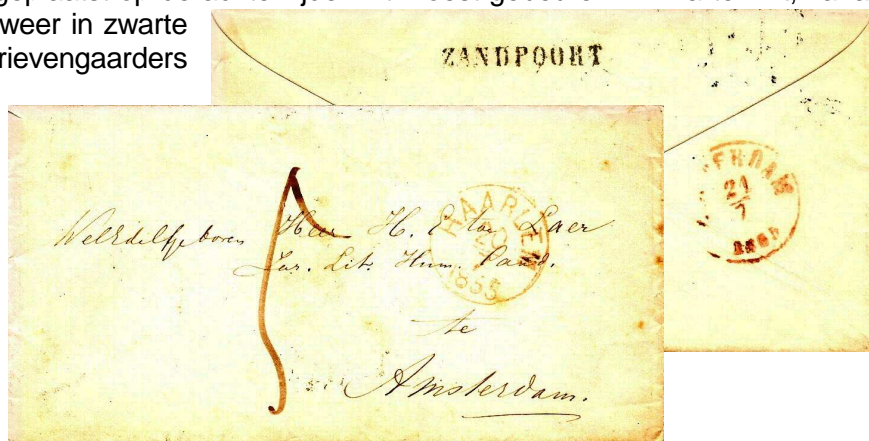

Zijn zoon Jan die landbouwer en herbergier was in voornoemde tapperij, trouwde in 1874 met Anna Arisz. Beide woonden in bij zijn ouders, waar ook hun eerste kind Geertruida Petronella (Geertje) (zie foto) werd geboren op 17 febr. 1875. In 1878 verhuisde het jonge gezin naar hun nieuwe woning en hulppostkantoor in wijk G50a waar Jan Brevengaarder werd. Zijn vader Arie overleed in 1884 op 68 jarige leeftijd. Op 10 april 1889 werd het 2^e kind van Jan en Anna geboren zij kreeg de naam Maria Adriana (Marie) (zie foto). Er woonde

ook een kostganger bij de familie, Johannes Boon met als beroep postbode. Jan Traan overleed in 1901 op 52 jarige leeftijd.

De beheerders van de hulppostkantoren werden brevengaarders genoemd. Zij kregen allemaal een naamstempel (in Egyptische letters). Voortaan moest op elk van hun kantoor afkomstige brief, dit stempel worden geplaatst op de achterzijde. Dit moest gebeuren in zwarte inkt, vanaf 1865 in rood en na 1881 weer in zwarte inkt. Verschillende brevengaarders hebben zich hieraan niet steeds gehouden, zij stempelden soms zelfs, in groen, paars of violet.

Brief van Zandpoort naar Amsterdam 20-07-1855 en ZANDPOORT in Egyptische letters.

Zodra een brief van een hulppostkantoor op een postkantoor kwam werd deze aan de voorzijde gestempeld met een datumstempel. Alleen brieven die in het dorp bleven kregen zo'n stempel dus niet. Bovenstaande brief komt uit Zandpoort. Is daarna op het postkantoor van Haarlem voorzien van datumstempel op voorkant. Later is in Amsterdam het aankomststempel geplaatst op de achterzijde.

Santpoort had vanaf 1878 een heus postkantoor. Dit lag aan de Rijksstraatweg, nu Hoofdstraat 220-220a. Van 1889 tot 1898 werd hier het kleinrond stempel gebruikt. Nadat in 1898 een hulppostkantoor was geopend in Santpoort-Station werd voor de duidelijkheid de toevoeging dorp achter Santpoort gebruikt. Deze naam werd voor het eerst toegepast in het grootrond stempel per 1 augustus 1898.

*Kleinrondstempel
Zandpoort 24-06-1884
vertrek tussen 8-12v en
aankomst Amsterdam
tussen 10-1.n*

*En hier Sandpoort met een
S en d*

Door het overlijden van Jan Traan in 1901 werd het hulppostkantoor overgenomen door J. Stapel. Hij liet hiervoor meteen een nieuw huis bouwen, met ruimte voor een postkantoor, tje,

Op de voorgrond links het woonhuis met hulppostkantoor en de heer J. Stapel, staand voor zijn huis.

aan de hoofdstraat op nr.201. In die tijd begon ook de welvaart en de groei van Santpoort toe te nemen en dus ook de hoeveelheid post. Hierdoor duurde het niet lang of ook de ruimte in het postkantoor, tje werd te klein zodat de heer J. Stapel opdracht heeft gegeven om een nieuw pand te bouwen.

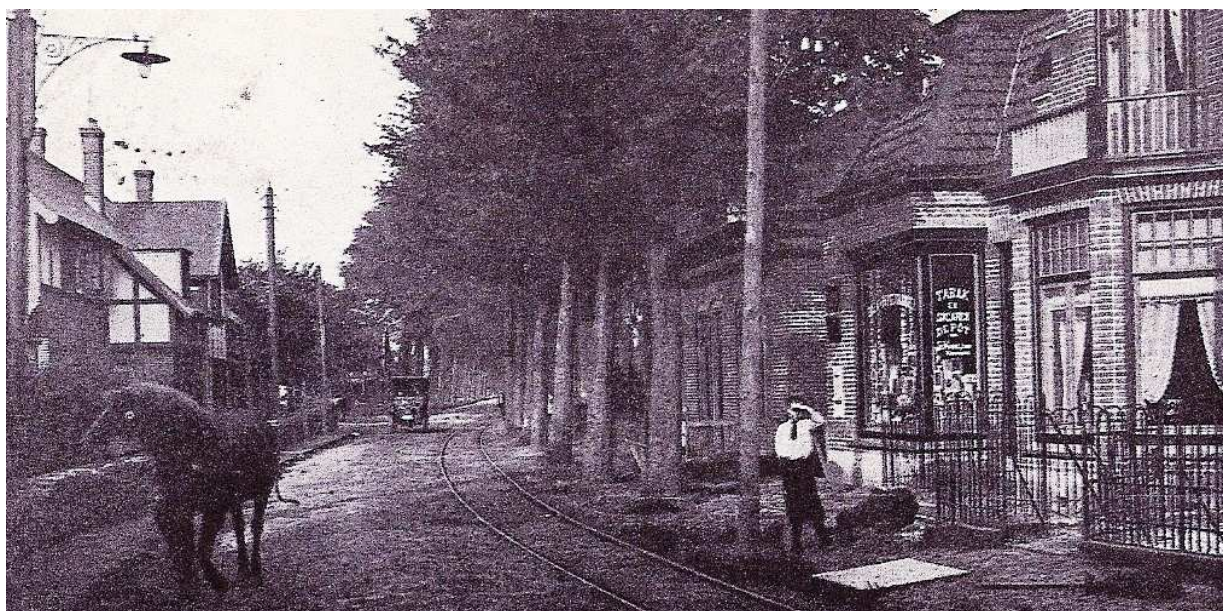

Grootrondstempels

SANDPOORT- DORP en

SANTPOORT (DORP)

Dat werd natuurlijk weer aan de hoofdstraat op nr.185. Niet alleen het huis werd groter maar er werd een veel groter ruimte gemaakt waar voldoende ruimte was voor een flink kantoor. Aan het hele bouwwerk is te zien dat er een grotere welstand heerste en dat moest ook getoond worden in meer opsmuk.

Rechts de winkel met woonhuis en hulppostkantoor van de heer J. Stapel met als beroep brievenaarder en winkelier.

Door hoge leeftijd gedwongen stopte de heer J. Stapel in 1920 als brievenaarder en zo verdween het hulp postkantoor weer van hoofdstraat nr. 185. Vanaf dat jaar nam de familie Traan het hulp-postkantoor weer over. Deze familie Traan bewoonde nog steeds het pand nr.220-220a en vanaf 1920 was daar opnieuw het hulppostkantoor gevestigd tot 1 april 1938.

Hier deed Geertje Traan alle voorkomende lokethandelingen tot zij wegens ziekte op 1 april 1938 eervol werd ontslagen.

Gedurende die jaren liep overal de welstand terug, vooral door de crisis. Dat was ook heel goed te zien aan het nieuwe postkantoor dat in 1938 gebouwd werd, waar anders dan weer aan de Hoofdstraat nr.147. Dat nieuwe postkantoor was wel een goed functioneel gebouw maar blonk totaal niet uit door architectonische schoonheid en elke vorm van luxe ontbrak.

Postbeambte was Piet Molenkamp tevens eigenaar. Het kantoor, bleef in gebruik tot de verkoop in 1966 aan de ABN bank.

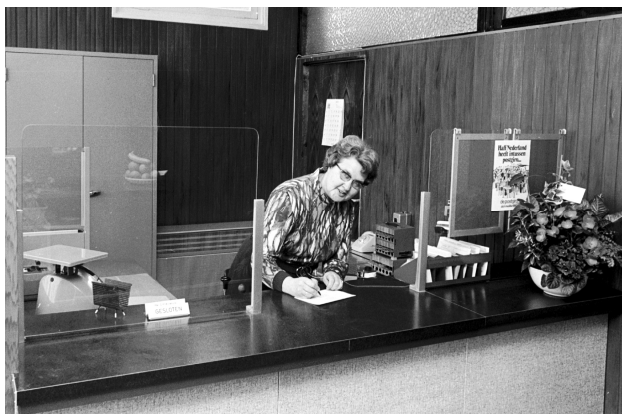

In 1966 werd er wederom gezocht naar een nieuw onderkomen voor het hulppostkantoor, er was nog wel plaats in het politiebureau aan de Hoofdstraat nr.244. Een kleine verbouwing met eigen toegang, dicht bij de Wüstelaan. Men vond het wel een mooi kantoor maar het lag toch wat ver uit het dorp.

Bijpostkantoor hoofdstraat 244.

Toen het aantal handelingen op het postkantoor begon terug te lopen werd dat bijkantoor te duur en wilde ook de P.T.T. wel van dit kantoor af. Door in plaats van dat kantoor twee postagentschappen te vestigen kon voor de P.T.T. kosten worden bespaard en

zou dat tevens voor het publiek meer service betekenen. Het eerste postagentschap werd geopend op 1 juli 1971 aan de Hoofdstraat gelijktijdig met de sluiting van het bijkantoor.

Postagentschap Hagelingerweg 98. (fotopersbureau De Boer bv).

Het nieuwe postagentschap kwam onder beheer van J.D. van Egmond en ook onder zijn beheer werd een tweede postagentschap gevestigd op 24 April 1972 aan de Hagelingerweg nr.98 met de ingang naast de CO-OP winkel. Dat beheren van twee postagentschappen tegelijk viel kennelijk tegen want Hagelingerweg nr.98 werd alweer op 28 juni 1974 opgeheven.

In 1974 was er een nieuwe P.T.T. wet in werking getreden. Deze wet bepaalde o.a. dat brievenbussen (meestal in of bij het huis) niet verder dan tien meter van de weg mochten zijn. Was die afstand langer dan werd er een buitenbrievenbus geplaatst vlak aan de weg. Die kortere afstand tot de weg betekende een kortere route voor de besteller en hiermee hoopte de P.T.T. flink wat tijd en kosten te kunnen te besparen. Voor Santpoort betekende het dat daar niet minder dan zestien honderd buitenbrievenbussen werden geplaatst.

Op 2 juni 1975 verhuisde het postagentschap naast de firma Ninaber aan de Anemonenstraat. Officiële naam Santpoort Noord – Anemonenstraat. Het was voor het eerst dat het postagentschap niet aan de hoofdstraat was en naderhand bleek dit ook niet een erg goede keus te zijn geweest.

Het begon met een mislukte roofoverval op 11 november 1977. Dit liep nogal goed af want de dader werd meteen overmeesterd en ingerekend. Op 20 februari 1978 was het alweer raak. Twee gewapende mannen pleegden een roofoverval en gingen met fl.30.000,- aan de haal.

Postagentschap van 01-07-1971 tot 02-06-1975 aan de Hoofdstraat. (Fotopersbureau de Boer bv).

Het was niet alleen een fors verlies aan geld maar ook de lokettiste liep hierdoor veel psychische problemen op. In nog geen half jaar zo iets twee maal meemaken is heus geen pretje. Ondertussen was op 5 september 1979 de naam gewijzigd in Santpoort Noord. Een andere naam of niet op 5 september 1979 was er al weer een gewapende roofoverval, nu met een buit van enkele duizenden guldens. Het is bijna niet te geloven maar nog geen drie weken later, op 24 september is er weer een overval. Nu gaan drie gewapende mannen er met een buit van enkele duizenden guldens van door. De laatste twee overvallen werden in oktober 1979 opgelost waarbij een man uit Huizen en een man uit Blaricum worden gearresteerd. Op 17 maart 1980 verhuisde het postagentschap weer naar de Hoofdstraat in de zaak van Marcel Hoogeveen. Als voorzorgsmaatregelen was het postagentschap nu beveiligd met stalen wanden, kogelvrij glas en diverse elektronische waarschuwing systemen om voortaan van overvallen gevrijwaard te zijn. In 1989 verhuisde het postkantoor naar de overkant, waar het nog steeds is.

Door een fout in de postcode ging de brief vanuit Haarlem via Ulf naar Santpoort met een paar dagen vertraging.

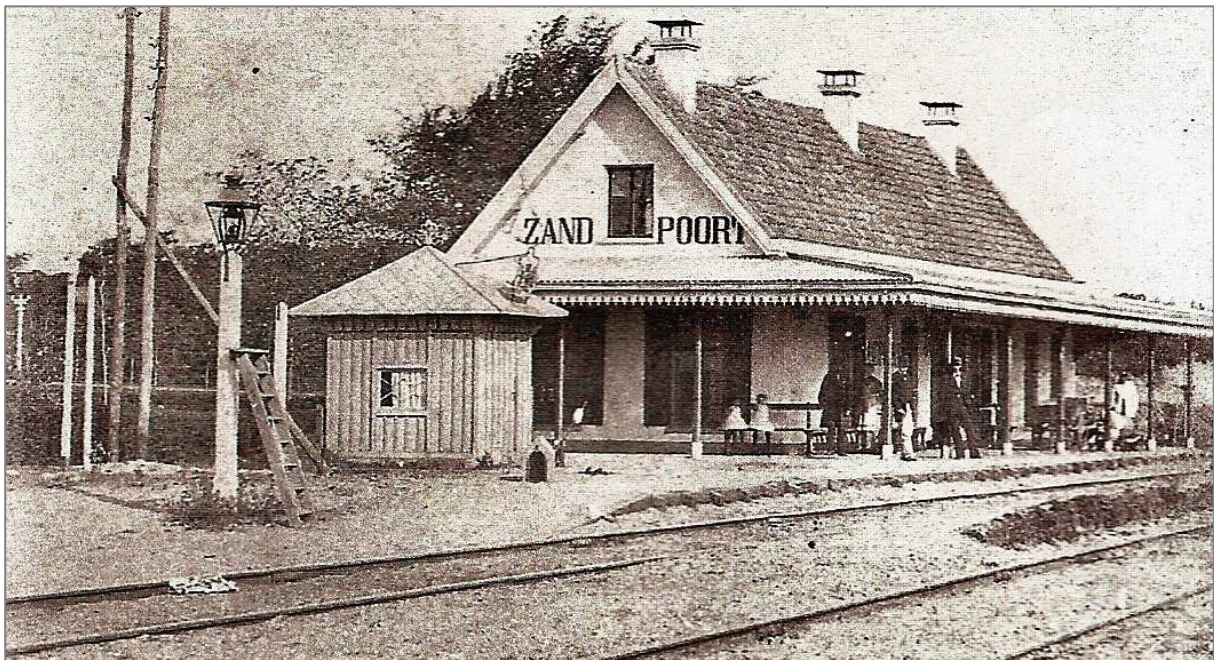

Het ontstaan en de groei van Santpoort-Station.

Rond 1540 was de Jan Gijzenvaart klaar voor het vervoeren van afgegraven duinzand en spoedig kwamen de eerste bewoners aan het einde van die vaart. Op de afgegraven velden vestigden zich blekerijen en ook de mensen die daar werkten gingen in Jan Gijzenvaart wonen waardoor dit uitgroeide tot een klein dorpje. Toen in 1865 de spoorlijn Haarlem-Uitgeest werd aangelegd,

Rouwbrief van 29-07-1869 met treinstempel in rood.

kwam het eerste station van de gem. Velsen in dit dorpje Jan Gijzenvaart. Het station kreeg de naam Zandpoort en was bedoeld voor Santpoort-dorp, Schoten en Bloemendaal. In 1874 werd het telegraaf- kantoor van de Hollandse IJzeren Spoorweg Maat -schappij (H.I.J.S.M.) open gesteld voor telegrammen van reizigers. Daar Santpoort met zijn mooie omgeving nu vrij gemakkelijk bereikbaar was vestigden zich allerlei forensen in de wijde omgeving van het station. In 1889 werd er nog een klein spoorlijntje aangelegd vanaf het station naar het gesticht voor krankzinnigen, Meerenberg, voor het vervoer van goederen. Soms werd de post hier ook mee vervoerd. Het opkomen van de bloembollen cultuur veroorzaakte opnieuw een groei van het aantal inwoners waardoor de post nog meer toe nam. Omdat er steeds meer post met de trein vervoerd werd

kwam er meer behoefte aan een lokaal postkantoor en in 1898 werd daarom een hulppostkantoor gevestigd op de Jan Gijzenvaart. Dit hulppostkantoor werd Santpoort (Station) genoemd ter onderscheiding van het reeds bestaande hulppostkantoor Santpoort (dorp). Het is wel aardig om de openingstijden te vermelden. Deze verschillen nogal wat van tegenwoordig. 05.40 tot 06.40 uur; 09.40 tot 12.10 uur; 15.40 tot 17.40 uur; 19.40 tot 20.40 uur. Wegens ruimte gebrek werd in 1903 een nieuw hulppostkantoor gebouwd aan de Duinweg.

Duinweg met hulppostkantoor te Santpoort-Station.

Het heeft echter tot 1 juni 1910 geduurd voordat hierin een hulptelegraaf en hulptefoonkantoor werd gevestigd. Op de foto is het hulppostkantoor en de spoorrails te zien van het spoorlijntje naar het ziekenhuis Meerenberg.

Santpoort – Station bleef maar groeien en ook de hoeveelheid post die per trein vervoerd werd,

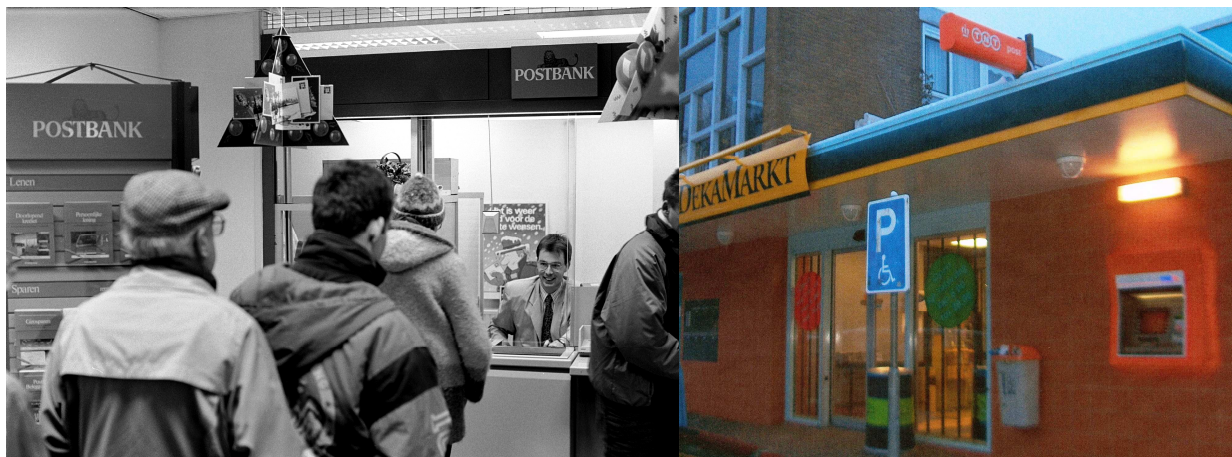
nam steeds toe. Santpoort – Station werd steeds belangrijker. In 1911 werd aan de Vinkenbaan een stuk grond aangekocht als vestigingsplaats voor een nieuw kantoorgebouw. De opening hiervan was op 1 november 1912, waarbij Santpoort-Station werd gepromoveerd tot postkantoor waaronder Santpoort – dorp voortaan ressorteerde. In 1925 werd, door bezuinigingen i.v.m. de crisis in 1925, het niveau

weer verlaagd tot bijkantoor, later in 1930 zelfs tot hulppostkantoor onder Haarlem.

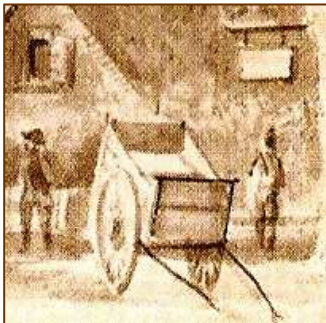
In 1957 werd het gewijzigd in een bijkantoor en in 1959 kreeg het ook nog eens een andere naam en werd het Santpoort – Zuid. In 1978 was het postkantoor aan de Vinkenbaan aan een grote modernisering toe. Deze gehele verbouwing duurde 6 maanden. Gedurende deze periode konden de inwoners van Santpoort – Zuid voor alle postzaken terecht in het station van de Nederlandse spoorwegen. 10 november 1978 was het vernieuwde gebouw weer open voor het publiek. In 1989 en 1990 was het postkantoor plotseling 5 maal het doelwit van roofovervallers. Hierbij werd nog al wat geld buit gemaakt zonder dat de daders konden worden gepakt. Doordat het postkantoor in een wat afgelegen plaats stond met veel toegangswegen was het erg kwetsbaar voor overvallen en daarom dacht de directie het postkantoor maar te sluiten. Door de inzet van de groepsondernemingsraad zag men hier vanaf en besloot men op een andere plek een beter beveiligd kantoor te maken. Dit werd gerealiseerd aan de Bloemendaalsestraatweg hoek Rusburglaan alwaar 16 december 1991 een mooi nieuw kantoor werd geopend. Daarna verhuisde het kantoor, nu T.N.T. post in de DekaMarkt.

Velsen.

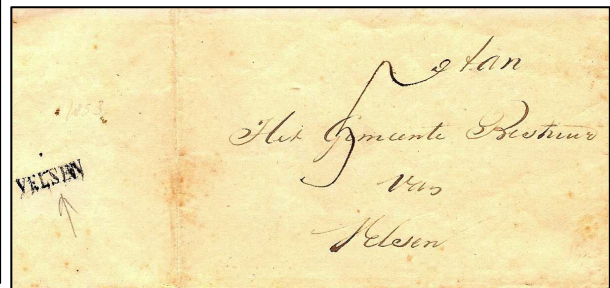
(Hierboven een tekening van E.A. Hilverdink, 1846-1891 overgenomen uit Hart van kennemerland 1968)

Hoewel Velsen een groter en belangrijker dorp was dan Santpoort, was er in Velsen geen postdistributeur. Hierdoor werd Velsen ook niet automatisch een hulp- postkantoor in 1850 maar pas een jaar later in 1851. Tot aan die tijd is kennelijk de gehele postbezorging voor Velsen vanuit Beverwijk gebeurd. Omdat toen het Noordzeekanaal nog niet bestond was dit niet zo ver maar het lijkt wat vreemd.

Gerrit Steen, geboren in 1801 te Velsen, gehuwd met Harmijntje Bergen, woonde in het dorp Velsen op **nummer 201**. Gerrit was van beroep tapper en winkelier. In 1851 kreeg hij een functie bij de post als Brievengaarder en vanaf die tijd werd een deel van zijn tapperij gebruikt als hulppostkantoor. Rechts is een deel van een brandweerkart uit 1760 afgebeeld. Hierop is met een rode lijn de tapperij op nummer 201 aangegeven. Op de tekening bovenaan dit blad staat de tapperij met uithangbord. Het deel van de straat naast de tapperij is uitvergroot tot de kleine afbeelding. Hierop zien we duidelijk de postbezorger met een tas over zijn schouder lopen.

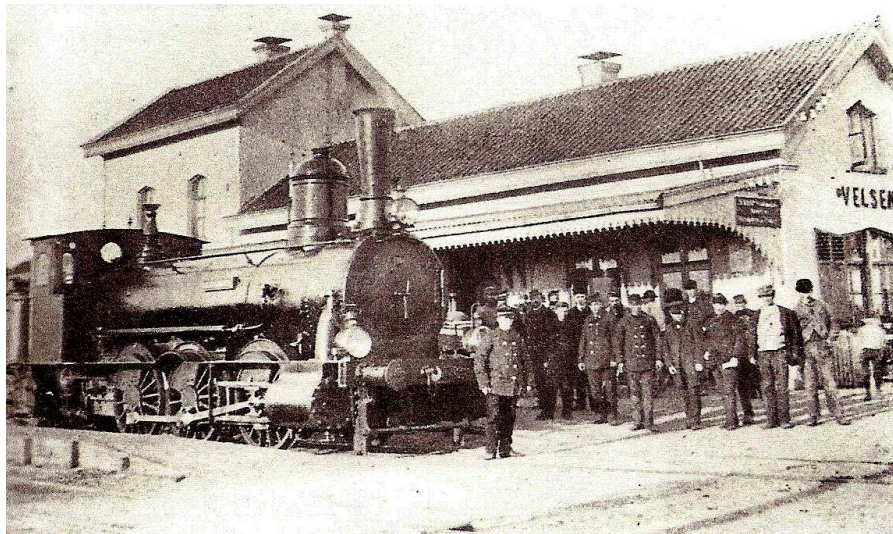
Ook de brieven hebben hun geschiedenis, zo moest er voor beide brieven 5 stuivers port betaald worden (zie aanhaal 5 op de brief) met op de achterkant het kantoor van herkomst met het Egyptische letter stempel Velsen. De rechter brief is lokaal en kreeg geen datum stempel van aankomst, de andere brief wel deze ging naar Haarlem.

Vanaf 1865 kwamen er ook voor het dorp Velsen grote veranderingen door het graven van het Noordzee Kanaal. Dit kanaal kwam vlak langs, soms bijna door het dorp. De benodigde terreinen voor het kanaal werden aangekocht door de Amsterdamse Kanaal Maatschappij. Ook de hofstede Meershoef werd hiervoor overgenomen.

op de briefkaart met waarde aanduiding zien we het groene telegraafstempel Velsen, met op de achterkant de waterstanden.

Het herenhuis hiervan bleef vrij van het kanaal en werd door de kanaal maatschappij geschikt gemaakt om te gebruiken als telegraafkantoor. Dit kantoor verzond ook waterstandberichten aan de maatschappij te Amsterdam, via de spoorlijn Haarl:-Helder. Vanaf 1877 werd dit kantoor ook opengesteld voor publiek gebruik. De route Alkmaar-Haarlem, via de oude Herenweg, later rijksstraatweg, zou door het Noordzee kanaal bij dorp Velsen worden onderbroken. Om dat te voorkomen werd daar een draibare voetbrug gebouwd die in 1872 werd geopend. Die naam voetbrug is wat misleidend want ook rijtuigen maakten gebruik van deze brug. Vanaf 1896 maakte ook de stoomtram Haarlem-Alkmaar gebruik van de voetbrug. Die stoomtramlijn heeft veel bijgedragen aan de

ontsluiting van het dorp Velsen. In 1869 werd, kort voor de spoorbrug over het Noordzee kanaal, het station Velsen geopend. Voor een goede bereikbaarheid van dit station vanuit dorp Velsen werd de Kerkweg verbeterd en meteen ook maar Stationsweg genoemd. Het telegraafkantoor van dit station werd vanaf

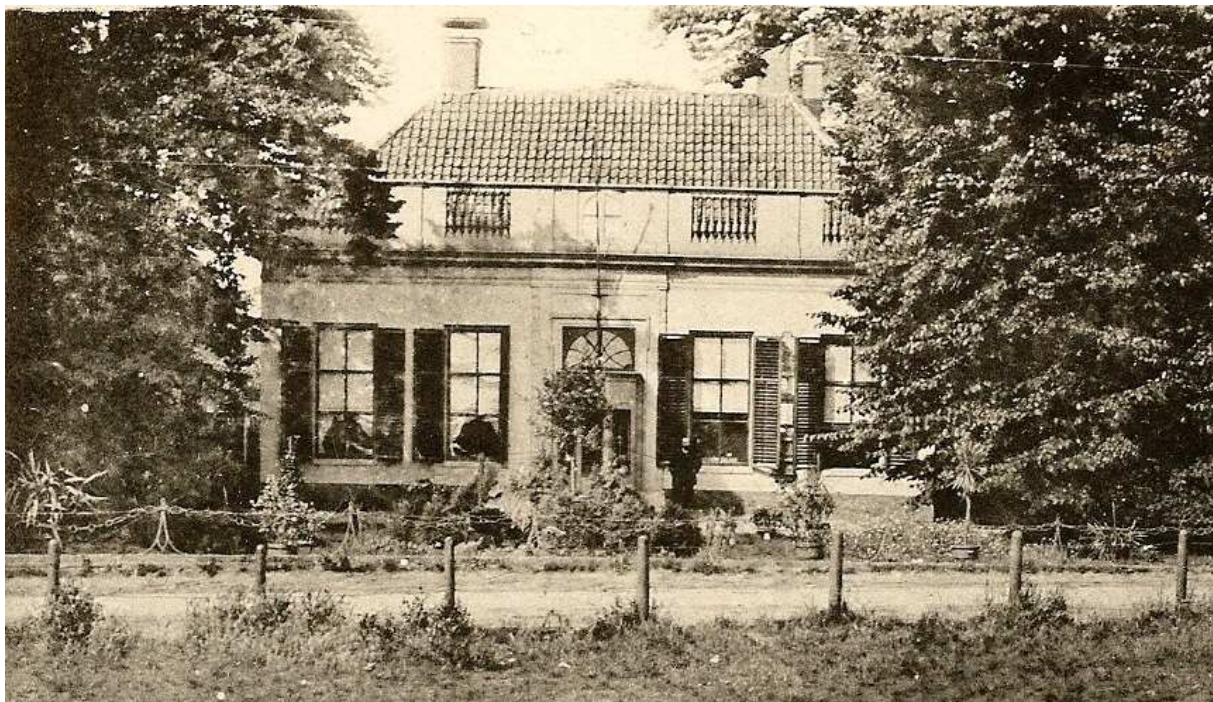
1879 ook opengesteld voor het aanbieden van telegrammen door het publiek. Doordat de trein enorm populair was en veel reizigers trok werd het stationnetje al snel te klein en is er een flink stuk aan gebouwd.

Voor al na de in gebruik neming van de lijn naar IJmuiden in 1883 was de trein een succes. Door al die activiteiten nam de hoeveelheid post en ook het aantal inwoners erg toe. Nieuwe woningen werden vooral gebouwd aan de noord kant van het Noordzeekanaal terwijl in het dorp Velsen het aantal inwoners per woning flink toenam. Rond 1883

werden allerlei zaken van de Amsterdamse Kanaal Maatschappij door het Rijk over genomen, zo ook het telegraaf kantoor de Meershoef. Dit gebouw werd daarna door het Rijk zodanig aangepast dat op 1 oktober 1885 ook het hulppostkantoor hierin kon worden gehuisvest. De Meershoef verkeerde in 1907 in een dusdanig slechte staat dat reparatie niet meer mogelijk was en vervanging van het gebouw noodzakelijk werd.

Er werd gekozen voor een geheel nieuw kantorgebouw dat vlak naast de Meershoef moest komen. Het oude gebouw Meershoef zou worden afgebroken waarbij

Meershoef postkantoor te Velsen.

zodanig gewerkt moest worden dat het werk van de post gewoon door kon gaan. In 1909 was de gehele klus gereed en werd het nieuwe postkantoor opgeleverd. De grote bloei van het dorp Velsen was toen al wat over het

hoogtepunt heen. De sloop van de voetbrug en de vervanging hiervan door middel van een kettingpont had de bewoners aan de noord kant van het Noordzeekanaal meer geïsoleerd van het dorp Velsen en ook het dorp zelf ging achteruit in welvaart en

aantal inwoners. Als gevolg hiervan kreeg Wijkeroog op 16 juli 1925 een eigen hulppostkantoor en op dezelfde dag werd het postkantoor van Velsen terug gebracht tot een hulppostkantoor. In verband met de evacuatie van de kustplaatsen werden op 1 januari 1943 een groot aantal postinrichtingen gesloten en ook het hulppostkantoor Velsen moest dicht. Vanaf die dag moesten de inwoners van dorp Velsen voor al hun postzaken naar het hulppostkantoor IJmuiden-Oost aan het Velserveduinplein waar het toch al heel druk was.

Interieur van het nieuwe postkantoor in 1939 te Velsen.

Vanaf 1 september 1945 was het ook mogelijk naar het postagentschap in Driehuis te gaan, dat was wat rustiger. Toen de oorlog voorbij was en het normale leven weer verder ging, werd ook weer rond gekeken waar een postkantoor zou kunnen komen in het dorp Velsen. Het oude postkantoor was door kanaal verbreding verdwenen in 1939, zodat er iets nieuws gevonden moest worden. Uiteindelijk werd hiervoor Villa Maria aangekocht en na verloop van vele maanden verbouwen en restaureren werd op 4 november 1946 het nieuwe hulppostkantoor geopend.

Het was dubbel nieuw want het was een totaal ander soort postkantoor geworden dan wat nu toe gebruikelijk was. Voor veel inwoners was deze opening het einde van lange tochtjes naar Driehuis of IJmuiden-Oost. Van vreugde werd alom de vlag uit gestoken.

Niet alleen de inwoners maar ook het dievengilde wist dit nieuwe postkantoor te vinden. In September 1972 maakten zij bij een gewapende roofoverval fl. 2800,- buit en nog geen half jaar later was het weer raak, nu met maar fl. 980,- buit. Er is niet vermeld of die roofovervallen er iets mee te maken hadden maar acht maanden later werd het hulppostkantoor opgeheven en kwam er een zuivelhandel in Villa Maria. Hierin werd 24 september 1973 ook een postagentschap geopend. Daarna kwam er een eind aan dorp Velsen. Vanaf 1 november 1973 kreeg het de naam Velsen-Zuid.

In 1977 moest al weer een andere plaats worden gezocht voor het postagentschap omdat de zuivelhandel wilde stoppen.

Gelukkig was toen de Hr. Bresser bereid om het postagentschap voort te zetten in zijn schilderswinkel, geopend op 1 april 1977. Het postagentschap werd opgeheven in 1985. Vanaf die tijd zit het dorp Velsen-Zuid zonder postagentschap en moeten hun postzaken nu elders in de Gemeente doen.

Velsen-Noord.

Vroeger werd Beverwijk in de volksmond afgekort tot de Wijk. In plaats namen betekende Oog in de richting van.

Wijkeroog was vroeger een buurtje van het dorp Velsen. Het was niet veel meer dan een stukje lintbebouwing in de richting van Beverwijk.

Door het graven van het Noordzeekanaal raakte dit stukje Velsen wat apart van het dorp. Gedurende een aantal jaren was er nog wel wat verbinding via de voetbrug maar die moest ook wel eens open voor de scheepvaart. Nadat die brug vervangen was door een pontveer was de verbinding met het dorp Velsen gewoon slecht. Het aantal inwoners in Wijkeroog was door die graverij wel toegenomen. Er hadden zich polderjongens gevestigd en ook een deel van de Engelsen die aan de haven en de pier werkten hadden Wijkeroog gekozen als woonplaats. Voor de post moest men steeds helemaal naar dorp Velsen of naar Beverwijk. In die tijd was wijkeroog onbelangrijk en kreeg weinig aandacht van het gemeente bestuur.

Na de vestiging van industrieën zoals Hoogovens en van Gelder groeide Wijkeroog uit tot een flinke woonkern en kwam er op 16 juli 1925 het eerste hulppostkantoor Wijkeroog. Door die industrieën werd de noordkant van de gemeente ineens wel erg belangrijk en om duidelijk te maken dat dit een deel was van de gemeente Velsen, en vooral niet van Beverwijk, werd de naam gewijzigd in Velsen-Noord. Het hulppostkantoor veranderde van naam per 1 november 1926. Die naamsverandering weerhield toch de P.T.T. er niet van om per 27 november 1930 het hulppostkantoor onder Beverwijk te laten horen en ook de postbestellingen liepen daarna over Beverwijk. Op 1 juli 1946 werd de dienstverlening van de post in Velsen-Noord uitgebreid

met een postagentschap, annex telegraaf -en telefoonstation aan de Koningsweg. Jammer genoeg was dit geen lang leven beschoren want per 1 augustus 1947 werd het al weer opgeheven.

Besteller de heer E. Wortman met zijn bakfiets vol zakken post op de oprit van de Hoogovens in Velsen Noord.

Daar bleef het niet bij want per 1 september 1947 werd ook nog eens het hulppostkantoor opgeheven en was Velsen-Noord verstoken van een postkantoor. Op 1 november 1948 kreeg Velsen-Noord weer een eigen postkantoor door de vestiging van een postagentschap in een deel van een woonhuis op de hoek van de Meerweidelaan en de Schoonoordstraat. Kantoorhoudster was mevr Lubbers. Dit postagentschap werd opgeheven op 1 maart 1951 gelijktijdig met de vestiging van het hulppostkantoor aan de Wijkerstraatweg nr.209. Dit was een kantoor zonder be- stelling en ressor- teerde onder Beverwijk.

12 september 1966 werd het terug gebracht tot een bijkantoor met vooruitgeschoven loket. Bijna 30 jaar lang was iedereen heel tevreden met dit postkantoor en het was dan ook een hele schok toen bekend werd dat het postkantoor weg moest omdat de eigenaar de huur van het pand had

opgezegd per eind 1978. Er werd natuurlijk meteen naarstig gezocht naar een ander pand, liefst

ook aan de Wijkerstraatweg, maar dat wilde eerst niet lukken. Het publiek in Velsen-Noord had toen nog steeds het gevoel nergens bij te horen zoals blijkt uit een stukje krant van 28 januari 1978: Als er geen oplossing gevonden wordt dan zou het Velsennoordse publiek noodgedwongen buiten de gemeente naar een postkantoor moeten en zijn dan aangewezen op IJmuiden of Beverwijk. De aankoop van het pand waar Jamin uit was gegaan stelde de mensen weer gerust. Het postkantoor aan de Wijkerstraatweg nr.209 behoorde tot één van de onveiligste postkantoren door een aantal roofovervallen waarbij flink wat was meegenomen als buit. Zo werd

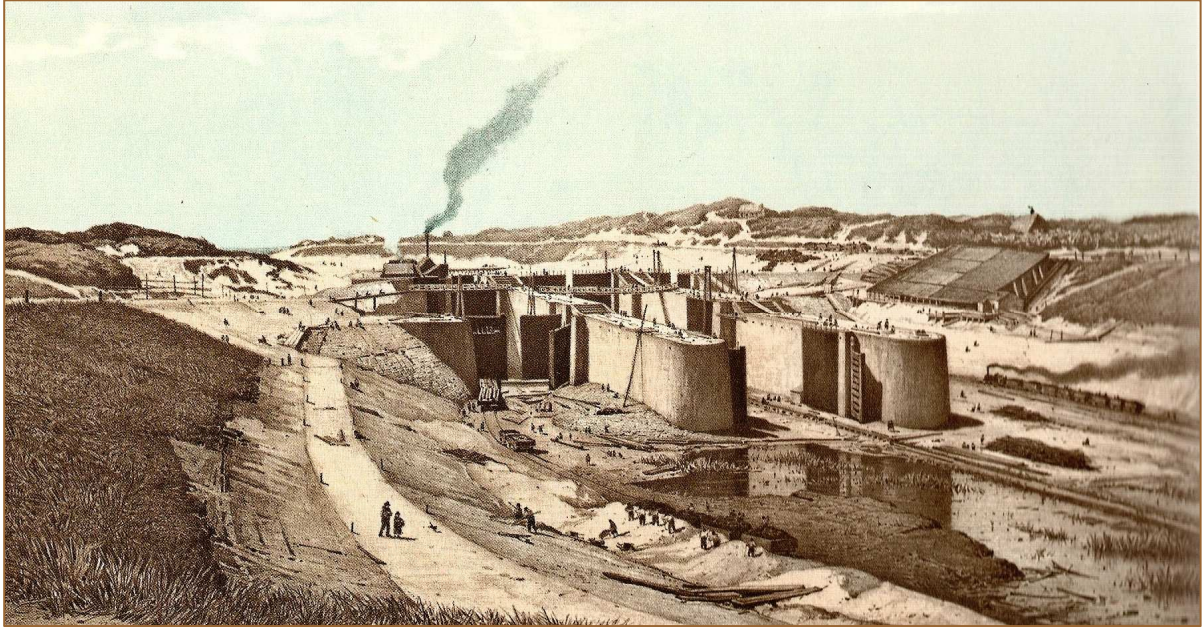

in 1973 door drie mannen fl 52.000,- gestolen. Op 3 maart 1978 door 1 man met een buit van fl.20.000,-. Deze overval was snel opgelost en al het geld teruggevonden. Door die roofovervallen was men gewaarschuwd en zorgde men dat het nieuwe postkantoor in het voormalige pand van Jamin extra beveiligd werd. Hierdoor liep de verbouwing wel wat ver-

traging op. Uiteindelijk werd het nieuwe post-kantoor feestelijk geopend op 2 november 1978. Nu is het ondergebracht bij Total Gemak Rozing als T.N.T. Post servicepunt.

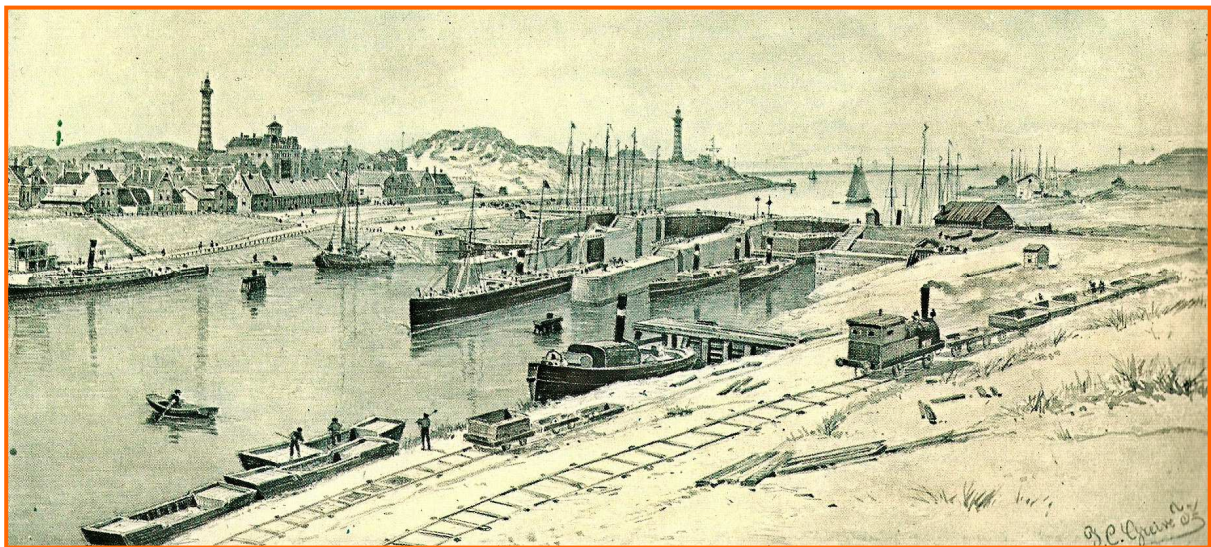
IJmuiden. Het ontstaan en de groei van IJmuiden

In een deel van de gemeente Velsen, waar bijna geen bewoning was, is in een relatief korte tijd IJmuiden ontstaan. Dat ontstaan heeft IJmuiden te danken aan het Noordzeekanaal. Het duingebied bij Velsen en Beverwijk werd al in de 17^e eeuw gezien als een ideale plaats voor de aanleg van een kanaal naar Amsterdam. Het heeft echter tot 8 maart 1865 geduurd voordat met het graven werd begonnen.

De bouw van de sluizen, 1872 litho door J.C. Greive, 1837-1891. (Hart van Kennemerland).

Het deel van het kanaal waaraan het meeste werk was, zoals pieren en sluizen, werd gebouwd ten westen van het dorp Velsen, in een nagenoeg onbewoond gebied. Voor dit grote karwei waren buitengewoon veel werkers nodig, vooral omdat het meeste werk met de hand gebeurde. Die werkers kwamen uit alle delen van het land, soms zelfs uit het buitenland, waardoor er een steeds groeiende stroom post ontstond van en naar hun families.

Links IJmuiden in de begin jaren van zijn bestaan, tekening door J.C Greive. (Hart van Kennemerland)

Ook de stroom zakelijke post werd groter naarmate de werkzaamheden aan het kanaal vorderden. Hierdoor ontstond steeds meer behoefte aan een lokaal postkantoor.

Voor een deel werd aan die behoefte voldaan toen op 1 november 1876, onder het ressort van Beverwijk, een hulppostkantoor met rijkstelegraaf werd geopend. Op 7 november 1876 werd bij ministerieel besluit bepaald dat het in het vervolg de naam 'IJmuiden' zou dragen.

IJmuiden was geboren.

Het post en telegraafkantoor aan het Sluisplein in IJmuiden 1878-1907

De post werd afgestempeld met langstempel IJmuiden in groteske letters waarna de post in Beverwijk werd voorzien van een datumstempel. Omdat IJmuiden maar bleef groeien werd steeds meer een eigen postkantoor noodzakelijk geacht. Uiteindelijk werd per 1 oktober 1878, met Koninklijke goedkeuring, het hulppostkantoor omgezet in een echt postkantoor. Er werd een mooi nieuw kantoorpand gebouwd aan het Sluisplein. Dit gebouw heeft in deze staat,

met enkele inwendige verbouwingjes, dienst gedaan tot 1897. Tot 1895 werd de post afgestempeld met een kleinrondstempel als datum stempel, daarnaast werd tot 15 juni 1893 het nummerstempel 188 als vernietigingsstempel gebruikt. In 1896 werd een grote verbouwing

noodzakelijk geacht omdat het postkantoor niet meer aan de moderne eisen van die tijd voldeed. Ook werd de hoeveelheid post steeds groter door het al maar groeien van IJmuiden, waardoor er steeds meer ruimtegebrek ontstond.

Als er toch verbouwd ging worden kon tegelijkertijd ook een telefoonkamer worden ingericht omdat er plannen bestonden om de interlokale telefoon, die tot dan toe door de Nederlandse Bell Telefoonmaatschappij werd geëxploiteerd, over te nemen.

Juli 1897 werd gestart met de verbouwing. Tijdens deze verbouwing moesten de diensten tijdelijk elders worden gehuisvest. Omdat er geen geschikt pand te vinden was werd hiervoor een loods geplaatst op het terrein van Rijkswaterstaat. De interlokale telefoondienst ging op 1 oktober 1879 over in handen van het rijk en op 18 oktober werd het verbouwde post – telegraaf- en telefoonkantoor in gebruik genomen. De grote toeloop van werkers aan het Noordzeekanaal beperkte zich in de gemeente Velsen niet alleen tot het gebied bij de sluizen. Halverwege het dorp Velsen en de sluizen ontstond ook een nieuw dorp, bevolkt met voornamelijk polderjongens. Voordat met het graven van het kanaal werd begonnen had niemand gezorgd voor woonopvang en dus werd er geleefd in keten, varkenshokken of soms zelfs in een gat in de grond met een soort dak er op. Omdat de gemeente deze toestanden als iets tijdelijks beschouwde, werd hier weinig aan gedaan ter verbetering. Deze woongemeenschap lag voor een deel op boerderij "De Velscherhe" en kreeg daarvan zijn naam "De Heide". De grote naamsbekendheid heeft het echter gekregen omdat de vreselijke wantoestanden in dat deel van de gemeente erg veel leken op wantoestanden zoals die toen op de Drentse hei voorkwamen. Na verloop van jaren bleek dat deze bewoning toch niet zo tijdelijk was, en werd er voor betere huisvesting gezorgd.

STAATSBLAD
VAN HET
KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 111.) **BESLUIT** van den 7den Augustus 1878,
houdende aanwijzing van IJmuiden, gemeente
Velsen, als standplaats van een postkantoor.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER
NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN
LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gelet op art. 6 der wet van 12 April 1850 (*Staatsblad* n°. 15);

Gezien het rapport van Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid, dd. 31 Julij 1878, n°. 63ter, Posterijen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Er wordt met ingang van den 1sten October e. k. een postkantoor gevestigd te *IJmuiden*, gemeente *Velsen*, provincie *Noordholland*.

Onze voormelde Minister is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer, en hetwelk in de *Staatscourant* en in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Het Loo, den 7den Augustus 1878.

WILLEM.

*De Minister van Waterstaat, Handel
en Nijverheid,*
TAK VAN POORTVLIET.

Uitgegeven den zestienden Augustus 1878.
De Minister van Justitie,
H. J. SMIDT.

Velseroord, IJmuiden-Oost, hulppostkantoor aan het Velsersduinplein.

In 1901 kwam er zelfs een heus hulppostkantoor in de Kalverstraat op nr.27 genaamd "De Heide". Toen door woningbouw etc. een einde was gekomen aan al die wantoestanden, wilde de gemeente deze periode maar gauw vergeten en noemde dit deel van de gemeente voortaan Velseroord in plaats van "De Heide". Dezelfde naamsverandering gebeurde bij het hulppostkantoor.

Aan de Noordzijde van het Noordzeekanaal gebeurde iets dergelijks, hoewel minder schrijnend dan op "De Heide". Deze woongemeenschap werd Wijkeroog genoemd.

Hier heeft men echter tot 1925 moeten wachten voordat het eerste hulppostkantoor kwam.

Omdat de naam Wijkeroog de suggestie zou kunnen wekken dat dit gebied een deel van Beverwijk was en de gemeente Velsen bang was voor grenscorrecties, is kort daarna de naam gewijzigd in Velsen-Noord.

Die naam leek dan weer erg veel op Velseroord en om verwarring te voorkomen werd de naam Velseroord vervangen door IJmuiden-Oost. Dezelfde naamsverandering voltrok zich ook bij de hulppostkantoren.

In IJmuiden was rond 1903 de bevolking en de handel zodanig toegenomen en hierdoor ook de post, dat alle dienstlokalen van het postkantoor te bekrompen waren geworden en er tot vergroting van het postkantoor moest worden overgegaan.

Om te zorgen dat er voor een flink aantal jaren voldoende ruimte zou zijn had verbouwen geen zin en moest er een geheel nieuw kantoor gebouw gerealiseerd worden.

Ingang van het Postkantoor in 1929 op de Kanaalstraat.

Het Interieur van het postkantoor in de Kanaalstraat te IJmuiden in 1939.

Er werd daarom een stuk grond gekocht van 19 X 20 meter aan de Kanaalstraat, recht achter het bestaande postkantoor. Om te voorkomen dat de diensten tijdelijk ergens anders moesten worden gehuisvest, werd de nieuwbouw in twee gedeelten uitgevoerd, eerst werd het gedeelte aan de kanaalstraat gebouwd. Dit werd op 15 maart 1907 in gebruik genomen waarna het oude gebouw aan het Sluisplein werd afgebroken en ook hier de nieuwbouw werd voltooid. Dat het een heel modern kantoorgebouw was geworden valt op te maken uit het feit dat er in het gebouw een lift was aangebracht met hand kracht beweging. Er werd zelfs begonnen met nieuwe stempels, zie lange balk stempels nr. 2, 3 en 4.

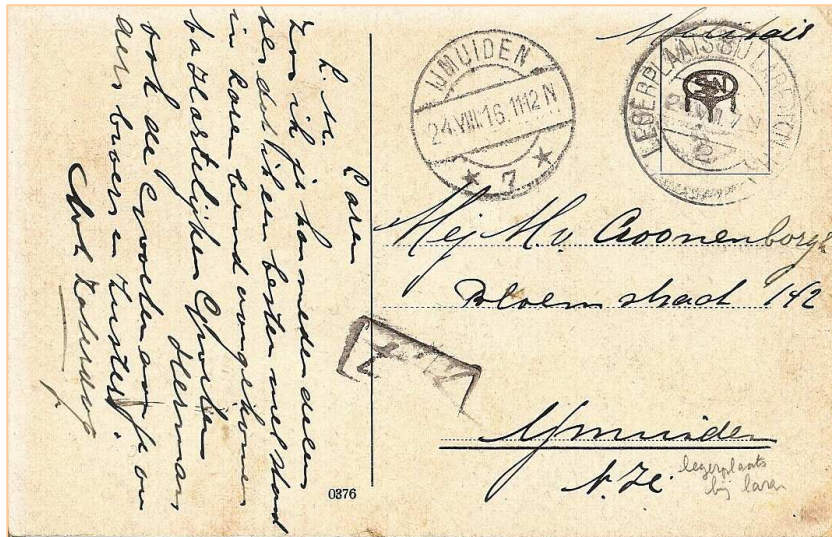
Dit is een type radarstempel met lange balk.

Minder tevreden over de post en later ook nog minder inwoners.

Al na vrij korte tijd werd het duidelijk dat er niet goed was nagedacht over de plaats van het nieuwe postkantoor. Dit was gebouwd in het westelijke deel van IJmuiden terwijl de plaats maar steeds groter werd aan de oostelijke kant. In de loop der jaren kwamen er dan ook steeds meer klachten over die ongunstige ligging. Ook het hulppostkantoor te Velseroord was totaal

onvoldoende berekend op een grote toeloop van mensen. Ook in kranten kwam die ontevredenheid tot uiting, zodat men uiteindelijk in 1918 maar een klagbrief stuurde naar het hoofdkantoor.

Verzonden vanuit legerplaats bij Laren naar IJmuiden op 24-08-1946 De militairen hoefden in de 1^e wereld oorlog geen porto te betalen, de postbode van de Bloemstraat hoorde bij bestellerstempel 7.

Als antwoord werd medegedeeld dat men voorlopig de toestand zo liet bestaan en dat men maar moest wachten op betere tijden (het was in Wereld Oorlog I). Enkele jaren later deed de gemeenteraad van Velsen een verzoek aan de directeur-generaal van de posten om, in de nu gewijzigde omstandigheden, tegemoet te komen aan de klachten van het publiek. Er kwam een studie die zoals gebruikelijk niets opleverde en alles ging onveranderd verder. Het was inmiddels crisistijd waardoor alles pas op de plaats moest maken om te kunnen overleven. Toch kwam er in 1929 een kleine verbetering door de vestiging van een postagentschap in de Rijkstraat en ook nog een postagentschap op de Zeeweg. Per 1 maart 1931 is dat

postagentschap in de Rijkstraat opgeheven en werd er weer een nieuw agentschap geopend aan de Kennemerlaan.

(Op Kennemerlaan nr.17 In de winkel van mevr. Galavazi was een postagentschap gevestigd)

Wegens oorlogs gevaar door Wereld Oorlog II werd op 15 mei 1940 het post- en telegraaf kantoor verplaatst naar de Wilhelminaschool aan de Wijk aan Zeeërweg hoek Houtmanstraat.

Hierdoor kwam het postkantoor dan ook wat meer in het centrum maar de huisvesting was natuurlijk tijdelijk en gebrekkig. Ook het hulppostkantoor IJmuiden-Oost (voorheen Velseroord) had in 1941 problemen met de ruimte. Besloten werd om de hele verdeling van de postinrichtingen in IJmuiden nog eens goed te bekijken. Daaruit werd besloten om in de omgeving van het hulppostkantoor IJmuiden-Oost een heel nieuw postkantoor te bouwen, waarna dan hulppostkantoor IJmuiden-Oost kon worden opgeheven.

Tevens zou er een bijkantoor komen in het voormalige postkantoor aan de Kanaalstraat. Door de vele problemen van Wereld Oorlog II is alles heel anders verlopen. De bevolking in IJmuiden liep sterk terug door evacuaties, hulppostkantoren en agentschappen moesten sluiten en uiteindelijk bleven alleen het postkantoor aan de Houtmanstraat plus het hulp postkantoor IJmuiden-Oost open.

IJmuiden was na de oorlog vreselijk gehavend. Veel was afgebroken of weggebombardeerd, waardoor grote open plekken waren ontstaan in de bebouwing. Door dat verlies aan woningen was ook de bevolking minder. Er werden grote plannen ontwikkeld voor weder- opbouw van onze plaats waarbij een postkantoor werd gepland in het centrum.

Er was al grond aangekocht voor een postkantoor aan het Oosterduinplein maar dat paste niet in de nieuwe plannen. Als nieuwe plek werd gekozen voor de noordkant van het Marktplaats, dit plein moest het nieuwe centrum worden van de plaats. Er kwamen echter allerlei problemen over onder andere de hoogte van het postkantoor dus werd er gezocht naar een andere plek, het Velsersduinplein werd

overwogen en weer verworpen. Uiteindelijk werd de keus toch weer het Marktplaats maar dan wel in de vorm van een hoog gebouw. Voor allerlei uitvoeringen werd geen vergunning verkregen.

Het lijkt nu wat vreemd maar in die tijd moest er in het hele land zoveel gebouwd worden dat het beschikbare bouw materiaal en de mankracht alleen werd toegewezen waar dit het meeste nodig was.

Men moest toen bouwvolume aanvragen met redenen. Pas als er een toewijzing was kon er worden gebouwd.

Deze toestemming werd uiteindelijk verkregen toen besloten was dat Scheveningen Radio en P.T.T. samen een hoog gebouw zouden betrekken waar ook nog ruimte was voor kantoren.

De start van de bouw was op 29 maart 1966 maar het duurde tot 14 april 1969 voordat het nieuwe postkantoor in gebruik kon worden genomen. Gelijktijdig kwam er een einde aan een bijna dertig jaar durend gebruik van het postkantoor in het scholencomplex aan de Houtmanstraat.

Naast al die plannen makerij ging in de gemeente Velsen het leven gewoon verder, dus ook de post. Driehuis kreeg per 1 september 1945 weer een postagentschap en op 4 november 1946 werd het hulppostkantoor in Velsen geopend. Hierdoor werd de drukte in het hulppostkantoor IJmuiden-Oost enorm verminderd. Toen dan ook nog op 1 december 1946 een postagentschap, annex telegraafstation werd geopend aan de Groeneweg, was er geen noodzaak meer om het toch altijd te krappe hulppostkantoor aan het Velsersduinplein open te houden zodat dit per 1 december 1946 werd opgeheven. Het postagentschap aan de Groeneweg was geen lang leven beschoren want op 1 februari 1950 werd het al weer opgeheven, in deze zelfde periode kwam er een postagentschap op de Zeeweg.

Aan de westelijke kant van IJmuiden ontstond weer grote activiteit waardoor het postkantoor aan de Kanaalstraat weer hard nodig was. Het gebouw werd daarom van binnen en van buiten helemaal opgeknapt en zag er daarna stukken beter uit dan het echte

postkantoor. Toen hierin bijkantoor IJmuiden-West op 1 december 1952 werd geopend had dat deel van IJmuiden na 12 jaar weer een eigen postkantoor en nog wel een heel mooie ook. Ook Zeewijk begon groter te worden zodat

op 1 augustus 1966 hier een postagentschap kon worden geopend aan het Canopusplein. Die groei in Zeewijk ging en gaat maar door waardoor er op 21 september 1972 ook nog een postagentschap werd geopend aan de Planetenweg.

Dit agentschap werd op 5 september 1985 ook afhaalpunt van pakjes en aangetekende stukken,

In 1974 kwam er een nieuwe P.T.T. wet die allerlei zaken vastlegde omtrent brievenbussen. Deze mochten niet te laag of niet te hoog zijn om te zware belasting van de bestellers te voorkomen. Ook de afmetingen van brievenbussen was hierin vastgelegd.

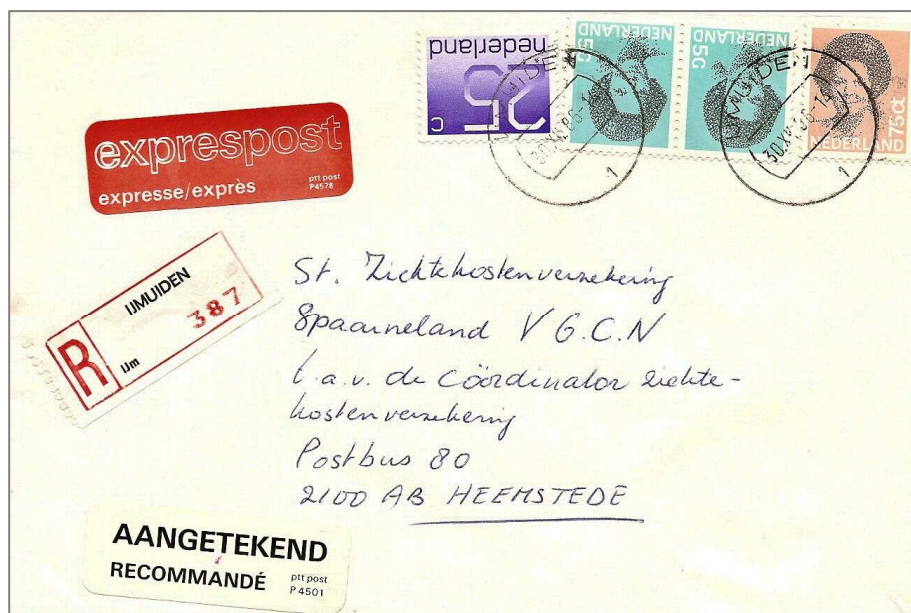
Geheel rechts zien we het postagentschap op het Canopusplein

Dit moest 265 x 32 mm zijn. Heel veel brievenbussen voldeden niet aan die norm maar konden natuurlijk niet op slag worden vervangen. Van woningstichting Velsen bijvoorbeeld moesten er wel een paar duizend worden vervangen. Voor de gehele ombouw hiervan hadden zij vier jaren bedongen om deze allemaal te vervangen.

Het nieuwe postkantoor dat in 1969 aan de Lange Nieuwstraat was geopend was bij de opening al heel modern en luxe. Toch wist de P.T.T. er nog weer wat verbetering aan te brengen. Er kwam een speciaal bejaardenloket en ook nog een nummersysteem, zodat iedereen eerlijk op zijn beurt kon worden geholpen.

Het was daarom erg jammer dat door een klein deel van het publiek niet altijd netjes met het

gebouw werd omgegaan. Vooral de zelfbedieningsruimte moest het ontgelden. Door vandalen werden verlichtingsornamenten gestolen, zij vernielden de telefoon steeds, de weegschaal en postzegelautomaten waren regelmatig defect en de ruimte plus postboxen waren vaak besmeurd.

Ook werd er af en toe vuurtje gestookt en toen dat in een zak post gedaan werd, met brandgevaar plus postverlies, was de maat vol en werd tot het sluiten van de zelfbedieningsruimte gedurende de nachten en weekend besloten.

Later is getracht door het uitbreiden van een Politie Verordening hier meer grip op te krijgen maar de hal kon natuurlijk niet permanent bewaakt worden. In november 1984 werd ook, na beschadiging, het zwarte kunstwerk uit de wachtruimte afgevoerd voor restauratie om daarna ook nooit meer terug te komen.

Intern zat het de P.T.T. ook niet mee. Eind 1979 bleek dat door een lekke retourleiding van de centrale verwarmingsinstallatie een onbekend, maar grote hoeveelheid huisbrandolie was weggelekt in de grond onder het gebouw aan de Lange Nieuwstraat.

De hal van het postkantoor aan de Lange Nieuwstraat met kunstwerk en oudere loket

De installatie is toen meteen gewijzigd zodat niet nogmaals olie kon lekken en een gespecialiseerd bedrijf heeft getracht om zoveel mogelijk olie uit de grond te wassen.

Ook elders in de gemeente zat het de P.T.T. niet mee. In september 1969 werd het hulpkantoor aan de Kanaalstraat het doel van een roofoverval met als buit 6000 gulden. Dat was voor die tijd een heleboel geld. In 1977 was het weer raak daar en nu was de buit maar 1325 gulden.

Het was deze maal een amateur want binnen een half uur was de dader al gepakt. Dit hulpkantoor IJmuiden West kreeg in 1973 weer gewoon de oude naam Kanaalstraat terug tot de opheffing op 16 januari 1987.

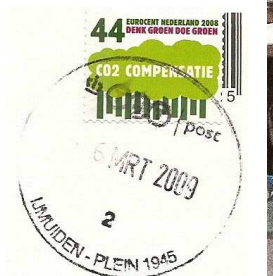
postagentschap Oranjestraat.

Vanaf diezelfde datum werd de post in dat deel van de gemeente overgenomen door een postagentschap in de Oranjestraat. Dat dit tot volle tevredenheid van iedereen werkte blijkt wel uit de overweldigde hoeveelheid handtekeningen die het wijkcomité verzamelde toen sluiting van het postagentschap aan de orde kwam. Toch werd het postagentschap op 17 juni 1991

gesloten. Het bewoners protest had wel als resultaat dat er enkele dagen per week een postagentschap werd geopend in het bejaardenhuis Breezicht aan de Keizer Wilhelmstraat op 16 november 1992. Een deel van het publiek heeft toch met een zekere weemoed gezien hoe in 2009 het grote postkantoor aan de Lange Nieuwstraat tot in de grond werd gesloopt. Dit betekende het einde van een tijdperk waarin het postkantoor een gebouw was dat een zekere status uitstraalde. Gedwongen door concurrenten zoals Selectmail en Sand moest T.N.T. ook veel economischer gaan werken en is er van die status niet veel meer over gebleven. Het laatste echte postkantoor, aan Plein 1945, is op 12 maart gesloten. Wat nu nog rest is een postloket in Bruna aan de Lange Nieuwstraat per 12 maart 2009 en ook een postloket bij

Totaal Gemak aan de Kennemerlaan. Daarnaast zijn er nog twee postagentschappen bij Primera, één aan de Planetenweg en één aan het Zeewijkplein. Meer voor de bedrijven is er dan nog het Business point aan de Dokweg. Voor de compleetheit zal ik ook maar vermelden dat van de concurrentie in Videoland, aan Plein 1945, een inleveradres is voor Selectmail.

Driehuis.

DRIEHUIS-WESTERVELD.
DE IDEALE WOONPLAATS, OOK VOOR FORENSEN.

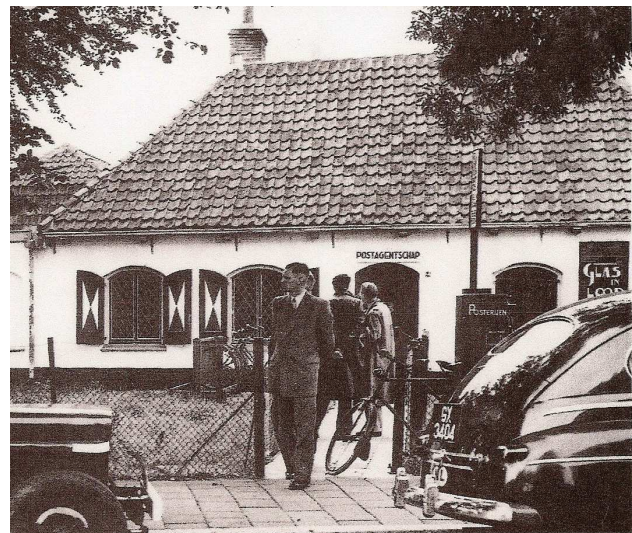

Deze solide gebouwe Landhuizen van 4750.- tot f 5900.-.
 Vraagt geill. catalogus prijslijst (gratis).
Landhuisbouw
Willem van Heijst

Dit is het deel van de gemeente Velsen tussen Santpoort en IJmuiden. Het is heel lang een rustig landelijk gebied geweest met vrij weinig inwoners. Het kwam pas in het begin van de vorige eeuw tot ontwikkeling na de aanleg van de spoorlijn en de komst van het station Driehuis – Westerveld. Een aantal forensen vond Driehuis aantrekkelijk om te wonen waardoor er flink gebouwd werd. Ook de

vestiging van het eerste crematorium in 1913 heeft aan die groei bijgedragen.

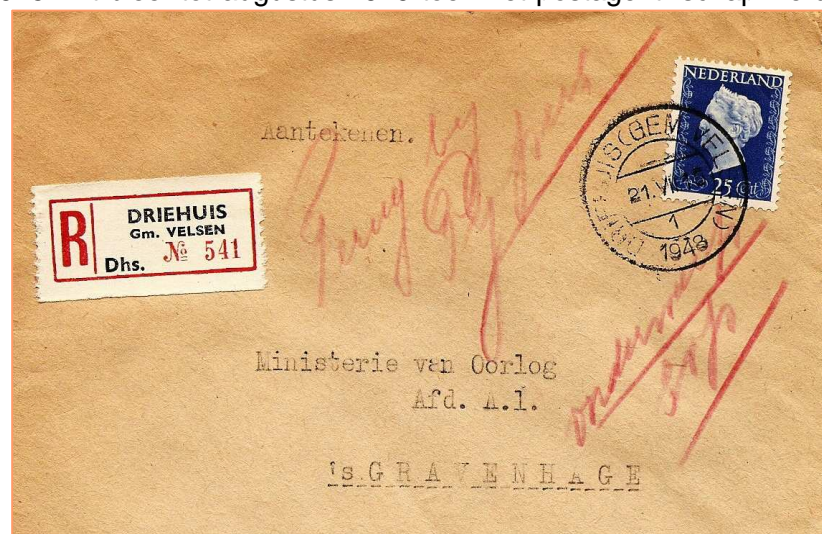
Die groei maakte het mogelijk om in Driehuis in 1928 een post-agentschap te vestigen. Er werd ruimte gevonden aan de Driehuizerkerkweg nr.79 kantoor houdster Cato Uitendaal.

De manufacturenwinkel van Cato Uitendaal aan de Driehuizerkerkweg nr.79 waar het postagentschap was gevestigd, rechts op de foto zien we de brievenbus.

Zoals veel kantoren in IJmuiden moest ook dit kantoor sluiten per 1 januari 1943. Het werd weer heropend per 1 september 1945. Dit bleef tot augustus 1949 toen het postagentschap werd

verplaatst naar de andere kant van de weg, in de boerderij met kantoorhoudster mevr. Rie Arisz. Daar sloeg het noodlot al snel toe want 21 september 1949 werd het postagentschap getroffen door een roofoverval. Hierbij werd de kantoorhoudster bedreigd en geslagen waarna de dader met de buit wist te ontsnappen. De dader werd later wel gearresteerd maar het geld was toen natuurlijk al op.

In 1955 verhuisde het postagentschap naar zijn oorspronkelijke adres met als lokettisten Nel Heeremans en Later Jo Graaman. In 1961 kwam haar neef Leo, om alles over te nemen van Cato Uitendaal, inclusief het postagentschap. Leo verkocht het pand in 1966, waarna er een andere locatie gezocht moest worden voor het postagentschap.

De inwoners van Driehuis waren blij dat mevrouw C. Schmidt, echtgenoot van de bekende bakker, ruimte beschikbaar stelde in de voorkamer van het woonhuis op de Da Costalaan 1a. Het postagentschap werd op maandag 2 oktober 1967 geopend door de heer B. Groenhof, directeur van de P.T.T. in Velsen. Men werd hier vriendelijk geholpen door lokettiste mevr. Schmidt –Geldermans, je kon hier terecht voor alle postzaken totdat de familie er mee op wilde houden, dit werd gerespecteerd door de P.T.T.

Da Costalaan nr.1a met de brievenbus voor de deur.

In maart 1974 ging het postagentschap verhuizen naar de P.C .Hooftlaan nr.3, in de verf, glas en behang winkel van Peter Heeremans. Op 2 maart 1974 werd het postagentschap officieel geopend door de heer Meinster, directeur van het postkantoor te IJmuiden. De gezusters Pauline en Netty Gozeling runden samen het postagentschap. Door omstandigheden moesten ze er mee ophouden in 1981. Op 15 mei 1981 werd het postagentschap dan ook opgeheven.

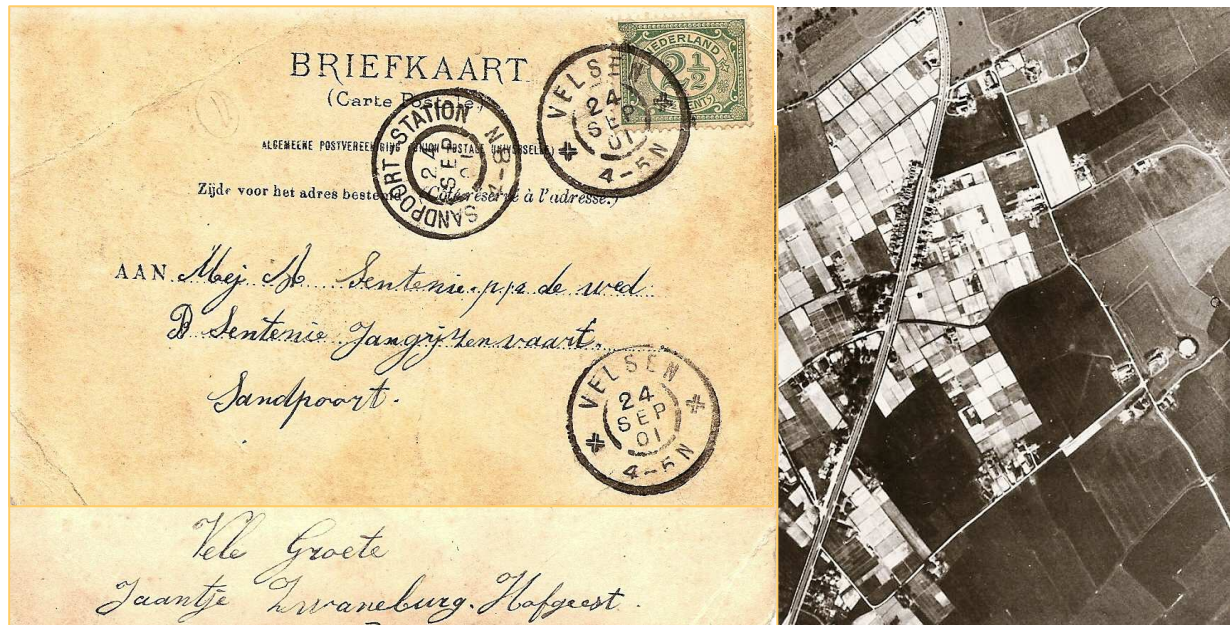
. Netty Mak Gozeling achter haar loket.

Vanaf maandag 18 mei 1981 zal de postale dienstverlening worden voortgezet aan de Driehuizerkerkweg 48, in de DA winkel van Wegbrands. De lokettiste Els Neyboer was het gezicht van de P.T.T. in Driehuis, maar in 2002 toen het postagentschap werd omgezet in een servicepunt van T.N.T. post was Els haar baan kwijt. Dit servicepunt van T.N.T. post verhuisde in 2007 naar de Dagwinkel, waarna het in februari 2009 helemaal werd opgeheven. Sindsdien moet Driehuis het doen zonder eigen postservicepunt.

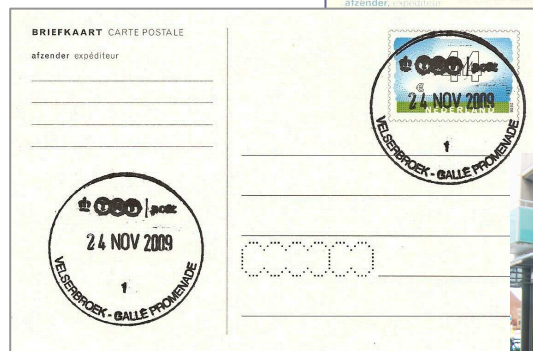
Velserbroek

De Hofgeest, grenzend aan de Velserbroek, is een van de belangrijkste grondgebieden van het agrarische ambacht geweest. De combinatie met de zeer vruchtbare, nabij gelegen weidegronden van de Velserbroek moet de oude Hofgeest tot een aantrekkelijk woon- en werkgebied hebben gemaakt. De hofgeest was toen een van de grootste en zeker het belangrijkste agrarische centrum binnen de gemeente Velsen,

De postbode uit Velsen bezorgde de post op de Hofgeest, maar nam ook de post mee van de bewoners omdat er geen brievenbus aanwezig was. Duidelijk zichtbaar op deze kaart deze ging via Velsen naar Sandpoort Station om op de Jan Gijzenvaart bezorgd te worden.

totdat er in 1985 een einde kwam aan het agrarische gebied door woningbouw. Deze nieuwe plannen groeide in korte tijd uit tot een van de zeven woonkernen van de gemeente Velsen. Voor noodzakelijke postvoorziening werd er op 8 december 1986 een postkantoor ingericht in de Vomar aan de Hofgeesterweg tot dat het nieuwe postkantoor in het winkelcentrum gereed zou zijn. Er veranderde in die tijd nogal veel op het gebied van geldzaken enzovoort waardoor er op postkantoren steeds minder handelingen werden verricht. Nadat de P.T.T. werd geprivatiseerd ging men daar meer op het rendement letten en omdat dit voor Velserbroek als te weinig werd ingeschat besloot men in 1989 om van een postkantoor in de Velserbroek af te zien. Er werd met Bruna een overeenkomst gesloten om voortaan in de winkel een posagentschap te vestigen, die nu nog steeds aanwezig is in de Bruna.

Motortrawler, "IJM.99" op postzegels en als P.V.IJ. logo door Eef Limmen-Stegemeijer

De eerste nieuw gebouwde motortrawler van de **Mij. Batavia** te IJmuiden werd bij de scheepswerf De Dageraad te Woudbrugge

besteld. Op 6 mei 1953 kreeg het schip de naam **Job Gouda IJM. 99**, vernoemd naar de vader van de directeur, de heer D.J.

Gouda. Vier maanden later werd het vaartuig naar Frankrijk verkocht. Het schip vertrok op 25 november 1953 van IJmuiden naar St. Pierre & Miquelon en kreeg de naam **Galantry SPM 192**.

Dit werd in 1956 vastgelegd op een postzegel. Links zien we een kleurproof en hierboven uiteindelijk de juiste uitgegeven postzegel. In oktober 1962 is het schip op de rotsen gevaren en gezonken. Zo kwam er in juli

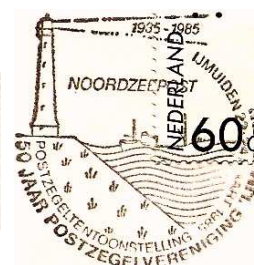
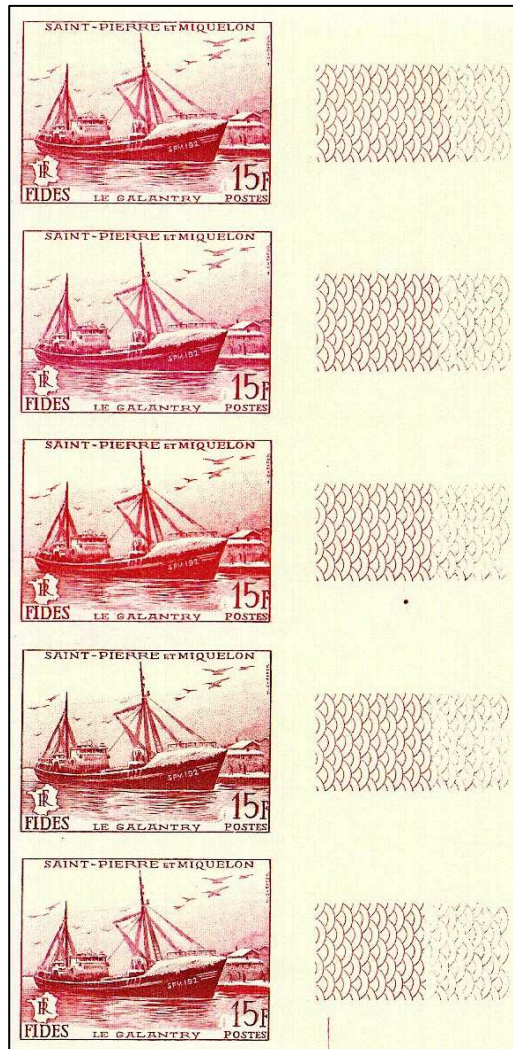
1956 nog een motortrawler in bedrijf voor de Mij. Batavia, gebouwd te Woudbrugge door de scheepswerf De Dageraad. Het schip werd op 12 mei 1956 te water gelaten en kreeg

de naam **Curacao (II) IJM. 99** en werd op 23 juli 1956 in gebruik genomen. Het schip werd in 1959 naar Frankrijk verkocht en kreeg onder de naam **SAVOYARD II SPM 203**

St. Pierre et Miquelon op Newfoundland als thuishaven en is in 1973 afgevoerd na tot zinken te

zijn gebracht. Het laatste schip werd afgebeeld op een Nederlandse postzegel, afkomstig uit de serie zomerzegels van 1957. Het is in ieder geval geen

Trawllogger zoals op de postzegel wordt vermeld maar een **Motortrawler**. Dit schip siert ook het logo van de postzegelvereniging en is zelfs op diverse stempels terug te vinden. In 1972 verschijnt er een postzegelpraat met op de kaft de motortrawler afgenomen van boven staande groene postzegel. In 1975 wordt de motortrawler omgebouwd tot verenigingsvignet later in 1985 komt er ook een tentoonstellingsvignet die ontworpen is door de heer G.Swets, dit logo wordt nu gebruikt bij de jeugdafdeling "De Seinpost".

75 JAAR POSTZEGELVERENIGING "IJMUIDEN"

1935

Op dinsdag 26 maart 1935 wordt in IJmuiden "Postzegelvereniging voor IJmuiden en Omstreken" opgericht. Het initiatief is vermoedelijk genomen door de heer B.J. Schol bij wie thuis althans de eerste vergadering is. Daarbij zijn aanwezig: zijn buurman de heer F. Müller en de heer H. Schol.

1

Verslag der vergadering gehouden den 26 Maart 1935. Tevens avond 8¹⁵ in het Pabstmaatsgebouw te IJmuiden - bost.

De ongeveer 8³⁰ opent de heer B.J. Schol de vergadering, en heet alle aanwezigen hartelijk welkom. Na een korte uiteenzetting met welke doel we hier tezamen zijn gekomen, wordt besloten een vereniging te stichten. De vereniging krijgt de naam van "Postz. Ver. IJmuiden en omstreken". Als voorlopig bestuur worden gekozen de heeren F. Müller, Voorz. H. Schol penningm. en B.J. Schol secr. De contributie wordt voorlopig bepaald op 40 ct per maand, ingaande April '35. De door de oprichters samengestelde statuten worden door de vergadering goedgevonden. Verder is is bepaald om de eerste dagen een bijeenkomst te beleggen de eerstvolgende op Vrijdag 12 April des avonds 7³⁰. Het deyleid onder IJmuiden en omstreken is overvloedig maar dagelijks vereniging 95 mensen van ons op te nemen.

Besloten is tot het aanschaffen van ecologie o.a. Nederland en Kol. Europa en overzee verder de benodigde heden maand in een postzegel vereniging. Na nog een korte tijd gezellig bijeen te zijn geweest werd de vergadering door de voorzitter te 10³⁰ gesloten.

De Voorzitter: F. Müller
De Secretaris: B.J. Schol.

1

Bestuursvergadering 9. April 1935 ten Huize van den Heer H. Schol Kerkwaerstraat 29 IJm. bost.

Om 8 uur opent de Voorzitter de vergadering en gaat direct tot de bespreking over. Waar de orde is het bedanken van het lid J. beden heremearlaan 21 alhier. Daer na besluit het lid beden wegens niet betalen van de contributie te schorsen tot nadere besluiten genomen zijn in een algemeene ledenvergadering. Nadat wordt besproken het organiseren van de J. rondreiding en er wordt een plan uitgewerkt. Van het bestuur wordt in beweging genomen om ons lid J. V. Kniek als directie van rondreiding te benoemen. Dit wordt nog besproken het aanschaffen van Catalogie Ict. etc. Naar alles nu eens gindig achteren te hebben sluit de Voorzitter om 10¹⁵ uur onze eerste Bestuursvergadering.

De Voorzitter: F. Müller
De Secretaris: B.J. Schol
De Penningmeester: H. Schol

Hierboven: de eerste bestuursvergadering op 9 april 1935.

Links: de oprichtingsvergadering op 26 maart 1935.

Zij krijgen aanhang van zo'n 10 verzamelaars en groeien in het eerste jaar naar 28 leden. Aangeschaft voor algemeen gebruik wordt een catalogus 'Nederland en Koloniën'; Voor de Europese catalogus van Yvert is geen geld. De contributie bedraagt dan ook slechts 40 cent per maand. Tevens is men gezamenlijk abonnee op 'Het Nederlandse maandblad voor Philatelie'.

De vergaderingen van de vereniging bestaan uit drie delen: 'het officiële gedeelte' voor het behandelen van de huishoudelijke zaken, een 'verloting' waarbij zegels verloot worden die door leden gratis ter beschikking zijn gesteld met het doel de kas wat te verstevigen en 'gelegenheid tot het onderling ruilen'.

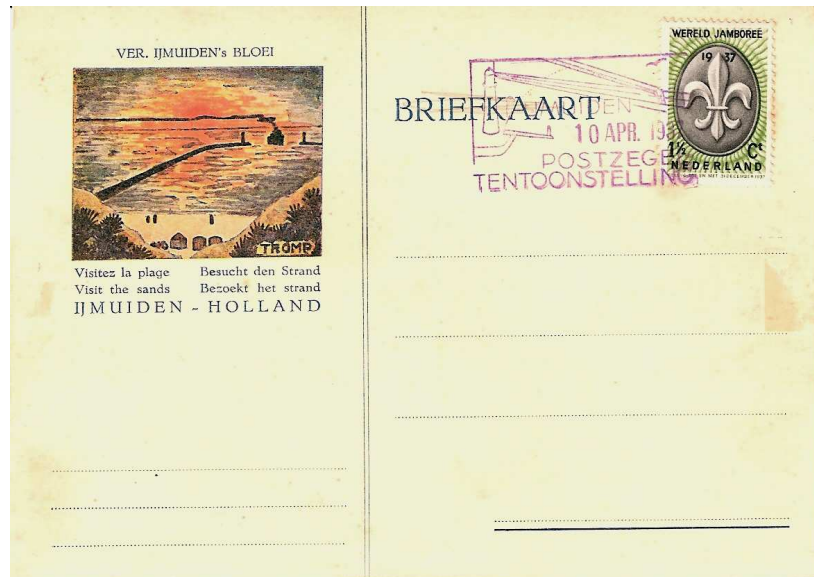
Ook wordt direct na de oprichting gestart met het rondzendverkeer, waarbij boekjes met zegels langs de leden rouleren waaruit zij kunnen kopen. 10% van de uitnamen is daarbij voor de clubkas.

1937

Opmerkelijk is de korte voorbereidingstijd van een in 1937 te houden tentoonstelling; op 21 december 1936 stelt de penningmeester dit plan aan de orde en de uitvoering is reeds op 9, 10 en 11 april 1937. De tentoonstelling in het Patronaatsgebouw wordt op vrijdagavond 9 april geopend door voorzitter F. Müller, bij plotselinge afwezigheid van de burgemeester van Velsen, de heer Kwint.

Behalve door een groot aantal leden en verzamelaars wordt de opening bijgewoond door de heer M.J. Baak, directeur van het Post- en Telegraafkantoor en de heer M. Roos namens IJmuidens Bloei.

Aan de tentoonstelling is een bijzondere attractie verbonden. De Vereniging IJmuiden's Bloei heeft n.l. 2500 briefkaarten, bedrukt met een reclamevignet van IJmuiden ter beschikking gesteld. Deze kaarten kunnen op de tentoonstelling

van postzegels worden voorzien en ter plaatse in de *Tentoonstellingsbriefkaart met afstempeling op 10 april 1937.*

speciale brievenbus worden gedeponeerd, waarna ze

op het postkantoor van een bijzondere afstempeling worden voorzien.

Met een inzending van 1300 zegels heeft de heer H. v.d. Laan vermoedelijk de grootste inzending. Verder vindt men er inzendingen met bijzondere afstempelingen als het Vredespaleis, Nederlands Fabricaat, misdrukken, enz.

"De jonge vereniging heeft wel haar best gedaan om goed voor de dag te komen en ze is daarin volkomen geslaagd. Er ligt dan ook voor heel wat geld uitgesteld wat voorts bewezen wordt door het feit dat de tentoonstelling voor tien mille verzekerd is", schrijft de IJmuider Courant in haar editie van 10 april.

De entreeprijs bedraagt 10 cent, het nadelig saldo van de tentoonstelling is helaas f 6,41.

In 1938 wordt een gezamenlijke reis naar het Postmuseum gemaakt. Van te voren had men offertes gevraagd: de firma Waterdrinker wilde de leden per bus naar Den Haag heen en terug brengen voor f 1,00 per persoon; garage Stormvogels vroeg een bedrag van f 30,00. Waterdrinker kreeg de opdracht.

Propaganda is een moeilijk punt: de directeur van het postkantoor meldt dat het hem niet mogelijk is een propagandaplaat van de vereniging in het postkantoor op te hangen.

De secretaris verzucht dat een krant niet bereid is verenigingsnieuws op te nemen, maar dat hij nu goede contacten met de IJmuider Courant heeft gelegd die hem wel ter wille wil zijn.

Tijdens een discussie wordt besloten geen lid te worden van de Nederlandse Bond van Philatelisten Verenigingen vanwege de daaraan verbonden hoge kosten.

Er wordt overwogen Koninklijke Goedkeuring aan te vragen, maar terwijl de discussies daarover nog lopen valt als een bom de oorlog in de vreedzame vijver die IJmuiden blijkbaar was.

In september 1940 is er een brief van de Rotterdamse Filatelistenvereniging met het verzoek geld of zegels af te staan ten behoeve van de slachtoffers van het bombardement van Rotterdam. Men besluit f 5,00 te sturen.

In de ledenlijst staan aantekeningen over wie 'betrouwbaar' was en wie niet. Achter de naam van het lid Adr.J. Gjertsen, de verzetsstrijder naar wie de Gjertsenstraat is genoemd, staat vermeld "gesneuveld".

De jaarvergadering 1943 moet in Beverwijk worden gehouden omdat IJmuiden intussen voor vele leden verboden terrein is geworden.

Bij de oprichting van de Kennemer Postzegel Club op 25 maart 1946 scheiden een aantal leden zich af. Deze leden zijn vooral woonachtig aan de noordzijde van het Noordzeekanaal.

Een voorstel op 27 maart 1951 voor het verkrijgen van de Koninklijke Goedkeuring verdwijnt wederom in de ijskast, ditmaal wegens te geringe financiën.

Ook de viering van het 25-jarig jubileum in 1960 gaat niet door, eveneens door het ontbreken van de benodigde geldmiddelen. De 78 leden gaan echter onverdroten verder.

1961 Het jaarverslag 1961 is in juichtonen geschreven; secretaris J. Groen meldt dat op 9 oktober eindelijk de Koninklijke Goedkeuring is verkregen, onder de bezielende leiding van vicevoorzitter de heer A. Schonenberg, die deze dringende zaak energiek aanpakte.

Gelijktijdig treedt men toe tot de Nederlandse Bond van Philatelisten Verenigingen en wordt de naam "Postzegelvereniging voor IJmuiden en Omstreken" verkort tot **Postzegelvereniging "IJmuiden"**.

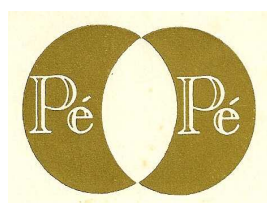
Ook is het tijd voor het aanschaffen van officieel briefpapier en enveloppen die tot aan het jubileum in 1975 worden gebruikt.

Mede door de bemoeienis van de vereniging wordt, na een lange en moeizame briefwisseling met de PTT, op 14 mei 1963 een filatelistenloket opgericht door de heer Groenhof in het postkantoor aan de Lange Nieuwstraat te IJmuiden.

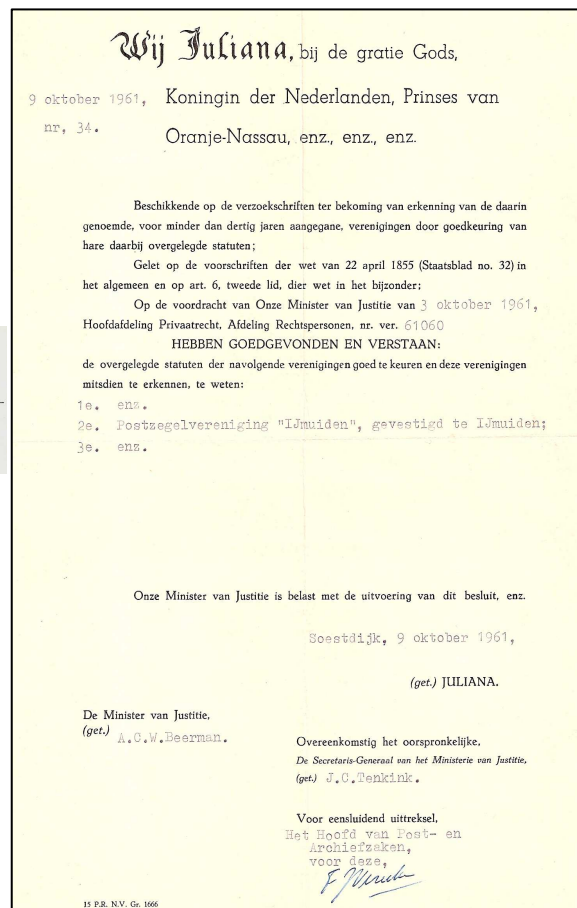
Gesterkt door dit succes wordt door de heer A. Schonenberg in 1965 een zegelfonds (een zogenaamde nieuwtjesdienst) opgericht. Daarbij kunnen leden zich abonneren op nieuw verschijnende postfrisse zegels van diverse landen. De service duurt tot april 1972.

In 1966 introduceert de nieuw benoemde directeur rondzendingen, de heer J. Hin, het fenomeen sectiehoofden. Daarvoor werden alle werkzaamheden door de directeur zelf uitgevoerd.

In september 1968 verschijnt het eerste nummer van PéPé, een door mej. G. Velthuisen gestencilde convocatie. De oude stencilmachine zorgt ervoor dat de secretaresse na het stencilen meer onder de inkt zit dan de convocatie zelf. De naam "Postzegelpraat" is geboren en het logo zou in de loop der jaren nog diverse keren worden veranderd.

In samenwerking met zustervereniging "Santpoort" worden in november 1968 en oktober 1970 een tentoonstelling met ruilbeurs georganiseerd, zonder subsidie van de Bond. Het brengt de vereniging tot verdere bloei.

1 januari 1972 verschijnt "Postzegelpraat" op A-5 formaat, gehuld in fraaie omslag met advertenties. Men begint wederom bij de 1^e jaargang te tellen. Op de kaft wordt de motortrawler uit de zomerzegelserie van 1957 afgebeeld.

Tijdens de ledenvergadering van 28 april 1972 wordt de heer J.J. Duinker benoemd tot het eerste erelid in de geschiedenis van de vereniging. Hij overlijdt op 12 mei 1974.

In april 1973 wordt de nieuwtjesdienst nieuw leven ingeblazen, ditmaal op initiatief van de heer A. Bakker. Deze service aan de leden van de vereniging, en daarbij ook de baten en lasten, is in 1978 stilzwijgend overgegaan naar postzegelhandel IJ-post.

1975

De vereniging is inmiddels uitgegroeid tot een gezonde organisatie met ongeveer 170 leden en alle 'diensten' die een postzegelvereniging 'behoort' te hebben.

Het 40-jarig bestaan van de vereniging wordt op 15 en 16 maart 1975 groots gevierd met een tentoonstelling in het Noordelijk Koetshuis van het landgoed Beeckestijn te Velsen-Zuid.

Ook wordt voor het eerst een jubileumverloppe uitgegeven. Alle leden ontvangen als cadeau een fraai insteekboek met gouden opdruk. De eerder genoemde motortrawler van "Post-zegelpraat" is omgebouwd tot verenigingsvignet en prijkt op zowel de enveloppe als het insteek-boek. De tentoonstelling wordt zaterdagmorgen geopend.

Hij voorziet drie

Tentoonstellingsenveloppe met bijpassende postzegel.

jubileumenvelopen elk van een afdruk van het speciale stempel.

V.l.n.r.: H.M. Webbe, voorzitter J.N. Hin en jeugtleider G. Swets.

De tentoonstelling is met 55 kaders niet groot maar wel ruim opgesteld. Als pronkstuk van de tentoonstelling geldt één van de duurste postzegels van Nederland: een 7½ cents driegaats roltanding van 1927 op een couvert van de kasassociatie uit Amsterdam. Door het organiseren van een grote verloting, met als hoofdprijs een televisie, wordt de tentoonstelling ook financieel mogelijk gemaakt.

Het clubblad wordt gestencild en een A-5 formaat kan alleen op een typemachine met brede wagen worden gemaakt. Deze werkwijze wordt steeds moeilijker omdat niet iedereen een dergelijke typemachine heeft.

Daarom verschijnt in november 1975 "Postzegelpraat" op A-4 formaat. De postzegel is veranderd in een echt logo. De advertenties zijn gebleven. Een echte redactie volgt aan het begin van 1977.

Door de succesvolle tentoonstelling is het ledental tot over de 200 gestegen, waardoor de zaal in het "Cultureel Centrum" te klein is geworden. In 1976 verhuist de vereniging voor haar ruilavonden naar een zaal in de Adelbertuskerk, een locatie waar we nu nog onze clubavonden houden.

In de zomer van 1976 stelt de door ziekte afgetreden voorzitter J.N. Hin een wisselprijs beschikbaar aan hem of haar, die zichtbaar iets gepresteerd heeft op het gebied van postzegels. Daaruit ontstaat een wedstrijd voor het maken van een filatelistisch werkstuk en de jaarlijkse uitreiking van de J.N. Hin trofee.

De wisseltrofee wordt op 27 januari 1978 tijdens de jaarlijkse feestavond voor het eerst uitgereikt aan de heer A. Bakker (Zandkuil).

Op 16 februari 1979 mag de heer P.W.G. de Kler de trofee een jaar mee naar huis nemen. Het aantal deelnemers is opgelopen tot 5 leden.

De trofee stimuleren Eef Limmen-Stegemeijer en Gury Bakker-Bakker om hun verzamelingen steeds beter te maken en door te dringen tot de top van de Nederlandse filatelie.

Voor de rechtsgeldigheid van de vereniging is het nodig de bestaande statuten te vernieuwen en zich te laten inschrijven bij de Kamer van Koophandel. Dit laatste gebeurt op 13 december 1979.

1980

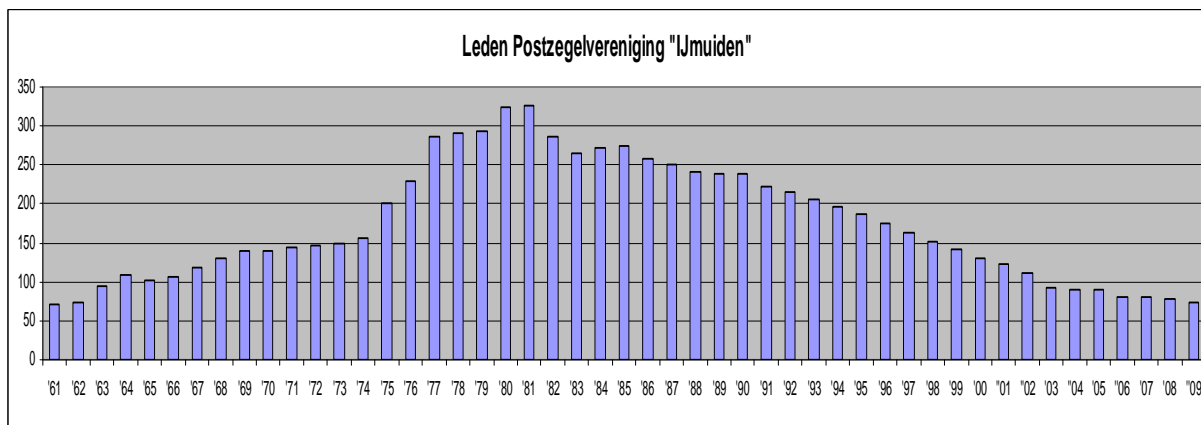
Na het succes van het 40-jarig jubileum wordt, op voorstel van het bestuur, door de Algemene ledenvergadering beslist, dat er elke vijf jaar een tentoonstelling georganiseerd wordt.

Op 23 en 24 maart wordt een postzegeltentoonstelling gehouden in "Cultureel Centrum" te IJmuiden naar aanleiding van het 45^e verenigingsjaar. Met 51 kaders van 25 inzenders, waarvan 4 jeugdleden, is de tentoonstelling zonder wedstrijdelement niet groter dan in 1975. Meer ruimte is er ook niet in het rond 2000 gesloopte gebouw.

De J.N. Hin trofee wordt tijdens het jubileum uitgereikt aan de heer A. Bakker (Zandkuil).

In 1981 is de vereniging, qua ledenbestand, op haar hoogtepunt. Postzegels verzamelen is populair, de prijzen stijgen en de vereniging is springlevend.

De inkomsten uit het rondzendverkeer zorgen voor een lage contributie en veel mogelijkheden om de vereniging aantrekkelijk te maken.

De districtstentoonstelling wordt gehouden in het Cultureel centrum "De Schouw" in Velsen-Noord onder de naam "Noordzeepost" in de wedstrijdklasse 3 en bestaat uit maar liefst 250 kaders, waarvan 216 kaders worden gejureerd, 22 kaders doen mee buiten mededinging en 12 kaders van vier jeugdverenigingen worden als propaganda getoond. 46 inzenders melden zich aan.

Op vrijdag 22 maart opent burgemeester mr. P.J. Molendijk, met het aanbrengen van de ontbrekende motortrawler in het jubileumvignet, de tentoonstelling. Op 23 en 24 maart is de tentoonstelling voor het publiek geopend. Ongeveer 700 bezoekers komen naar de tentoonstelling.

Het in goud uitgevoerde Noordzeepost- logo siert de kaft van de 32 pagina tellende catalogus.

De heer W. Bakker heeft met zijn goed gedocumenteerde artikel "Postagent Stoomvaart Maatschappij Nederland" een prominente plaats in de catalogus.

Tenslotte wordt een vlag met het verenigingslogo aangeschaft, zodat de postzegelvereniging zich ook in de toelomst goed kan profileren.

Bondsafgevaardigde L.M.A. Crandel overhandigd voorzitter G. Swets het cadeau ter gelegenheid van het gouden jubileum van de vereniging.

Alle leden en inzenders ontvangen als cadeau een fraai insteekboek, dit keer in blauw, met gouden opdruk, vervaardigd door Importa te Uden.

Ook worden een briefkaart (links) en enveloppe (onder een fragment) met een speciaal poststempel uitgegeven.

Het jubileumstempel wordt maar liefst 9278 keer gebruikt alvorens het stempel door de PTT wordt vernietigd.

Met het uitreiken van 2 keer verguld zilver (de hoogste bekroning voor een districtstentoonstelling), 11 keer zilver, 14 keer verzilverd brons, 9 keer brons, 6 keer een diploma en slechts 1 bewijs van deelname staat de tentoonstelling op een hoog peil.

De hoogste waardering (verguld zilver) is o.a. weggelegd voor de inzending 'Skandinavische luchtpost' van ons clublid M.O. Wiegant.

De J.N. Hin trofee is voor de inzending van W. Bakker met 'Binnenlandse Scheepspost van Zwede', die overigens zilver in de wedstrijdklasse behaalde.

De viering van het 50-jarig bestaan kost uiteindelijk f 9.907,21, waarbij nog een aantal materialen overblijft (insteekboeken, enveloppen en briefkaarten) ten bedrage van f 3.864,50.

Maandag 28 oktober 1985 gaan 25 leden van de vereniging op excursie naar Importa te Uden, waar ook de 452 jubileum insteekalbums zijn vervaardigd. Importa is de enige fabriek in Nederland die zelf boeken en albums maakt.

In de jaren tachtig zijn een steeds groter wordend aantal leden van de vereniging actief met het deelnemen aan tentoonstellingen en het bouwen van een jaarlijks terugkerende feestavond. Ook schrijven leden trouw voor de rubriek 'Doorlopers' en haalt de redactie leden 'Voor het voetlicht'.

Op 10 maart 1987 krijgt IJmuiden haar filateliestempel, waarop de buitenste vuurtoren is afgebeeld. Het stempel wordt gebruikt in het filatelieloket van het postkantoor aan de Lange Nieuwstraat.

Na ruim een halve eeuw heeft de vereniging slechts 1 erelid benoemd, terwijl er veel vrijwilligers

voor en achter de schermen hun steentje bijdragen om Postzegelvereniging "IJmuiden" op een hoog peil te brengen en te houden. Om het erelidmaatschap exclusief te houden wordt in de ledenvergadering van 6 april 1987, op voorstel van het bestuur, besloten om naast het erelidmaatschap (geregeld in de Statuten) ook een 'lid van verdienste' te kunnen benoemen. Aan het Huishoudelijk Reglement (het veranderen van de Statuten is een dure aangelegenheid) worden artikel 4a en 4b toegevoegd, waarin de voorwaarden zijn genoemd. Wordt er bij een erelid gesproken van *buitengewone verdiensten*, bij een 'lid van verdienste' zijn dit *verdiensten*.

Direct worden A. Schonenberg, mej. G. Velthuisen, W. Bakker, mev. H.M. Aalbersberg-de Groot en J.G. Hendriks benoemd tot 'lid van verdienste' voor hun werkzaamheden, die zij in het

verleden voor de vereniging hebben verricht. Zij krijgen een zilveren speld of broche en een oorkonde als aandenken. Vrij snel na haar benoeming overlijdt, na een langdurige ziekte, Mej. G. Velthuisen op 24 juni 1987.

Op 10 oktober 1987 geeft de heer S.L. Hartz uitleg over zijn mooie vak als grafisch ontwerper. Hij behandelt het drukprocedé 'plaatdruk', een methode die op dat moment al bijna niet meer wordt toegepast omdat het een duur proces is. Hartz ontwierp veel Nederlandse postzegels, veelal etsen, maar kreeg ook opdrachten van het Hertogdom van Luxemburg. Derhalve een leerzame avond.

Blijvend actief brengt een groep leden, in 7 auto's, op 15 januari 1988 een bezoek aan het geheel vernieuwde Postmuseum in Den Haag. Het museum is ontstaan nadat de heer P.W. Waller zijn uitgebreide collectie van postzegels en -stukken aan de Nederlandse Staat had geschonken. Tijdens de ledenvergadering op 7 maart 1988 wordt de heer J. Wester benoemd tot het 6^e 'lid van verdienste' voor zijn verdienstelijk werk tussen 1969 en 1984.

Vrijdag 21 oktober vertrekt een volle bus met enthousiaste leden naar Filacept '88 in het congresgebouw te Den Haag. Reeds in de bus krijgen de leden van PVIJ een Filacept-enveloppe met de goede raad deze meteen bij aankomst te laten afstempelen. Op de tentoonstelling kan een ieder zijn of haar eigen gang gaan, maar men heeft toch het gevoel samen een dagje uit te zijn.

VAN DE REDAKTIE

Inmiddels heeft de redactie van "Postzegelpraat" een eigen elektrische typemachine mogen aanschaffen en is de redactie uitgebreid met Peter Spruyt. Een aantal pagina's worden via de Moerbergschool in Oud-IJmuiden op een zogenaamde inbrandstencil gezet, waardoor de mogelijkheid van plaatjes en speciale teksten mogelijk wordt. Zuinig als we zijn moeten de voorraad was-stencils echter ook opgemaakt worden.

In de periode 1975 – 1989 was het rondzendverkeer zeer succesvol met uitnamen tussen de f 23.000 en f 44.000 per seizoen (waarvan 10% voor de verenigingskas). Tussen genoemde jaren stonden de rondzendingen onder leiding van de heren Wester, Verleun en mevr. Swets-Bremmers. De laatste was speciaal lid van de vereniging geworden omdat er geen kandidaten voor deze functie waren. Het ledental varieerde van 200 tot ruim 325.

Tijdens de ledenvergadering op 5 maart 1990 wordt de heer A. Bakker benoemd tot het 7^e 'lid van verdienste' voor zijn verdienstelijk werk tussen 1975 en 1981.

1990 Naar aanleiding van het 55^e verenigingsjaar wordt op 16 en 17 maart de Propagandatentoonstelling Noordzeepost '90 gehouden in het Maritiem Instituut IJmond. Tevens wordt het 20-jarig bestaan van Jeugdafdeling "De Seinpost" gevierd. 102 kaders passen in de sfeervolle ruimte met uitzicht op het sluisencomplex en deze worden bijna geheel gevuld door leden van de jubilerende vereniging.

De opening wordt verricht door 6 jeugdleden. Zij keren na de openingstoespraak van bonds-afgevaardigde L.M.A. Crandel hun bordjes, zodat de teksten zichtbaar worden.

Op zaterdag wordt, onder deskundige leiding van de erkende veilingmeester J.P.M. Spoelstra, een grote veiling gehouden. In precies één uur en 15 minuten passeerden 465 kavels de revue. "Dit stelt niets voor" verklaard Spoelstra na afloop. De door hem voorgezeten veiling is een 'vriendendienst' voor de jubilerende vereniging. "Bij officiële veilingen gaat het om enkele duizenden kavels. In de zes jaar dat ik dit doe heb ik er ongeveer 300.000 voorbij zien komen" aldus de veilingmeester.

Aan voorzitter Gerard Swets wordt de eerste zilveren bondsspeld van de vereniging uitgereikt voor zijn vele werkzaamheden, zowel binnen als buiten de vereniging.

IJmuidenaar Theo de Reus is aanwezig met een schilderij dat is opgebouwd met op maat geknipte postzegels in de juiste kleuren. In latere jaren zal deze speciale hobby over geheel Nederland uitwaaien.

In de catalogus beschrijft Eef Limmen-Stegemeijer het ontstaan van de ruim 110 jaar oude IJmuidense vuurtorens. Deze vuurtorens spelen een belangrijke rol in de door de vereniging uitgegeven briefkaarten en enveloppen.

Mevr. E.M.A. Limmen-Stegemeijer wint de publieksprijs bij de senioren met haar inzending 'Vuurtorens'. Op dat moment weet zij niet dat deze inzending gaat uitgroeien tot één van de hoogst bekroonde inzendingen, zowel nationaal als internationaal.

Haar 20-jarige dochter Madeleine Limmen wint de publieksprijs voor de jeugd met haar inzending 'Ballet'. Deze inzending dingt in mei als enige Nederlandse inzending mee naar de hoofdprijs op de internationale tentoonstelling Stamp World '90.

Moeder en dochter Limmen.

"Noordzeepost '90" gaat voor f 1.276,37 onkosten de boeken in.

Redacteur Gerard Swets start in het augustusnummer van "Postzegelpraat" het 'Filatelie ABC', een uitleg van filatelistische woorden met soms een humoristische uitleg. De serie zal eindigen in het jubileumjaar 1995.

Op 16 dec. 1990 gaan 15 leden gezamenlijk naar de 21^e Hollandse postzegelveiling te Alkmaar en doen daar ervaring op in het bieden en vooral in het niet bieden.

Op 4 maart 1991 ontvangt de heer J.G. Hendriks een handgemaakte wandtegel met de tekst 'Sectiehoofd rondzendverkeer 1966-1991' uit handen van de dir. rondzendverkeer en vanaf mei 1991 wordt "Postzegelpraat" geheel op inbrandstencils gemaakt; de indeling met plaatjes en titels maken het blad leesbaarder.

ptt post voor Nederlandse zegels

POSTZEGELVERENIGING "IJMUIDEN"
als postzegels verzamelen uw hobby is

- ★ clubavonden (ook jeugd)
- ★ rondzendverkeer
- ★ veilingen
- ★ maandblad "Philatelie"
- ★ Informatie: 02550-22310

Aan de weg timmeren is altijd welkom. Uit de ledenvergadering komt het idee een reclamesticker te maken en via het filatelistenloket te verspreiden.

PTT-post betaalt de stickers; mevr. G.C. Bakker-Bakker en G. Swets maken het ontwerp.

De sticker wordt aan iedere bezoeker uitgereikt en PVIJ bereikt daardoor een nieuwe doelgroep verzamelaars.

Vanaf maart 1992 versterkt Bram Bakker de redactie en neemt de plaats in van Peter Spruyt. Tevens verschijnt de 19^e aflevering van 'Voor het voetlicht' met Dirk Swagerman in de hoofdrol.

In 1993 stijgt clublid M.O. Wiegant met zijn verzameling 'Scandinavische luchtpost tot 1928' naar *groot verguld zilver*, zijn de luistervinken weer op pad voor interessante nieuwtjes en krijgen alle clubvrijwilligers een Scandinavisch buffet aangeboden in Partycentrum 'De Planeet'. Jan Dekkers verwoordt het laatste als volgt: "Het is goed om er eens bij stil te staan dat alle verenigingen, maar nu in het bijzonder "Postzegelvereniging "IJmuiden", kan voortbestaan dankzij de inzet van al deze vrijwilligers".

In 1994 stijgen de clubleden G.C. Bakker-Bakker en E.M.A. Limmen-Stegemeijer met resp. hun verzamelingen 'De volkstuin' en 'Lichtende wakers aan de kust' naar *verguld zilver* en gaan op 21 oktober zo'n 30 leden gezamenlijk naar de Internationale postzegeltentoonstelling Fepapost '94. Naar aanleiding van deze tentoonstelling verschijnt mevr. G.C. Bakker-Bakker op zaterdagavond 22 oktober in een rechtstreekse televisie-uitzending van 'De schreeuw van De Leeuw'. Paul de Leeuw is, zoals bekend, bijzonder scherp bij het afnemen van interviews maar mevr. Bakker houdt het hoofd koel en ook de bondsafgevaardigde, die 'naakt op postzegels' verzamelt, krijgt Paul niet van de wijs.

1995

Ook het 60-jarig jubileum van Postzegelvereniging "IJmuiden" en het 25-jarig jubileum van Jeugdafdeling "De Seinpost" ontsnapt niet aan de aandacht.

In de Sporthal IJmuiden-Oost wordt van 10 – 12 maart een postzegeltentoonstelling in wedstrijdklasse 3 gehouden onder de naam Noordzeepost '95. De tentoonstelling bevat 300 kaders, die door 88 inzenders, waarvan 36 jeudige verzamelaars, worden gevuld. Ruim 65% van de verzamelingen wordt voor het eerst getoond en is daarbij mogelijk een springplank voor verdere successen.

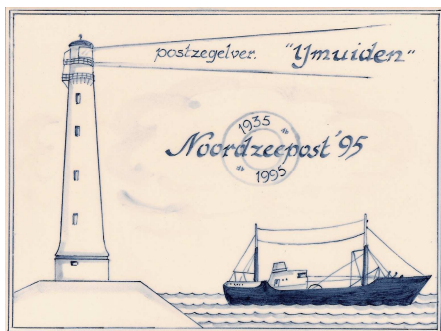

Op vrijdag 10 maart wordt door Bondsafgevaardigde Prof. Ir. J.G. Balkestein de zilveren bondsspeld uitgereikt aan H.M. Webbe voor de vele verrichtte werkzaamheden sinds hij zich opgaf als medewerker voor de tentoonstelling in 1975.

Daarna volgt de opening van Noordzeepost '95 door Wethouder F.G.

Hoek van de gemeente Velsen door het ontsteken van de door Eef Limmen gemaakte replica van de IJmuider vuurtoren.

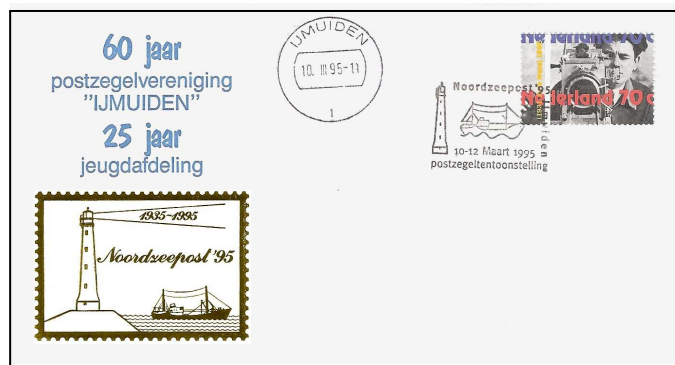

Net als bij het 40- en 50-jarig bestaan ontvangen de leden een passend cadeau. Dit keer geen insteekboek maar een handgemaakte tegel met het jubileumvignet, gemaakt door C. van Leeuwen.

Verder is er op zaterdag voor de jeugd een regionale ruilen doedag met vele activiteiten, waaronder een bezoek aan het Zee- en Haven museum.

Ook is er een expositie van oude postzegelmateriaal, beschikbaar gesteld door Bram Bakker.

Ook een jubileumveloppe met speciaal stempel mag niet ontbreken.

Rechts het gebruikte stempel, daaronder het door de jubileumcommissie niet goedgekeurde proefmodel.

In de 40 pagina's tellende catalogus veel aandacht voor de inzendingen en een prachtig artikel "De postgeschiedenis van

IJmuiden" van E.M.A. Limmen-Stegemeijer.

De jury, bestaande uit 11 personen, reikt aan het eind van de tentoonstelling maar liefst 27 keer verguld zilver, 9 keer groot zilver, 17 keer zilver, 14 keer verzilverd brons, 3 keer brons en 1 diploma uit. 75% van de inzenders mag met hun behaalde bekroning deelnemen aan een tentoonstelling in categorie 2.

De hoogste waardering (verguld zilver) wordt gehaald door de heren F. van den Heuvel en A.L.H.M. Simons. Zij behalen 82 punten.

De hoogste waardering bij de jeugd is voor Arnoud Scheer. Hij haalt 72 punten met *Speel goed!* Scandinavian Seaways stelt een weekendtrip voor twee personen naar Göteborg beschikbaar. Deze reis wordt gewonnen door clublid Leen van der Lugt. In totaal bezoeken ongeveer 1500 bezoekers de tentoonstelling.

Op de ledenvergadering van 20 maart 1995 stelt voorzitter Gerard Swets zich niet verkiesbaar. Na 23 jaar bestuurswerk, waarvan 18 jaar voorzitter, wil hij nieuwe uitdagingen aangaan.

In 1996 vertelt de heer J. Klufft ons alles over de "Postgeschiedenis van de Zaanstreek" en houdt de heer H.W. van der Vlist een diaprojectie over vervalsingen, waardoor het educatieve deel voor dat jaar weer is ingelost. Oud-voorzitter G. Swets weigert zijn benoeming tot 'lid van verdienste' en de uitslag van de enquête geeft aan dat de kwaliteit van de rondzendingen volgens de deelnemers voor 70% matig tot redelijk is.

Verder beleven 8 clubleden, onder leiding van Bram Bakker en Gury Bakker-Bakker, de cursus 'de begeleiding bij filatelie' en weten daarna alles over de 12 'filatelistische elementen'.

Tijdens de algemene ledenvergadering op 17 maart 1997 wordt geschiedenis geschreven. Het bestuur, onder leiding van voorzitter A. Zuurbier-Apeldoorn, is in 1996 nog van mening dat het erelid niet meer zou bestaan sinds het 'lid van verdienste' haar intrede heeft gedaan op 6 april 1987. Daarna komt het bestuur tot de ontdekking dat het invoeren van het 'lid van verdienste' illegaal zou zijn omdat het opgenomen is in het Huishoudelijk reglement en niet in de Statuten. Vervolgens gaat de ledenvergadering akkoord met het bestuursvoorstel om zeven clubleden (waarvan er inmiddels 3 zijn overleden) te herbenoemen tot erelid en het 'lid van verdienste' geheel te schrappen. Tenslotte wordt oud-voorzitter G. Swets rechtstreeks benoemd tot erelid en maakt daarbij de lijst van 9 ereleden vol.

Van enige exclusiviteit, zoals gemeld in 1987, is geen sprake meer. Zie het als de postzegelverzamelaar die een zeldzame postzegel heeft en tot de ontdekking komt dat zijn buurman er nog enkele duizenden van op zolder heeft liggen. Postzegelvereniging "IJmuiden" gaat met deze merkwaardige beslissing wel de geschiedenis in als de vereniging met de meeste ereleden, die ook nooit zijn vrijgesteld van contributiebetaling.

Verder wordt in 1997 als proef de ochtendbijeenkomst geïntroduceerd en is er in maart een redactiewijziging: Ron Hessel wordt na 13 jaar weer gewoon lezer en geeft zich bloot aan de 25^e aflevering van "Voor het Voetlicht"; Juul Spruijt-Helmens neemt zijn taak over.

'Nieuwkomer' Sijtze Douwstra ontvangt *groot zilver* met zijn 1-kader inzending en op 23 oktober gaat de vereniging voor de 2^e keer met excursie naar Importa.

Na respectievelijk 26 en 14 jaar actief te zijn geweest trekken Gerard en Ank Swets zich in 1998 geheel terug uit het vrijwilligerswerk voor de postzegelvereniging.

In mei 1998 verandert wederom "Postzegelpraat" in A-5 formaat (mede door de inburgering van de computer), het clubblad wordt gedrukt, de stencilmachine gaat naar de schroothoop en Bram Bakker wordt hoofdredacteur.

Sinds 1980 worden trouwe leden in het zonnetje gezet en krijgen zij bij 25 jaar lidmaatschap een gegraveerde pen en met 40 jaar een dubbele pennenset met inscriptie aangeboden.

In 1999 is de heer A. Schonenberg het 1^e clublid met 50 'dienstjaren' en ontvangt een vergulde pincet met inscriptie.

2000

De overgang naar een nieuw millennium is goed verlopen evenals de voorbereidingen van de 6^e tentoonstelling op rij in de geschiedenis van onze postzegelvereniging.

Ter gelegenheid van het 65-jarig bestaan van Postzegelvereniging "IJmuiden" en het 30-jarig bestaan van Jeugdafdeling "De Seinpost" wordt op 18 en 19 maart de propagandatentoonstelling "Noordzeepost 2000" gehouden. Opnieuw zijn we te gast in het

Nova College Maritiem Instituut te IJmuiden. Eef Limmen-Stegemeijer schrijft voor de 3^e keer het hoofdartikel in de catalogus onder de titel "Het vissersleven in IJmuiden".

Op 18 maart reikt Bondsafgevaardigde P. Walraven de zilveren bondsspeld uit aan G.C. Bakker-Bakker voor haar verdiensten in de afgelopen 21 jaar.

De opening wordt verricht door de heer A. Schonenberg, in combinatie met 3 jeugdleden. Zij trekken een strik los in de kleuren van de gemeente Velsen.

De tentoonstelling omvat 88 kaders, die in een speelse opstelling zijn geplaatst, hetgeen door het publiek zeer wordt gewaardeerd. 34

Inzenders, waarvan 10 jeugd, vertonen hun juweeltjes.

Een aantal kaders zijn bolle kaders, waardoor ook niet filatelistisch materiaal (tussen 10 en 50%) tentoongesteld kan worden. Deze materialen dienen wel een binding met het thema te hebben. De kaders in de 'Open klasse' worden voor het eerst in Nederland op deze tentoonstelling toegepast. Het publiek is enthousiast over deze nieuwe vorm van tentoonstellen.

Als nevenactiviteiten presenteren zich de Schaakvereniging 'Kijk Uit' (simultaan schaken op zaterdag), de Damclub IJmuiden (simultaan dammen op zondag) en de Teken- en Schildervereniging 'Terpen Tijn'.

In oktober 2000 spreekt de jury, tijdens de tentoonstelling "RAJA 2000" in Weert, haar waardering uit voor de manier waarop door Gury Bakker-Bakker, Trudy Bakker-Dijcks, Maarten Bakker en Bram Bakker een invulling wordt gegeven aan de 'Open klasse'. Zij worden zelfs 'De top van Nederland' genoemd.

Mei 2001 krijgt de redactie van "Postzegelpraat" versterking van Trudie Bakker en Marianne Rens. Zij zorgen voor een constante berichtgeving voor de rubriek 'Mag ik mij even voorstellen'. De penningmeester en de directeur rondzendverkeer worstelen zich tijdens de overgang van 2001 > 2002 door de brij van 'f' naar '€'.

Als tijdens de ledenvergadering van 18 maart 2002 de voorzitter tussentijds aftreedt en er geen opvolger beschikbaar is, is dat het begin van een woelige periode. Het bestuur, dat op dat moment uit 4 personen bestaat, geeft in "Postzegelpraat" aan dat de uit te voeren taken teveel worden en dat uitbreiding dringend gewenst is.

Een jaar later, tijdens de ledenvergadering van 17 maart 2003, treedt ook de vicevoorzitter af. Het bestuur bestaat dan uit slechts 3 personen. De secretaris stelt zich uitsluitend beschikbaar als het bestuur wordt uitgebreid tot minimaal zeven personen, terwijl het aantal van vijf niet eens gerealiseerd kan worden! Uiteindelijk wordt mevr. M. Rens-Martens als 4^e bestuurslid gekozen. Langzaam raakt het schip uit koers. Als laatste redmiddel krijgen alle leden een brief waarin wordt gevraagd tot het bestuur toe te treden. Een eerste dreiging tot opheffen van de vereniging wordt hierin genoemd.

In de extra ledenvergadering van 1 september 2003 stelt het bestuur voor om de vereniging op te heffen. Nadat 3 leden (Douwstra, Swets, Blokhuis) zich beschikbaar stellen als bestuurslid om hiermee de vereniging te kunnen redden, wordt het voorstel tot opheffing ingetrokken.

Opnieuw komen de leden op 6 oktober 2003 bijeen en treden mevr. Rens en mevr. Bakker-Bakker af; hierbij kan gesteld worden dat de laatste ten onder gaat aan haar eigen eis dat er 7 bestuursleden moesten komen, terwijl in deze vergadering duidelijk wordt dat de vereniging ook kan functioneren met een bestuur van 5 leden. Met de 2 blijvende bestuursleden (Webbe en Limmen-Stegemeijer) is het bestuur weer compleet en de storm geluwd. Mevr. G.C. Bakker-

Bakker wordt benoemd tot (10^e) erelid wegens haar bijzondere verdiensten gedurende bijna 25 jaar. Tenslotte stapt de volledige redactie van "Postzegelpraat" op.

Verder wordt in 2003 "Postzegelpraat" redactioneel opgepakt door Gerard Swets, die deze werkzaamheden eerder ruim 14 jaar verrichtte en beëindigen drie ereleden (G.C. Bakker-Bakker, A. Bakker en J. Wester) hun lidmaatschap per 31-12-2003.

In de ledenvergadering van 15 maart 2004 treed H.M. Webbe af, na een bestuursperiode van 29 jaar. Hij wordt benoemd tot (11^e) erelid wegens zijn bijzondere verdiensten.

Vanaf 1992 (Frankrijk) tot aan 2004 (Schotland) zijn er aan het begin van het jaar in totaal 13 landenavonden door clubleden verzorgd. Daarbij werd een land op filatelistische wijze in de belangstelling gebracht. Uit deze landenavonden zijn ook een aantal dialezingen voortgekomen.

Op 29 april 2004 wordt Eef Limmen-Stegemeijer benoemd tot 'Lid in de orde van Oranje-Nassau' voor haar jarenlange inzet bij de Stichting Speeltuin Santpoort, die de onderscheiding ook heeft aangevraagd. Daarnaast is Eef sinds 1986 actief als bestuurslid voor o.a. de jeugdafdeling.

In 2005 bestaat Postzegelvereniging "IJmuiden" 70 jaar. Omdat de Nederlandse Bond voor Filatelisten Verenigingen het aantal gesubsidieerde tentoonstellingen sterk heeft teruggebracht, wordt het financieel moeilijk om als vereniging een tentoonstelling te organiseren. Dit geldt eveneens voor een aantal andere verenigingen in regio 3. Het jubileum wordt derhalve niet gevierd.

In het clubblad van april schrijft redacteur Gerard Swets: *"We zullen in de toekomst nog vele stormen tegenkomen maar uiteindelijk toch overwinnen. In 1935 hadden onze oprichters geen idee dat zij aan het begin stonden van een kleurrijke geschiedenis en hun inspanning (en dat van vele anderen in de afgelopen 70 jaar) moet zeker beloont blijven"*.

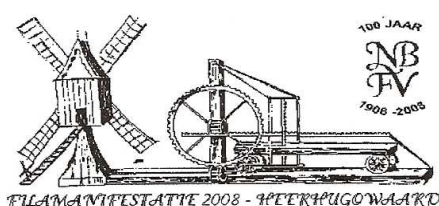
Op 29 april 2005 wordt Gerard Swets benoemd tot 'Lid in de orde van Oranje-Nassau'. De onderscheiding is aangevraagd door Postzegelvereniging "IJmuiden" voor zijn jarenlange inzet op diverse plaatsen binnen de vereniging. Daarnaast is Gerard ook vele jaren actief bij de Videofilms Velsen en de EHBO te Santpoort.

Verder in 2005: de rubriek 'Voor het voetlicht' keert na vele jaren terug en haalt clubleden uit de anonimiteit en het nieuwe bestuur bezoekt, sinds haar aantreden in 2003, regelmatig de vergaderingen van regio 3 en de Bondsvergadering en doet daar ook verslag van in het clubblad, zodat de leden weten dat zij aldaar goed vertegenwoordigd zijn.

In 2006 behaalt Trudie Bakker-Dijcks met haar inzending 'Speelgoed en spel, niet leeftijd gebonden' *goud* in de categorie 2 tijdens de "Postex 2006" te Apeldoorn en stort Eef Limmen-Stegemeijer zich op 'De postgeschiedenis van de gemeente Velsen' en vertelt daarover in vijf afleveringen in ons clubblad "Postzegelpraat".

In 2007 wordt de ledenpas van de NBFV ingevoerd waardoor de filatelist o.a. korting kan krijgen bij bezoek aan evenementen en behaalt Sijtze Douwstra met zijn inzending 'Millions of years of nature encapsulated in stone' *goud* in de categorie 1 tijdens de "Deltafila 2007" te Sommelsdijk.

In het kader van 100 jaar NBFV wordt op 19 en 20 januari 2008 in Heerhugowaard "Filamanifestatie 2008", gehouden, een wedstrijd tentoonstelling in categorie 3.

Dit filatelistisch evenement is georganiseerd door tien verenigingen in regio 3 waaronder "IJmuiden", die op de

tentoonstelling met maar liefst 14 inzendingen goed vertegenwoordigd is.

Zowel zaterdag als zondag wordt de tentoonstelling goed bezocht, ook door leden uit IJmuiden.

Het motto van de tentoonstelling is "Zet Noord-Holland in een kader", waarvoor Eef Limmen de wisselbeker voor haar inzending 'Noord-Holland verkennen' in ontvangst mag nemen.

De ledenvergadering op 17 maart 2008 brengt het bestuur opnieuw in de situatie van onvolledig, de penningmeester treedt af en er is geen opvolger. Zal de geschiedenis zich herhalen?

Het heeft Hare majesteit de Koningin behaagd uw NBFV het predicaat "Koninklijk" te verlenen. Dat is op 7 juni 2008 de meest heugelijke mededeling na afloop van de Bondsvergadering. De nieuwe naam wordt: Koninklijke Nederlandse Bond van Filatelistenverenigingen.

In 2008 behaalt Eef Limmen-Stegemeijer met haar inzending 'Lichtende wakers aan de kust' groot *goud* in de categorie 1 tijdens de "Veendamphila 5" te Veendam en begint de redactie van "Postzegelpraat", naar een idee van Nel Bigler-Terdu, met de serie 'leden vertellen', waarin van te voren 4 leden per clubblad worden gevraagd om iets over hun zelf te vertellen. Gemiddeld schrijven per uitgave twee leden een artikel.

Tijdens de ledenvergadering van 19 maart 2009 wordt de heer A. Schonenberg in het zonnetje gezet voor zijn 60 jaar trouwe lidmaatschap aan onze Postzegelvereniging. Na de pen, de dubbele pen en de vergulde pincet ontvangt Schonenberg deze keer een sculptuur met de tekst "Een organisatie bestaat als het ware uit een schakelketting van mensfiguren. Iedere schakel is even onmisbaar.", een oorkonde en een bloemetje van Eef Limmen. Het duurt nog tot zeker 2026 voordat deze mijlpaal opnieuw door een lid kan worden bereikt.

In het maandblad Filatelie van december schrijft John Dehé dat Postzegelvereniging "IJmuiden" hem een vereniging lijkt met het motto: 'niet zeuren, gewoon doen' met als sleutelwoord 'enthousiasme'. Ook het clubblad "Postzegelpraat" wordt aangehaald als een keurig blad, waarin o.a. leden aan het woord komen, die schrijven over hun hobby. Een groter compliment kan een vereniging niet krijgen.

2010 Op 20 maart 2010 viert Postzegelvereniging "IJmuiden" haar 75-jarig jubileum in "In de Abeel" te IJmuiden. Op het programma staan: een receptie met een gezellige middag en als afsluiting een buffet voor de leden met hun partner. Het tweede onderdeel van het jubileum is de uitgave van een jubileumboek met o.a. de geschiedenis van Postzegelvereniging "IJmuiden" en Jeugdafdeling "De Seinpost".

Toekomst Wat de toekomst ons zal brengen blijft onbekend tot aan het moment dat de toekomst heden wordt.

Valt er over 25 jaar nog iets te vieren? Wordt het bestuur weer compleet? Nemen 'jonge gasten' de taak van de 'oudjes' over om het voortbestaan van de vereniging te kunnen waarborgen? Het woord is aan alle leden, die ervoor gezorgd hebben dat we dit jaar weer een mijlpaal hebben bereikt.

Een geschiedschrijving is nooit volledig. Wel is getracht, binnen de ruimte die beschikbaar is, een zo gevarieerd mogelijk beeld van onze vereniging weer te geven. Het is mij een genoegen geweest dit voor u te doen.

1 januari 2010, Gerard Swets Bronnen: jaarverslagen, clubbladen, artikelen uit diverse couranten en eigen waarnemingen in de afgelopen periode van bijna 40 jaar.

40 JAAR, JEUGDAFDELING 'DE SEINPOST'

IJMUIDER COURANT

d.d. 7 MEI 1969

Voor jonge filatelisten

De postzegelverzameling „IJmuiden” is overgegaan tot oprichting van een jeugdclub, bestemd voor jongens en meisjes tot zeventien jaar. Voor hen wordt elke tweede en vierde maandag van de maand in hotel „Kennemerhof” aan de Kennemerlaan in IJmuiden een bijeenkomst gehouden, waar zij in de gelegenheid zullen worden gesteld hun dubbele postzegels met elkaar te ruilen. Bovendien kunnen zij op deze manier hun kennis over de filatelie verdiepen.

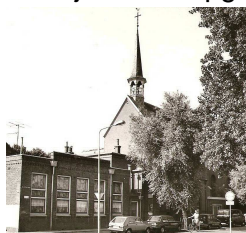
In de notulen van de vergadering op 26 augustus 1937 werden er voorbereidingen getroffen voor het oprichten van een jeugdclub. Op de ledenvergadering van 10 september 1937 werd er bekend gemaakt dat er een jeugdclub is opgericht op zaterdag 4 september 1937. Deze heeft niet lang stand gehouden, op 9 september 1950 en 17 oktober 1958 werd telkens een jeugdafdeling opgericht, om korte tijd daarna weer van het toneel te verdwijnen. Op **12 mei 1969** werd er voor de vierde keer een jeugdafdeling opgericht. De jeugdafdeling stond onder leiding van de heren H.J. Zorgdrager. *(rechts op de foto)* tevens de oprichter van de jeugdafdeling, Neefft en Boot. Men startte met 12 leden,

terwijl dit aantal aan het eind van dat jaar was opgelopen tot 30 jeugdleden. De bijeenkomsten

“Kennemerhof”

“Patronaatsgebouw”

“Cultureel Centrum”

waren elke 2e en 4e maandag van de maand van 18.30 tot 19.45 uur in Hotel- Café “Kennemerhof” aan de Kennemerlaan. Op 13 oktober 1969 verhuisde men naar het (inmiddels

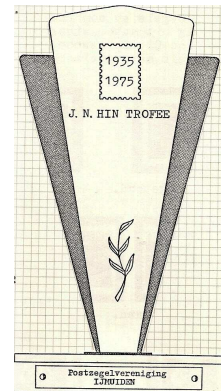

gesloopte) “Patronaatsgebouw” aan de Willemsbeekweg. Tot eind **1971** liep het ledental op tot 33 leden; het aantal verzamelaars op de clubavonden werd echter steeds minder en zakte zelfs tot zo'n 15% van het ledenbestand. Inmiddels was men weer verhuisd en wel naar het “Cultureel Centrum” (bestaat ook niet meer). De heer Zorgdrager –de oprichter- gaf de scepter over aan de heer G. Swets *(links op de foto)*. Op 8 mei **1972** ging hij verder met een 5-tal volhouders en bracht het ledental per 31 december van dat jaar op 22 leden. In januari **1973** kreeg de jeugd haar eigen feestavond en 20 oktober gingen ze met z'n

allen naar het postmuseum in Den Haag. In **1974** werd een jeugdveiling georganiseerd, waarbij de jeugd kennis maakte met de werkwijze van een echte veiling. Er werd ook een dia serie over de ruimtevaart vertoond, dit onderwerp werd gekozen voor een clubinzending bestemd voor de tentoonstelling van het 40 jarig bestaan van de senioren vereniging. Door een ledenkampanje tijdens genoemd jubileum werd in **1975** een ledenbestand van 61 gehaald. Mede door de groei van de jeugdafdeling was een verhuizing onvermijdelijk; het werd de zaal van de Adelbertuskerk aan de sparrenstraat *(hierboven)*. Een uitbreiding van de leiding was gewenst: de Heren H. Webbe en F. Quartel werden jeugdleiter.

In **1976** werd wederom het postmuseum bezocht met 15 jongelui, terwijl de feestavond voor het eerst een hele avond duurde. Eveneens voor het eerst werd de jaarvergadering van stichting J.F.N. bezocht. De heer Swets werd voorzitter van de senioren en gaf op zijn beurt de scepter over aan de heer Webbe. Ook maakte de jeugd veel gebruik van het clubblad 'postzegelpraat', doch een eigen uitgave kwam niet van de grond. **1977** werd een uithuizig jaartje: 16 jongelui bezochten de Amphilex 77 te Amsterdam en er gingen 4 jeugdleden naar Scherpenzeel voor de speciale jeugddag tijdens 'de dag van de postzegel'. De feestavond, met muziek van 3 jeugdleden, was met 52 jongelui een groot succes. De Gem. Velsen verleende subsidie aan de jeugd en vanaf dat moment word jaarlijks een aanvraag ingediend. **1978** Was een rustig jaar met weliswaar de invoering van de J.N. Hin trofee, waarvoor zich slechts één deelnemer melde, deze werd uitgereikt aan Piet Voskamp. In **1979** is er een bezoek gebracht aan de tentoonstelling waar het jubileum van 25 jaar jeugdfilatolie in Nederland te 's

Heerenberg werd gevierd. Ook werd het postmuseum door 6 leden bezocht. Voor de tweede keer werd de J.N. Hin trofee uitgereikt, aan de enige deelnemer Marcel Webbe. Dit jaar gelijktijdig met de vaststelling van de nieuwe statuten van de senioren, werd een regelment voor de jeugd opgesteld.

Een apart jeugdbestuur kwam tot stand, bestaande uit een voorzitter; H.Webbe, secretaris; F. Quartel, en penningmeester; L. Zwart, (hier op volgorde afgebeeld), alsmede 2 jeugdleden als commissaris. In **1980** vierde de senioren hun 45 jarig bestaan met een tentoonstelling, waar aan 4 jeugdleden deelnamen. Voor de

derde keer werd de J. Hin trofee uitgereikt. Op de bovenste foto rechts zien we de heer Swets de J. Hin trofee uitreiken aan Ronny Suanet.

De negenjarige Gaby te Have was tweede, Marco de Boer derde en Martin van Ursum eindigde als vierde prijswinnaar. De IJmuider jeugd fleurde het 'Cultureel Centrum' op met tekeningen, afkomstig uit de postzegel ontwerpwedstrijd.

Monique Webbe werd eerste prijswinnares van de ontwerpwedstrijd. De speciale jeugddag van de 'dag van de postzegel' 1980 was in Santpoort, 2 jeugdleden van IJmuiden namen deel aan de jeugdtentoonstelling. De officiële opening werd verricht door Burgemeester Molendijk van Velsen. In april **1981** werd er deelgenomen met 2 jeugd inzendingen aan de tentoonstelling SPAARNEPOST 81 "op hoop van zegels" 70 jaar in de Beijneshal te Haarlem. Voor de J. Hin trofee waren 2 deelnemers waarvan Ron Suanet de winnaar werd. Ook werd er een bezoek gebracht aan Borculo om de 'dag van de postzegel'

Dag van de Postzegel 1980

Nederlandse Bond van Filatelisten Verenigingen

de J. Hin trofee waren 2 deelnemers waarvan Ron Suanet de winnaar werd. Ook werd er een bezoek gebracht aan Borculo om de 'dag van de postzegel'

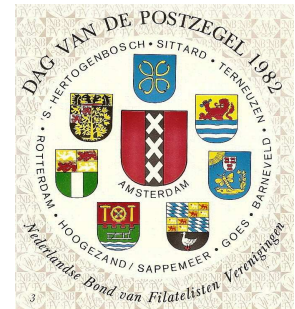

te vieren 2 jeugdleden deden hier mee aan de tentoonstelling, Martin van Ursum met de Indië-lijn en Ron Suanet met Indonesië. Er werd ook een bezoek gebracht aan het Brandweermuseum waar je dit stempel kon verkrijgen voor je verzameling.

In de jaren 1981-1985 zakte het ledental van 56 naar 11. De feestavond van **1982** (de 9^e sinds 1973) werd op smalfilm vastgelegd. Met 2 inzendingen werd er deelgenomen aan de Nationale

Jeugdtentoonstelling "Heempost" 82 op 20-21 februari 1982 te Heemskerk. Op 9 oktober maakten we een wereldreis met de bus naar Terneuzen om daar de Dag van de postzegel 1982, speciaal voor de jeugd, te vieren, er kwam geen eind aan. Het donderde met veel wind en regen, of we ooit op de plaats van bestemming kwamen lag aan de pont die ons naar de overkant moest brengen. Gelukkig zijn

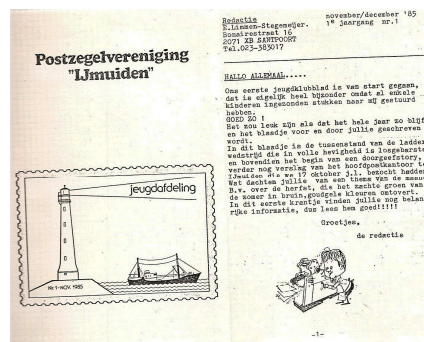
we goed aangekomen. Het weer werd er niet beter op, maar we zijn in ieder geval goed thuis gekomen laat in de avond. Er waren 4 deelnemers voor de J. Hin trofee deze werd voor de 5^e keer uitgereikt, en wel aan Madeleine Limmen. Op scholen werd aandacht gevraagd voor de jeugdclub, echter zonder resultaat, het ledental bleef zakken. In **1983** werd de laatste feestavond gehouden. De belangstelling werd steeds minder. 2 Jeugdleden werden uitgenodigd deel te nemen aan een buitenlandse tentoonstelling. De inzending van Ron Suanet ging naar "Najubria" te Rodenberg in Duitsland, terwijl de inzending van Martin van Ursum naar

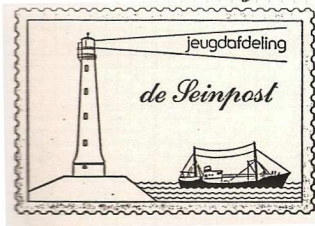
"Junior'83" in Denemarken werd gezonden. Ook dit jaar werd er meegedaan met slechts 2 deelnemers aan de J. Hin trofee, de gelukkige winnaar werd Ron Suanet, hij mocht dan ook de trofee houden omdat zijn naam er al 3 keer ingegraveerd stond. In **1984** zette de daling van het ledental zich voort. Geen enkele activiteit kwam van de grond. Op de tentoonstelling Noordzeepost 22-24 maart **1985** waren een aantal inzendingen van

de jeugdafdeling te bewonderen, eerst werd de tentoonstelling geopend door burgemeester P.J. Molendijk van Velsen (rechts op de foto). Iedere deelnemer kreeg een insteek album met het logo van de tentoonstelling, zo ook Marcel Webbe en Madeleine Limmen die ook nog eens een oorkonde mochten ontvangen uit handen van de heer Swets (zie foto links). Meteen na de tentoonstelling werd mevr. E.M.A. Limmen-Stegemeijer jeugdleidster van de jeugdafdeling. De nog aanwezige jeugd maakte gezamenlijk een miniverzameling. Het idee van een veiling aan het eind van het seizoen met zelf verdiende punten om te bieden, sprak de jeugd wel aan. De heer H. Webbe werd penningmeester van zowel de jeugd als de senioren. Voor de derde keer werd de scepter overgedragen en wel aan mevr. Limmen, die voorzitter werd van de jeugdafdeling. In november ging een lang gekoesterde wens in vervulling de jeugd kreeg en maakte hun eigen clubblad.

1986 Werd het jaar van de wederopbouw. Het eigen clubblad kreeg de naam 'de Seinpost', het niet meer bruikbare Noordzeepost- vignet werd aangepast door de ontwerper de heer Swets. Op 15 maart gingen we met 8 leden naar Enschede om de dag van de jeugdfilatolie te vieren, er werd wat

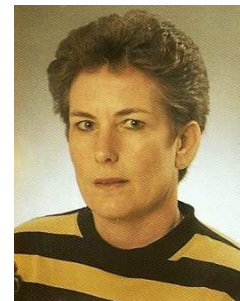
afgeruild die dag. Ook brachten we nog een bezoek aan het textiel museum. Aan Peter Rens werd de G.de Vries wisselbokaal toegekend, voor zijn inzending boten in de beginners klasse. Hij kwam de beker persoonlijk overhandigen aan Peter in IJmuiden. Ook werden er 8

kaders van de jeugd gevuld op de tentoonstelling Pozeta'86 te Alkmaar. Drie jeugdleden mochten naar de Benelux tentoonstelling te Schiffange in Luxemburg. De jeugd afdeling werd uitgenodigd in het 'Witte Theater' ter gelegenheid van uitgifte kinderpostzegels met als thema 'kind en cultuur'. Die zelfde avond 12 nov. 1986 op uitnodiging gingen we naar de jeugdclub in Santpoort om te ruilen, alle jeugdleden waren aanwezig van IJmuiden. Een nieuwe J. Hin wissel trofee werd de prijs in een postzegelontwerp wedstrijd met 11 deelnemers, waarvan Madeleine Limmen winnaar werd. In het najaar volgde opnieuw een wedstrijd, 6 leden maakten een albumblad van hun favoriete onderwerp, Jessica Lagendijk was de winnaar.

In **1987** met 9 inzendingen en 10 jeugdleden naar de 3^e dag van de jeugdfilatolie te Zaltbommel. In juni werd er voor de 2^e keer een veiling gehouden, en in september werd de J. Hin wissel trofee uitgereikt aan Ramon Bakker. Mevr. G.M.G. Bakker

Dijcks nam het secretariaat over van den heer F.Quartel. Met 10 inzendingen werd er deelgenomen aan de dag van de postzegel te Heerhugowaard op 10 oktober 1987. Er deden 10 inzendingen mee van de jeugd afdeling op de dag van de jeugdfilatolie te Reuver op 19 maart **1988**. Madeleine Limmen won de Groninger beker voor haar inzending 'het Ballet'. Deze beker werd uitgereikt aan diegene die met de meeste punten omhoog was gegaan, zij werd bekroond met groot zilver. Op 20 maart werd Ramon de gelukkige winnaar van de J. Hin trofee. 'Saenphilex '88', hier deden 4 jeugdleden aan mee, Madeleine won hier de publieksprijs. We hebben ook nog een bezoek gebracht met de bus naar 'Filacept '88'. En als afsluiting in november van dit jaar zijn we nog naar 'Hofstad'88' geweest. Op deze jeugdtentoonstelling in Den Haag ontving Madeleine de publieksprijs uit handen van mevr. Rietbroek.

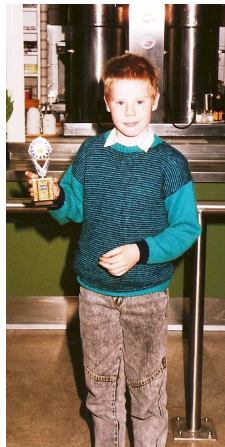

1989 Natuurlijk werd ook dit jaar weer de Dag van de jeugdfilatelie te Diemen op 11 maart 1989 bezocht. Hier werden ereprijzen gewonnen door ; Ramon Bakker en Madeleine Limmen. Ook werden de winnaars bekend gemaakt van de mooiste zegel uit 1988 , Jolanda Keur uit IJmuiden was een van de 5 winnaars en mocht een jaarset van 1988 in ontvangst nemen. 1

Dag later hadden we een info middag in de

Velslerbroek, er werden 3 nieuwe jeugdleden ingeschreven. Op 19 maart werd Richard Huijbertsen winnaar van de J. Hin wisseltrofee voor zijn titelblad boten. Tijdens de ruilbeurs van 17 september kwam Bianca Swets in aanmerking voor een prijs, voor haar ingezonden vakantie kaart uit IJmuiden. De Regionale jeugd postzegeltentoonstelling "JUPOZETA '89 ALKMAAR" werd met 12 inzendingen verrijkt door de jeugd uit IJmuiden. Madeleine Limmen hing met haar Ballet verzameling in het erehof , de clubverzameling kreeg als bekroning verzilverd brons, Ramon Bakker (spoorwegen), Sasja Huijbertsen (Indonesië) en Kristel v.d. Hoek (roofdieren) kregen een ereprijs.

De eerste tentoonstelling in **1990** was op 20 januari in De Bilt met als thema "De vooruitzichten voor morgen" 9 jeugdleden deden mee in de beginners klasse, zij kregen hiervoor een diploma. Madeleine kreeg voor haar verzameling 'Het Ballet' verguld zilver, Ramon met 'Spoorwegen' en de club inzending 'De Seinpost' kregen beide verzilverd brons. Marco Huijbertsen kreeg een loep als aanmoedigingsprijs voor zijn 'Ruimtevaart' verzameling. In het weekend van 17 en 18 maart had onze vereniging een propaganda tentoonstelling **NOORDZEEPOST '90** in de zeevaartschool te IJmuiden ter gelegenheid van 55 jaar senioren en 20 jaar jeugd. De tentoonstelling werd geopend door de heer L.M.A. Grandel, die zes jeugdleden een zelfde aantal borden liet omdraaien. Namens J.F.N. werd door de heer Crandel een delftsblauw bord uitgereikt aan de heer Webbe voor zijn ruim 12 1/2 jaar inzet bij de jeugd. De kinderen die meededen aan de tentoonstelling kregen advies van jurylid Jeffrey Groeneveld en hij reikte de J.Hin wisseltrofee uit aan Richard Huijbertsen voor zijn verzameling schepen. Het publiek mocht

Gantpoorts weekblad
Huis aan Huis
d. d. 9 maart 1989.

VELSERBROEK EN FILATELIE
Ook in de Velslerbroek wonen vast wel mensen (en kinderen !) die postzegels verzamelen.
De Postzegelvereniging "IJmuiden" hoopt die mensen op te sporen door middel van een Open Huis en wel op zondag 12 maart van 13 tot 16 uur in de Beekvlietschool aan de Hofgeesterweg 23.
Als u dus postzegels spaart of wilt gaan sparen, kom dan langs die middag; u kunt dan alle inlichtingen krijgen betreffende de activiteiten van de Postzegelvereniging "IJmuiden". De bloeiende jeugdafdeling van deze vereniging zal wat activiteiten verzorgen en de kinderen kunnen ook postzegels ruilen.
Bent u geïnteresseerd ? Wij staan klaar om u te ontvangen. Tot ziens op zondag 12 maart aan de Hofgeesterweg 23, Velslerbroek.

ook nog een stem uitbrengen voor de publieksprijs, er waren 3 prijzen beschikbaar gesteld, de 1^e prijs ging naar Madeleine Limmen met haar Ballet verzameling, de 2^e prijs was voor Ramon Bakker met spoorwegen en de 3^e prijs was voor Bianca Swets met paarden. Verder waren er diverse activiteiten voor de jeugd, o.a. kienen, quiz door de kaders en een postzegel

ontwerpwedstrijd met als thema IJmuiden.

Een paar weken later gingen we met de bus (sterrit) naar Velp om op 31 maart de 6^e dag van de jeugdfilatellie te vieren. Wij deden met 12 inzendingen mee aan de tentoonstelling met de volgende resultaten; Jolanda en Coby Keur kregen een diploma; Ramon Bakker, Marco, Richard en Sasja Huijbartsen, Wendy Schellinger en Bianca Swets behaalde allen brons; Ramon Bakker, Kristel van der Hoek Mark van Wens en de clubinzending 'de Seinpost' kregen allen verzilverd brons; en tenslotte kreeg Madeleine Limmen verguld zilver en voor de 2X de Groningen beker, omdat haar ballet verzameling weer met de meeste punten omhoog was gegaan. Van 3 tot 13 mei werd er in Londen een Internationale tentoonstelling STAMP WORLD '90 gehouden. Hiervoor werd Madeleine Limmen uitgenodigd om mee te doen met haar Ballet verzameling als enige Nederlands jeuglid. Ze heeft persoonlijk haar prijs, een bronzen plak voorzien van haar naam, in Londen in ontvangst genomen. Hiernaast de entry tickets die persoonlijk gestuurd werden van

uit Londen. De IJmuider Courant heeft hier ook nog aandacht aan besteed, met een foto van Madeleine. Daarna was haar verzameling van 25-27 mei weer te zien op de Nationale tentoonstelling te Groningen; hier kreeg zij verguld zilver. Op 19 oktober deed ze ook mee aan de Internationale jeugdpostzegel tentoonstelling HERMIS'90 in Athene met haar verzameling het ballet. Hiervoor werd ze bekroond met verzilverd brons.

In 1991 hadden we 22 jeugdleden, 1 jeuglid meer als vorig jaar. Er werden lezingen en dialezingen gehouden bij de jeugd door seniorleden met interessante onderwerpen. Ook dit jaar deden 9 jeugdleden mee aan de zevende Dag van de jeugdfilatellie te Borculo op 16 maart 1991. Voor het eerst deed de club mee aan de diabekertoernooi met als onderwerp 'water en milieu' onze jeugdclub werd eerste en won de wisselbeker. De volgende bekroningen werden toegekend aan Peter Ben Smit

met 'Staatshoofden van de Benelux' en Jaap Max Smit met 'De balsport' kregen een diploma. Bianca Swets met 'paardensport', Sasja Huijbartsen met Indonesië, Marco Huijbartsen met 'Ruimtevaart' en Ramon Bakker met 'Spoorwegen' behaalden brons. Richard Huijbartsen met 'Scheppen' en de clubinzending 'De Seinpost' kregen verzilverd brons; Madelein Limmen behaalde verguld zilver met 'Het Ballet' en in de literatuur - klasse behaalde het clubblad 'De Seinpost' zilver. De verzameling 'Suriname' van Jolanda Keur werd niet gejureerd. Peter Ben Smit kreeg als aanmoedigings prijs een

stokboek en Richard won de Groningerbeker. Deze dag werd bezocht door 10 jeugdleden. De voorjaarsruilbeurs van 17 maart 1991 in 'de spil', werd bezocht door 8 jeugdleden. Op ons verzoek werd in Borculo door de jury een winnaar gekozen voor de *J. Hin-wisseltrofee* en zo kon deze op de ruilbeurs overhandigd worden aan Peter Ben Smit voor zijn verzameling 'Staatshoofden van de Benelux'.

13 en 14 april werd in Haarlem de Nationale postzegeltentoonstelling OMNIFILA '91 gehouden. Hier hingen van onze jeugdclub dezelfde verzamelingen als in Borculo. Er werd ook meegedaan in Enschede op 27-28-29 september 1991 en op de dag van de postzegel werden 10 kaders gevuld in Amsterdam, hier werd niet gejureerd.

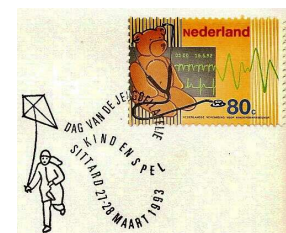
In 1992 werd begonnen met 10 jeugdleden, 1 jeuglid ging over naar de senioren. De achtste

dag van de jeugd- filatelie werd dit jaar gehouden op 4 april te Zevenhuizen, negen jeugdleden gingen mee met de bus (sterrit) naar Zevenhuizen. Aan de tentoonstelling werd mee gedaan door Frank List en Rick van Nunen in de themaklasse "Eenwording van Europa" met de inzending 'Leefgewoonte in Europa' en zij kregen hiervoor een diploma. Sasja

Huijbertsen en Judith Rink behaalden met hun gezamenlijke inzending Europa eveneens een diploma. Ramon Bakker, die meedeed met zijn verzameling "Spoorwegen" kreeg hiervoor brons. De clubinzending 'De Seinpost' behaalde verzilverd brons. Het diabekertoernooi werd voor de tweede keer gewonnen door IJmuiden met de diaserie 'de Eenwording van Europa'. Een weekje later op 10 april werd in Purmerend de tentoonstelling PURPHILEX '92 gehouden. Hier deed Ramon Bakker aan mee met zijn verzameling 'Spoorwegen' de bekroning was verzilverd brons plus een ereprijs. Van 1-3 mei werd in Tilburg de internationale tentoonstelling EUROPHILEX gehouden, alwaar Ramon Bakker, op uitnodiging van J.F.N., met zijn verzameling 'Spoorwegen' zilver behaalde. Op 21 september werd de dia serie "Europa zonder grenzen" vertoond bij de senioren en is gemaakt door Stijn Handgraaf en Sasja Huijbertsen, met medewerking van de heer G. Swets en mevr. E. Limmen.

1993 Begonnen we met 10 jeugdleden. Op 23 januari gingen we met 3 jeugdleden naar Alkmaar voor de regio 4 ruilbeurs. De landelijke dag van de jeugdfilatelie was dit jaar voor de 9^e keer. Dit evenement vond plaats op 27 maart in Sittard en werd door onze vereniging bezocht met 10 jeugdleden. Deze reis werd, evenals andere jaren, gemaakt als gezamenlijke busreis, de zogenaamde sterrit. Aan de tentoonstelling, welke in het teken stond van "kind en spel", werd door IJmuiden deelgenomen met de clubinzending "De Seinpost" die hiervoor een diploma ontving. Ramon Bakker behaalde brons met zijn inzending "spoorwegen" en in de beginnerklasse kreeg Kees Roos een diploma voor

zijn inzending "vervoer over de weg". Aan de filamarathon werd deelgenomen door Simon Feijen en hij behaalde hiervoor een gedeelde derde prijs en won een wekkerradio.

In Hoofddorp werd op 20 november een ruil en doedag gehouden voor de jeugd ook IJmuiden was present. We deden mee met de clubinzending die getoond werd aan een jury (3 kinderen en 3 volwassenen) zij beloofde deze inzending met de 1^e prijs. Ook de diaserie 'De eenwording van Europa' werd

getoond en deze behaalde zelfs de plaatselijke pers. Dit was een goed georganiseerde dag voor alle jeugdige verzamelaars.

We begonnen in **1994** met 5 jeugdleden. Als eerste dit jaar gingen we naar de regionale ruil en doedag die op 15 januari werd gehouden in Alkmaar. De dag van de jeugdfilatelie werd dit jaar gehouden op 23 april in Soest en wel voor de tiende keer. Met een aantal jeugdleden gingen we met de sterrit (bus) naar Soest. Het thema van deze tentoonstelling was "Het Rode Kruis". IJmuiden deed ook mee aan de tentoonstelling met de clubinzending 'De Seinpost'. Deze verzameling was met het meeste aantal punten omhoog gegaan en kreeg hiervoor de Groninger beker. En daar bleef het niet bij. Beuningen en IJmuiden streden om de wisselbeker van het diabekertoernooi, de diaserie over 'Het Rode Kruis' werd hiermee voor de derde keer eerste en mocht de wisselbeker opnieuw meenemen naar IJmuiden.

Op 22 oktober brachten we een bezoek aan FEPAPOST '95 in Den Haag, op deze zelfde dag werd er ook een bezoek gebracht aan het postmuseum. In het weekend van 28-30 oktober werd in Bremerhaven te Duitsland de tentoonstelling BREJUBRIA '94 gehouden. Ramon Bakker deed hieraan mee met zijn verzameling 'spoorwegen'. Hij behaalde hiermee zilver en als ereprijs kreeg hij een

horloge en als aandenken een medaille (zie hierboven). Op 19 november werd er in Castricum een ruil doedag gehouden waar IJmuiden ook aanwezig was met de jeugd.

Op 10-11-12 maart **1995** werd onze tentoonstelling gehouden, wegens het 60 jarig bestaan van de senioren en het 25 jarig bestaan van de jeugdafdeling. Drie jeugdleden deden voor het eerst mee in de beginnersklasse en werden niet gejureerd. Dat waren Judith Rink met 'vogelvlucht', Emmy Jaspers met 'honden in soorten' en Danny Junge met 'In en op de Noordzee'. Zaterdags was er voor de jeugd een regionale ruil en doedag. Het postzegelhoekje van JFN was aanwezig en er was een excursie naar het zee en haven museum. Tijdens de tentoonstelling waren er veel activiteiten voor de jeugd, zoals de hoeveelheid watt raden van een originele vuurtorenlamp, een activiteitenboekje met als inhoud, postzegelontwerp, quiz door de kaders, puzzelen, kleurplaat enz.

Op de achtergrond de jeugdhoek, iedereen zit te wachten op de prijs uitreiking van NOORDZEEPOST'95

We gingen met 4 jeugdleden op 6 mei met de bus (sterrit) naar Breda om de elfde dag van de jeugdfilatelie te bezoeken, het thema was 'Te midden van de paarse heide'. Aan deze tentoonstelling deden 2 jeugdleden mee alsmede de clubinzending. Judith Rink met "In vogelvlucht" behaalde voor de eerste keer (in de wedstrijdklasse) direct al zilver en kreeg als

ereprijs een bevrijdingsbordje. Danny Junge behaalde voor de eerste keer brons en kreeg als aanmoedigingsprijs een jaarset van Portugal. De clubinzending "De Seinpost" behaalde verzilverd brons. We kregen ook nog een kleine beker omdat we de *Groningen Beker* in 1994 hadden gewonnen, dit was echter een wisselbeker.

De volgende tentoonstelling was MAGNUSPOST '95 in Schagen. Op deze tentoonstelling behaalde Judith Rink verguld zilver voor haar verzameling "In vogelvlucht" en zij kreeg weer een ereprijs (een postzegeljaarset van Nederland). Danny Junge kreeg verzilverd brons voor zijn verzameling in en op de Noordzee" en de clubinzending veroverde groot zilver.

De laatste tentoonstelling van 1995 was GEINPOST '95 te Nieuwegein, die werd gehouden op 3, 4 en 5 november. Hier behaalde Judith Rink groot zilver, Danny Junge brons en clubinzending "De Seinpost" zilver. Naast de tentoonstellingen zijn we ook nog met 4 jeugdleden op 21 januari naar de regio ruil doedag geweest in Alkmaar en op 18 november werd er zo'n zelfde dag gehouden in Haarlem waar we ook aanwezig waren. Het ledental groeide weer naar 9 jeugdleden dit jaar.

Op 13 april 1996 werd in Beverwijk een regionale ruil en doedag gehouden en deze werd bezocht door 5 jeugdleden uit IJmuiden. Hier werd onze nieuwe diaserie "IJmuiden een plaats aan de Noordzee" vertoond. En als afsluiting werd er voor de jeugd een echte veiling gehouden door de bekende veilingmeester de heer J.P.M. Spoelstra.

In Katwijk werd de 12^e dag van de jeugdfilatelie gevierd op 23 mei 1996. Dit jaar was het thema "De Noordzee". Hier waren we met 7 jeugdleden aanwezig en 3 jeugdleiders.

De afstempeling werd verricht door de heer Cees Jansen, die zelf gespecialiseerd is in stempels.

Op verzoek namen wij de vuurtoren en de lamp mee dat ook een spel onderdeel was op deze dag. De waaghalzen van IJmuiden namen deel aan de klimmuur en het ging hun goed af. Voor dit thema was onze clubinzending "De Seinpost" ingezonden en de verzameling "In vogelvlucht" van Judith Rink, zij behaalde hier voor verzilverd brons. Aan het dia- bekertoernooi werd door onze vereniging deelgenomen met de diaserie "IJmuiden, een plaats aan de Noordzee". Hiermee behaalden wij wederom de eerste plaats en mochten we weer de wisselbeker meenemen. Voor het eerst werd ook deelgenomen aan het filatelie- weekend door 6 jeugdleden en 1 jeugdleidster. Wij verbleven in de nacht van 23 op 24 mei aan boord van 2

scheper van het Zeekadettenkorps 1 voor de jongens en 1 voor de meisjes en dat betekende weinig slapen en veel lol. We konden terug kijken op een geweldig weekend in Katwijk.

Op 15 maart 1997 was de 13^e Dag van de Jeugdfilatelie in Beuningen.

Het thema voor deze dag was "Het land van Maas en Waal een fruittuin". Deze tentoonstelling werd bezocht door 6 van onze jeugdleden en

3 jeugd-leiders. De reis werd gemaakt met de bus, de zogenaamde "sterrit".

Aan het dia bekertoernooi werd door onze vereniging deelgenomen met de diaserie "De fruittuin". Hiermee behaalden wij voor de vijfde maal de eerste plaats en mochten daarom de

wisselbeker behouden. Aan de tentoonstelling werd niet mee gedaan door onze jeugdleden. We sluiten 1997 af met 5 jeugdleden.

1998. De 14^e dag van de Jeugdfilatelie werd gehouden op 28 maart in Leek. Het thema van deze dag was "vervoer". Deze tentoonstelling werd door IJmuiden bezocht door 2 jeugdleiders en 1 jeugdlid. De reis werd gemaakt met eigen vervoer. Aan de tentoonstelling werd niet deelgenomen en het diabekertoernooi ging niet door wegens te geringe deelname. De jaarvergadering van J.F.N. werd gehouden in

Amsterdam op 9 mei. De jaarvergadering werd bijgewoond door mevr. Limmen en Bakker, en de heer Swets die door J.F.N. werd onderscheiden met een bronzen speld voor het vele werk dat hij heeft verricht voor de jeugdafdeling.

1999. Er was afgelopen jaar geen deelname aan tentoonstellingen. Wel werd de 15^e dag van de Jeugdfilatelie, die werd gehouden op 10 april in Weert bezocht door 3 jeugdleden. Het thema van deze dag was "Communicatie". De reis werd gemaakt met de bus "sterrit".

Wegens constant te weinig deelname, is het diabekertoernooi afgeschaft. Mevr. Limmen heeft deelgenomen in de werkgroep die het

scholenproject "Onder de loep" heeft gerealiseerd. Dit project is opgebouwd uit zeven lessen, bestemd voor kinderen van groep zes op de basisschool. Er werden 300 schooldozen gemaakt, gevuld met dertig leerlingenmagazines met een docentenhandleiding.

2000. Op 18-19 maart werd onze tentoonstelling “Noordzeepost 2000” gehouden in het Nova College in IJmuiden. Door onze jeugd is niet deelgenomen aan de tentoonstelling, wel aan diverse andere activiteiten. De tentoonstelling werd bezocht door 5 jeugdleden. Mevr. Limmen kreeg de bronzen speld van verdienste opgespeld door de heer Kees van Kempen voorzitter van JFN, omdat ze zich al 15 jaar inzet voor de jeugdafdeling van onze vereniging.

De 16^e Dag van de Jeugdfilatelia was dit jaar op 8 april in Zevenhuizen. Het thema voor deze tentoonstelling was “Kleine staten in Europa” en is door ons bezocht door 6 jeugdleden. Aan de tentoonstelling werd door onze jeugd niet deelgenomen. We deden ook mee aan de excursie. Ook zijn we met 2 jeugdleden naar de “Postex” geweest op 22 oktober in Apeldoorn. In de kerstvakantie op 27 december brachten we met 5 jeugdleden een bezoek aan de ruil-/doedag in Katwijk, wat eigenlijk niet in onze regio is, maar omdat regio Noord Holland gestopt is met deze activiteit werd IJmuiden uitgenodigd door de heer Zegert van Duin. We sloten dit jaar af met 8 jeugdleden.

2001. Op zaterdag 18 mei zijn we met eigen vervoer naar de dag van de Jeugdfilatelia in Alphen a/d Rijn geweest. Het thema was “Hulpdiensten”. Deze tentoonstelling werd bezocht door 4 jeugdleden, die ook deelnamen aan de tentoonstelling. Van deze vier kreeg Patrick Huizing een aanmoedigingsprijs voor zijn verzameling “Auto’s en raceauto’s”. Ook behaalden deze vier jongens hun filatelistisch paspoort. Op de clubavond van 21 mei kreeg mevr. T. Bakker Dijcks uit handen van mevr. Limmen het Delftsblauw bord van JFN, voor ruim 14 jaar jeugdleiderschap.

Het beviel ons goed vorig jaar in Katwijk op de ruil en doedag, ook dit jaar waren we weer van de partij met 3 jeugdleden.

2002. Het ledental bestond uit 3 jeugdleden. De 18^e Dag van de Jeugdfilatelia was dit jaar in Berkel Enschot. Het thema van deze tentoonstelling was “Hart van Brabant”. Deze tentoonstelling werd bezocht door 2 jeugdleiders en 3 jeugdleden. Er was door onze vereniging geen deelname aan de tentoonstelling wel kregen 2 jeugdleden een prijs voor de verkiezing van de mooiste postzegel van het jaar 2001.

2003. De 19^e Dag van de Jeugdfilatelia was in Emmeloord op 21 en 22 maart 2003. Het thema van deze tentoonstelling was “de Boerderij”. Op zaterdag 22 maart zijn mevr. Bakker en Limmen met 2 jeugdleden naar de tentoonstelling geweest. Joris van Dijk, ons jeugdlid, deed mee aan de “Filamarathon” met 1 kader. In deze categorie werd Joris eerste en won de wisseltrofee. Per 1 oktober heeft mevr. Bakker Dijcks haar functie als secretaris en jeugdleidster beëindigd. In **2004** werd er een bezoek gebracht met 3 jeugdleden aan de 20^e Dag van de Jeugdfilatelia en tevens 50 jaar JFN. Dit werd groots gevierd als Nationale postzegelshow & Stampkids 2004 in het Autotron te Rosmalen op 7, 8 en 9 mei.

2005. Het ledental bestaat uit 5 jeugdleden.

De heer P. Exterkate nam het penningmeesterschap over van de H. Webbe. De clubavonden worden goed bezocht, we komen voor het eerst op de eerste en derde donderdag van de maand in "Speeltuin Santpoort" bij elkaar van 19.00 tot 20.30 uur. Door ziekte van de jeugdleider zijn we dit jaar niet naar de dag van de jeugdfilatelie geweest in Schagen.

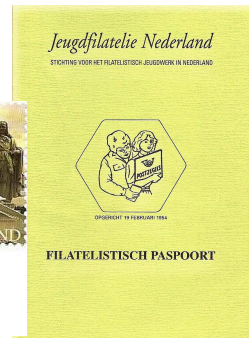

2006. Op zaterdag 1 april (geen mop) zijn de jeugdleden naar de 22^e "Dag van de Jeugdfilatelie" geweest. Deze werd

gehouden in Burgers Zoo te Arnhem. Naast allerlei activiteiten, die speciaal voor de jeugd waren georganiseerd, was er volop gelegenheid om de dieren met een bezoek te vereren. Na de zomervakantie werd er hard gewerkt aan het filatelistisch paspoort. Er werd ook nog een bezoek gebracht aan de "Postex" op 22 oktober te Apeldoorn.

2007. Zaterdag 28 april gingen we met 5 jeugdleden in 2 auto's naar Sommelsdijk, hier werd de 23^e "Dag van de Jeugdfilatelie" gevierd. Alle jeugdleden, Wouter en Jeroen Jansen, Carolina en Christopher Broek kregen hier hun filatelistisch paspoort en deden mee met de filamarathon met als thema "water". Voor het eerst in de geschiedenis deden we mee met de Filagram. In november hebben alle jeugdleden nog een bezoek gebracht aan de eindejaarsbeurs in Barneveld.

2008 Was in het kader van 100 jaar NBFV, de eerste tentoonstelling was op 19 en 20 januari in Heerhugowaard, 'Filamanifestatie 2008' met als thema 'Zet Noord Holland in een kader'. Alle jeugdleden deden mee en mochten na afloop een prachtig insteekboek in ontvangst nemen. De Op 29 maart zijn we met 6 jeugdleden naar de 24^e Dag van de Jeugdfilatelie geweest.

Deze werd gehouden te Utrecht in het spoorwaggenmuseum, alle jeugdleden deden mee met mijn favoriete postzegel en Wouter Janssen deed mee aan de filamarathon en won de eerste prijs en ook nog een ereprijs. We zijn ook nog met 3 jeugdleden op 13 april 2008 naar de Stamp Pasion geweest in de Brabantshallen te Den Bosch.

2009. Op dinsdag 28 april hebben we een bezoek gebracht aan het museum

voor communicatie in Den Haag. Dit omdat de 25^e Dag van de jeugdfilatelie pas in oktober was, die gehouden werd in Apeldoorn op de 'Postex'. Dit werd groots gevierd op 17 oktober, alle 4 jeugdleden waren hier aanwezig. 's Avonds konden we in het jeugdjournaal nog even terug kijken op deze geweldige dag, zelfs Wouter Janssen was even close-up in beeld. In **2010** zijn we ons aan het voorbereiden op 20 maart, 40 jaar jeugd afdeling, dat is niet niks in deze tijd. Dan wens ik jullie veel leesplezier in dit mooie boek waar jullie ook aan meegewerkt hebben.

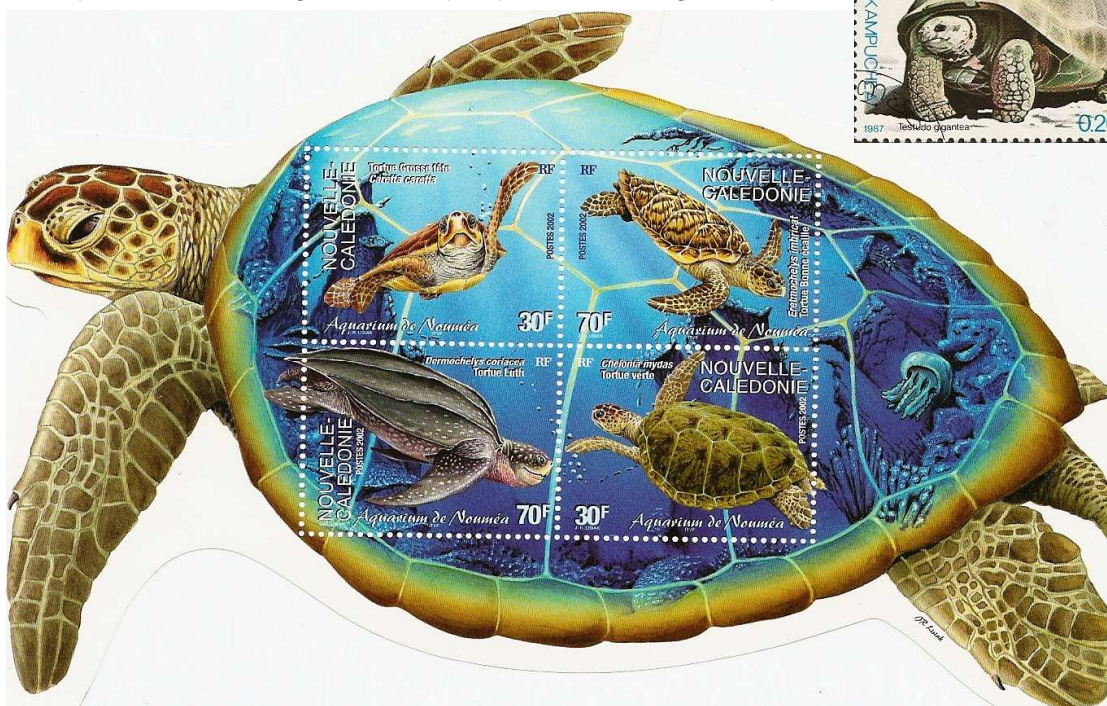
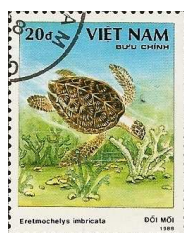

Fef Jimmen - Stegemeijer.

SCHILDPADDEN, een soort passie vanaf mijn geboorte

door Wouter Janssen (jeugd)

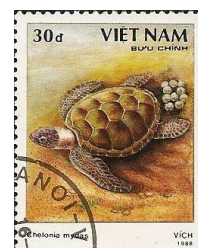
Mijn verzamelwoede begon op 12 jarige leeftijd, naast beeldjes van schildpadden spaarde ik ook postzegels die ik mooi vond ongeacht het land of thema. Daarna werd me ook gezegd dat ik niet alles kan sparen, toen ben ik ook voornamelijk Nederland, Duitsland, België en Frankrijk gaan sparen, waarna ik al snel België en Frankrijk heb laten vallen. Daarna ben ik schildpadden erbij gaan sparen omdat ik ook al beeldjes ervan spaarde. Nu heb ik er al aardig veel verzameld en wil ook gaan zoeken naar stempels met schildpadden erop omdat ook die natuurlijk niet in een verzameling mogen ontbreken. Verder heb ik dan toch een soort van passie voor schildpadden omdat mijn 'verzameling' ooit is begonnen met mijn eerste knuffel die ik voor mijn geboorte kreeg en een schilpad was. Maar goed om bij mijn verzameling te blijven,

spaar ik al zo'n 2 á 3 jaar schildpadden op postzegels. Schildpadden vind ik leuke en fascinerende beesten en zijn reptielen. Je hebt veel verschillende soorten die op het land of in het water leven. Zo heb ik die verschillende soorten op postzegels gespaard waarvan ik u er een aantal wil laten zien. Op de eerste zegel ziet u een waterschildpad. Deze laat u zien wat ze zoal eten en word gekenmerkt door een goed gestroomlijnd lichaam. Op de andere zegel zien we de grootste schilpad soort die er bestaat, de Testudo Gigantea, beter bekend als Reuze schildpad. Het blokje is gevormd als een schilpad, dat is mijn nieuwste en mooiste aanwinst tot nu toe. Hieronder links de Testudo Graeca, een landschildpad deze eten vooral groenvoer en

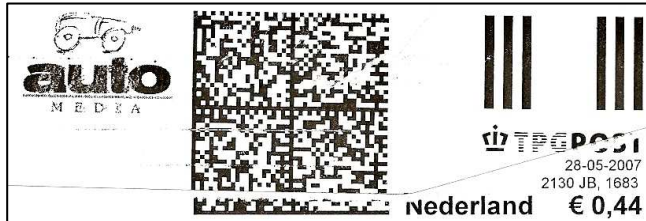
zijn in tegenstelling tot de water soorten minder gestroomlijnd. En rechts zijn we getuigen van een waterschildpad die haar eieren legt langs de kust in het zand. Als laatste wil ik u als lezer bedanken voor de aandacht van mijn stukje en wens ik u veel plezier met het lezen van de rest van het boek.

Auto's sparen op postzegels, dat is mijn hobby

Door Wout Massée (jeugd)

Toen ik in groep 6 zat hadden wij het thema "sparen" ik dacht toen aan postzegels. Mijn oma had er al heel veel voor mij. Ik spaar nu auto's omdat auto's mijn grootste hobby is. We zien een

paar oude auto's die op een koets lijken en als u goed kijkt hebben ze een stok en een motor maar zonder paarden. De zegel van Nicaragua

lijkt heel veel op een koets, zelfs de dissel zit er nog aan, mocht de motor het begeven dan kan het paard er zo weer voor gezet worden om de kar te

trekken. De auto van meneer Benz uit 1885 lijkt meer op een driewieler maar ziet er wel goed uit. De grote bladveren zorgen er voor dat je niet elke hobbel voelt in de weg, achterop de motor en voorop een stok met een draaiknop om het stuur zo te bedienen. Het lijkt mij erg moeilijk als je zo moet sturen maar het is wel één van de eerste auto's, de postzegel zelf vind ik

heel mooi je kunt er alles goed op zien hoe deze auto in elkaar zit. In 1894 bedacht men een auto om er een

halve koets aan vast te maken om zo meer mensen te kunnen vervoeren, dit noemen we een soort taxi uit die tijd, er konden wel zo'n 5 personen mee. Maar de tijd ging vooruit en er

werden steeds meer auto's ontworpen die sneller gingen niet alleen dat, maar ze

werden ook steeds mooier. Meneer Benz ontwierp in 1901 een luxe auto met

rubberen banden en een overkapping er konden wel 4

personen in, zo werd de MERCEDES BENZ een wereld beroemd auto merk. Voor de post

werd er ook een soort auto ontworpen, maar daar bleef het niet bij, voor sportievelingen moest er een soort race wagen komen, hoe harder hoe beter, om te kunnen racen op een echte baan.

Niet alleen race auto's maar ook snelle auto's zijn in deze tijd erg populair, neem nou deze porsche 959, ik vind het een echte porsche, wie droomt er niet van om eens een ritje te maken in zo'n

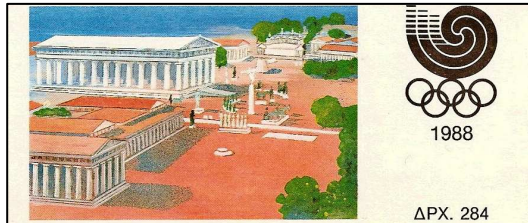
prachtige, uitstralende echte porsche.

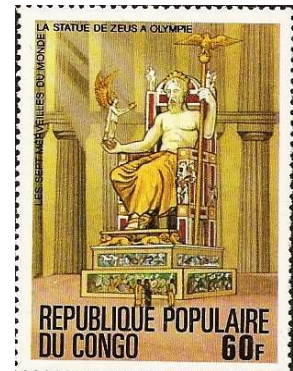
OLYMPISCHE SPELEN, wat is dat eigenlijk!

Door Jeroen Janssen (jeugd)

De Olympische spelen vind ik leuk om te zien en te sparen op postzegels, daarom wil ik u iets laten weten over de Olympische spelen.

Geschiedenis: De eerste Olympische spelen werden gehouden in Griekenland, Athene. 2000 jaar geleden. De naam van de spelen komt van de heilige stad

“Olympia”. In die stad werden de spelen gehouden. In die tijd geloofde de Grieken in allerlei goden. Zeus was de oppergod. Om te laten merken hoezeer ze hem vereerden hielden de Grieken om de 4 jaar een sportfeest. De periode van 4 jaar tussen 2 Olympische spelen worden Olympiade genoemd. 2000 jaar geleden ging alles anders bij de Olympische spelen dan nu. De spelen duurde maar 1 dag. De

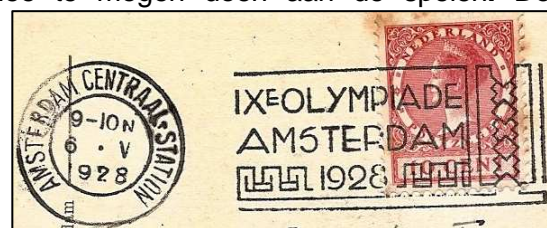

winnaar van die dag kreeg als prijs een olijfkranen gemaakt van olijftakken. **Symbolen:** De ringen en het vuur zijn de symbolen van de Olympische spelen. De ringen steken in elkaar en dat staat voor verbondenheid. Elke ring heeft een eigen kleur en dat staat voor een werelddeel. De blauwe ring staat voor Amerika. De zwarte ring staat voor Afrika. De rode ring staat voor Europa. De gele ring staat voor Azië en als laatste de groene ring staat voor Australië. Het vuur

symboliseert de eeuwige strijd van de mens om tot eenheid en verbondenheid te komen. De fakkel wordt dan aangestoken door het vuur in Athene via een estafetteploeg wordt de fakkel naar het land toe gebracht waar de spelen dan gehouden worden. In het stadion waar de spelen dan gehouden worden, staat een schaal die met de fakkel wordt aangestoken. Deze schaal met vuur blijft branden van de eerste tot de laatste dag dat de spelen gehouden worden.

Doel: Bij elke openingsceremonie van de Olympische spelen begint de speaker met deze zin; *“Het belangrijkste bij de Olympische spelen is niet winnen maar het deelnemen, zoals het in het leven niet begonnen is om te veroveren, maar om het leveren van een goede strijd”*. Nu lijkt het alsof iedereen mee mag doen met de Olympische spelen maar dat is niet zo. Als sportman of sportvrouw moet je, je eerst kwalificeren om mee te mogen doen aan de spelen. **De**

Olympische spelen in Nederland: In 1928 werden voor het eerst de Olympische spelen gehouden in Amsterdam. Niet iedereen was er blij mee. Ze vonden het bijvoorbeeld geen goed idee dat er op zondag gesport werd want dat is een rustdag voor de christenen. Toen de

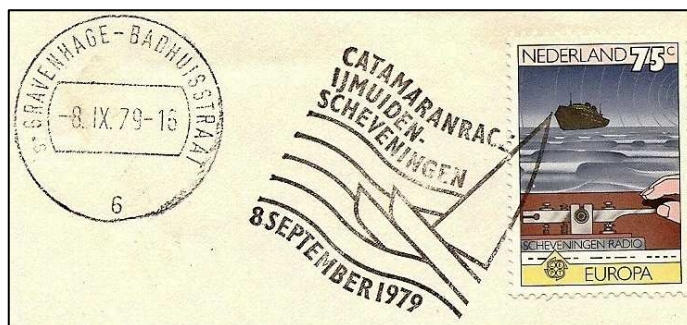

tweede kamer geld wilde geven waren er te veel stemmen tegen dit voorstel. Toen heeft de organisatie van de Olympische spelen een oproep gedaan aan de burgers van Nederland om geld te geven. Binnen 14 dagen had de organisatie anderhalf miljoen gulden opgehaald. Er waren 2887 deelnemers uit 46 landen naar Amsterdam gekomen. En het was ook voor het eerst dat vrouwen mochten mee doen aan de spelen.

Wetenswaardigheden in de filatelie

door Eef Limmen - Stegemeijer

Op deze prachtige zegel met Koningin Wilhelmina uit 1931, zien we op de achtergrond de Hoogovens van IJmuiden. Daarnaast een Europa zegel uit 1979 met het berichtverkeer op zee vanuit Scheveningen Radio te IJmuiden, met een gelegenhidsstempel van de catamaranrace die vertrok uit IJmuiden.

Twee machinestempels met een boodschap (reclame) die betrekking hebben op IJmuiden.

De geïllustreerde briefkaart (pws) uit 1928 met daarop afgebeeld de Ruïne van BREDERODE in Santpoort Zuid. Daarnaast 2 zegels; boven Noorderzeehoofd uit 2003; onder de Wijkertunnel uit 1996.

Post- en telegrambestellers te IJmuiden

Zo zagen de bestellers er uit in IJmuiden tussen 1910 en 1920 (foto's Gem. archief Velsen).

Er is weinig bekend van deze foto hierboven, maar hij mag zeker niet ontbreken in dit jubileumboek. Wat ons wel opviel dat ze allemaal een snorretje hadden of dat nu verplicht was voor de postbestellers weten we niet, wel weten we dat er tien namen van de vijftien bekend zijn die we voor u op een rijtje hebben gezet;

We beginnen op achterste rij van links naar rechts met de heren;

G. v.d. Steen, Reek, Mulder en NN. Op de middelste rij ook van v.l.n.r. met de heren;

NN, Huisman, Gorter, J.S. Prins, Halenbeek, Verloop en Bakker.

Zittend op de voorgrond v.l.n.r. de heren;

Heijnis, NN, NN en NN.

Verder komt er nog een naam van de heer **Baggerman** voor op de lijst maar niet aangegeven waar op de foto! Mocht u het wel weten alsook de onbekende, we horen het graag van u op de club.

*Rechts op foto in het postbestellers kostuum tussen 1910 en 1920 de heer **Jan Simon Prins**, geboren in 1880 te Leiden.*

Een postbode kent iedereen

door CATLIN MEYER

Weet u wie bij u de post bezorgt?

Joop van Os (88) kende in de achttien jaar dat hij postbode was al zijn klanten. Zelfs jaren na zijn laatste dag bij de PTT, toen een postzegel nog anderhalve cent kostte, weet hij de namen en bijbehorende verhalen te noemen.

Wilt u weten of uw achternaam veel voorkomt in deze regio?

Ook daarvan kan Van Os u een aardige inschatting geven, hoewel er in de afgelopen decennia wel het een ander zal zijn veranderd. In 1936 was Van Os nog orthopedisch maatwerker - 'of schoenmaker, dus' - maar zijn vader zag ook wel dat hij daar niet op zijn plek was. „Ik kon tussen vier wanden gewoon niet aarden. Een kennis van mijn vader was radioman bij de PTT. Via hem kon ik daar aan de slag. Ik begon bij telegrammen en later liep ik ook bestellingen.” Tijdens het werk was hij altijd in uniform: 's zomers in het groen en 's avonds in het blauw met een rode bies. Zonder uitzondering. Zonder uitzondering moest hij ook de post bezorgen natuurlijk. Weer of geen weer. „Geen weer? Dat is toch lekker? Als het regent, valt het meeste naast je, hoor. En het werk gaat door.”

Van Os bracht post aan schepen in de sluis: 'Ladder weg, mee naar Amsterdam'. FOTO UP/ONNO VAN MIDDELKOOP

Het lag aan de wijk of je moest lopen of fietsdienst had, maar als er post naar Wijk aan Zee moest, ging Van Os met 'Japie Overzet' in de boot over het kanaal. „Ik herinner me één keer, toen ik een vroege dienst had en het erg slecht weer was. We stonden te schuilen met wat mensen

voor de regen, gingen de boot in en vochten tegen de golven. Ineens vloog de boot vol in z'n achteruit, terug naar IJmuiden. Wat was er aan de hand? Er lag ineens een grote mijn in het water, en met het weer was het te riskant om nog door te varen.” Maar ja, de post naar meneer Schermer? „Ik ging dan maar met de fiets. Alle post moet bezorgd worden.” Als schepen naar IJmuiden kwamen, ging Van Os daar met een stapel telegrambladen naar toe. „Dat was leuk werk. Vooral als er passagiersschepen waren. Het was altijd een beetje zoeken en je moest goed opletten, want het schutten in de sluis was maar voor bepaalde tijd. Er was geen loopplank van het schip, alleen een laddertje met daaronder van die grote kolken.’ Dat bleek ook, want: „Ooit ben ik eens met op tijd aan mijn jasje getrokken. Hup, ladder weg en ik kon er niet meer af. Ik wilde eerst van de reling springen, maar werd in de kraag gevat. Moest ik meevaren tot in Amsterdam. Alle telegrambladen heb ik terugbetaald, ik dronk een kop koffie in Amsterdam en ging met de bus terug naar IJmuiden. Kreeg ik de avond nog vrij ook.” De ex-postbode spreekt over fijne collega's en leuke baan. Hij ging 'altijd fluitend naar het werk', maar na zijn diensttijd, wat 'flauwekulletjes' en bezoeken aan 'kamer vier' (de baas) diende Van Os toch zijn ontslagbriefje in. „Oh man, wat een heerlijkheid! Nooit spijt van gehad.”

Nu de Oud-IJmuidenaar in Huis ter Hagen in Driehuis woont, denkt hij nog steeds lachend terug aan zijn postbodedagen. Mevrouw Peeters, bij wie hij in Huis ter Hagen altijd te vinden is, luistert aandachtig. „Onvoorstelbaar dat ik je toen niet kende.”

De Postbode verteld

Aan de Vinkenbaan staat sinds 1911 het postkantoor met directeurswoning. Vele jaren is dit kantoor het hoofdkantoor van de beide Santpoorten. Naast het postkantoor staat Nederlands eerste betonwoning, die ook in 1911 is gebouwd. Daarnaast staat een dubbel woonhuis, eveneens uit 1911. De noordelijke helft daarvan is van ongeveer 1960 tot in de jaren tachtig na het overlijden van dominee J.F. van Woerden de hervormde 'pastorie' van Station. Vóór hem woont ds. D.J. Spijkerboer er. Beiden staan op de kansel van de nabij gelegen N.H.

kerk De
Hoeksteen.
Jarenlang is
het
postkantoor
de werkplek
van postbode
Chris Bitter.
Hij is net een
wandeland
adresboek,
die vanaf
oktober 1964
tot medio
1989 in de
beide
Santpoorten
en de
Hofgeest de
De werkkamer
in het

postkantoor op de Vinkenbaan in Santpoort Zuid in 1962.

post bezorgt. In maart 1997 gaat hij met VUT. Zijn laatste werkdag is hij gekleed in een oud model uniform, compleet met cape en pet. Hij verplaatst zich per Benzo-fiets met op het voorwiel een hulpmotor van Berini, ook wel het 'eitje' genoemd. Zijn loopbaan besluit hij met een receptie in het oude postkantoor aan de Bloemendaalscheweg in Bloemendaal.

Bitter verhaalt over zijn tijd in Santpoort en de Hofgeest: "In oktober 1964 begon ik bij de PTT in het postkantoor aan de Vinkenbaan. De wijken wisselden per dag en je had toen nog twee bestelronden. Daar tussen was je een paar uur vrij. Alle straten in Santpoort en de hele Hofgeest heb ik wel gehad. Op den duur weet je dan ook wel wie waar woont. Ik herinner me de boerderij van Tinholt en op de Westlaan 25 zat dacht ik een verhuurder van machines. Ooit heb ik op de boerderij op de kruising Westlaan-Vroomaadweg een boer geholpen. Er moest een koe kalveren en de boer vroeg mij in afwachting van de veearts te helpen. Het werd een keizersnee en ik was twee uur zoet. Intussen waren ze op het postkantoor in rep en roer, want ik was nog steeds niet terug. Toen ik om een uur of half twee terugkwam, was het hele boeltje al naar huis. Nog wat namen en adressen? Huijboom op de Santpoortse Dreef 25 en Willemse op nummer 100. Geels woonde ergens achteraan op de Hagelingerweg en Doornbosch aan de Duin en Kruidbergerweg 18, om maar wat te noemen." Het vinden van de juiste adressen bij onvolledige adressering vindt Bitter een stuk service. Post met 'Ome Piet in Santpoort' wordt na enig puzzelwerk prompt bezorgd, maar in latere jaren worden dat soort poststukken naar een speciale afdeling gestuurd. Soms kan een brief een lange weg volgen. Ooit had de postbode een brief in handen voor 'Bloemendaal in Suriname'. De brief was in Suriname gepost en van een Surinaamse postzegel voorzien, maar hoe die in zijn wijk terecht gekomen is, weet hij niet. Evenmin is hem duidelijk hoe een in België geposte brief met Belgisch zegel niet in Antwerpen 2050 arriveert, maar in Overveen 2050.

Bitter: "In zo'n geval stempel ik aan de achterzijde mijn stempel erop en gaat het retour. En ik heb het niet over uitzonderingen hoor. Soms gooi ik zelf ook wel verkeerde post in de bus, maar zodra ik dat in de gaten heb bel ik aan of op, of doe een excuuskaartje in de bus. Met dagelijks duizenden poststukken gaat er weleens wat mis. Voor sommige adressen hebben we in de sorteerkasten zogenaamde 'let-op-kaarten', omdat kennelijk op die adressen vaak post verkeerd bezorgd wordt. Stukken zonder zegel bezorg ik niet, want het is per slot van rekening mijn brood. Rouwcirculaires gaan zondermeer door, want dat kan hele nare gevolgen hebben als die te laat komen. Ik voel me dan ook persoonlijk aangesproken als er elders in het land iets met rouwkaarten misgaat. De verhalen over honden die postbodes aanvallen zijn sterk overdreven. Het is mij eenmaal overkomen. Dat was in de Joh. Verhulstweg. Achter een hekje zat een klein hondje, een platvoeter, maar toen ik op het tuinpad stond sprong ik snel weer over het hekje terug, waarna een andere hond toch nog kans zag om me in mijn kuit te bijten. Gezelligheid overheerst echter in mijn werk en op z'n tijd kreeg ik best een bakkie koffie. Bij slager Van de Arend in Santpoort-Zuid kreeg ik regelmatig een stuk worst, maar op een dag was hij het vergeten te snijden. Ik vroeg aan een slager in de buurt om dat voor mij te snijden en sinds die tijd kreeg ik ook daar worst. Op mijn beurt gaf ik de slagersvrouw op haar verjaardag een zelf gebakken taart, want voordat ik bij de post kwam, was ik banketbakker."

Niet alleen taart, maar ook hondenkoekjes deelt de postbode uit. Honden die met hun baas bij het postkantoor komen krijgen die koekjes. Als hij dienst heeft bij de postbussen, bundelt hij voor de klanten al voordat zij in het kantoor komen hun post. Soms zit hij daarmee buiten voor het kantoor te wachten. Een hekel heeft Bitter aan de te kleine brievenbussen. Met name op zaterdag, als een dikke landelijke ochtendkrant al in de bus zit, kost het veel tijd en moeite om de post in de bus te krijgen. Na zijn afscheid hoeft de 61-jarige Bitter niet meer dagelijks om 05.00 uur op te staan. Want als de meesten nog in Morpheus' armen liggen, is de dienaar van Tante Pos de post al aan het 'zetten': sorteren op straat en nummer.

Postbode Chris Bitter met naast zich zijn vrouw, temidden van zijn collega's voor het postkantoor in Bloemendaal. De originele tekst siert nog de gevel. (Foto: Guus Hartendorf)

Een bijbaantje van Guus.

Door Guus Hartendorf

Bij de post in IJmuiden werkten door de jaren heen heel wat vakantiekrachten en zaterdagbezorgers. Een van hen is Guus Hartendorf, die eind jaren zestig van de vorige eeuw als hulpbesteller in IJmuiden zijn diensten verrichtte.

Hij herinnert zich: "Via mijn vader, die contacten had met enkele hoofdbestellers in het postkantoor aan de Lange Nieuwstraat, ben ik daar verzeild geraakt. De hoofdbestellers waren toen Zeegers en Stam, krijg het rambam. Die Stam was de kleinste en een ietwat driftig baasje, als ik mij goed herinner. Ik was toen 17, 18 jaar en waarschijnlijk vanwege wetgeving mocht ik niet voor zeven uur 's morgens beginnen. Ik ben al geen ochtendmens, dus dat vond ik prima en het voordeel was, dat mijn wijk al door de oudere bestellers uit de enorme hoop binnengekomen poststukken was gesorteerd. Ik hoefde de post alleen nog maar te 'zetten', dat wil zeggen op straat en nummer sorteren. Met een zekere regelmaat liep ik in Zeewijk en dat schoot lekker op met al die brievenbussen in een centrale hal. De De Noostraat en de Lange Nieuw liepen ook lekker vlot, maar oh wee als je een wijk trof met lange voortuinen. Dan was je wel een poosje zoet. Het gebeurde ook wel, dat ik huisnummers niet kon vinden, dus moest ik eerst naar het postkantoor terug om te vragen waar die nummers zaten. Dan weer op pad om de post alsnog te bezorgen. Poststukken die bijzonder waren, zoals van het Koninklijk Huis, werden na aanbellen bij de geadresseerden afgegeven. Dat gebeurde niet vaak. Rouwcirculaires kregen voorrang en als die binnenkwamen na de wijk gelopen te hebben, werden die nabezorgd. Op sommige dagen had ik telegramdienst, dan moest ik een paar uur langer blijven voor het geval er een telegram bezorgd moest worden. Dat vond ik niet erg, want de uren tikten door. Voor die bezorging stond een dienstbrommer klaar. In het kantoor aan de Lange Nieuwstraat waren ook de postbussen ondergebracht en ook daar deed ik dienst. Topdrukke was het uiteraard voor de Kerstdagen, dat begon al vrij snel na het vertrek van Sinterklaas. Dan heerste er best een gezellige sfeer in het sorteercentrum. Het verschil met de vaste bestellers was dat de hulpkrachten per wijk werden ingedeeld. Als je snel liep, kon je eerder naar huis. De verdiensten waren zeker niet slecht en ik kijk met plezier op mijn tijd als besteller terug en bovendien: je leerde als Santpoorter goed de weg in IJmuiden."

Dit is een lege pagina.

Dit is een lege pagina.

HIER IS GELUKKIG GEEN STEEKJE LOS

door Heiny den Duijn

Dit is de titel van mijn thematische verzameling, waarin ik laat zien dat er veel op postzegels is te zien met als thema Handwerken en borduren op postzegels en alle grondstoffen die daarvoor nodig zijn. Aangezien ik naast postzegels verzamelen ook veel borduurde ben ik op dit thema gekomen.

Het is aan de Postzegelvereniging IJmuiden te danken, dat ik mijn postzegels al enkele malen heb geëxposeerd en daarvoor ook gejureerd ben. Sommige leden hebben mij net dat ene duwtje in de rug gegeven om dit door te zetten, ik ben er nog steeds blij mee.

Sinds twee jaar ben ik lid van de vereniging, sinds kort organiseer ik de grote veiling en dit doe je nooit echt alleen, want iedereen is altijd heel behulpzaam. Ik denk dat dit de kracht is van onze vereniging, het wordt door iedereen gedaan en of je nu weinig of veel doet, dat maakt niet uit.

De clubavonden zijn altijd heel gezellig, de koffie staat altijd klaar, er is tijd voor een praatje en ééns in de maand zorgt het bestuur ervoor dat er iets georganiseerd wordt, hetzij door de leden zelf of door iemand van buitenaf. Dus, doe hetzelfde wat ik gedaan heb, kom een keertje langs en je wilt niet meer weg.

13 STRIPES EN DE BRUGGEN

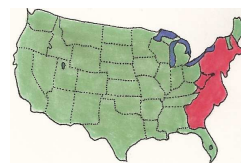
door Gerard Swets

Zoals het bij zoveel verzamelaars gaat ben ook ik begonnen met het verzamelen van een motief in een insteekalbum. Heel lang geleden startte ik met vliegtuigen en later zijn daar bruggen bijgekomen. Het eerste motief omdat ik vliegtuigen mooi vind maar er verder geen kennis van heb en het tweede omdat bruggen tot mijn werkgebied behoorde toen ik nog aan het arbeidsveld deelnam.

AMERIKA

DE DERTIEN 'STRIPES'

Toch werd "Amerika, de dertien stripes" mijn eerste tentoonstellingsinzending. Al vanaf de jaren '70 van de vorige eeuw verzamel ik Amerika, dus de zegels had ik al. Maar 'zegels' is maar één van de 12 elementen en vanaf het moment dat ik besloot iets met mijn Amerikaanse zegels te gaan maken ging ik tevens op zoek naar de andere elementen. Het moment van de start kwam toen er na de serie van 50 vlaggen in 1976 en de 50 vogels in 1982 ook de eerste 13 staten vanaf 1987 hun 200-jarig bestaan vierden.

Na de ontdekking door Columbus in 1492 van een eilandengroep, nu bekend als de Bahama's, werd het Noord-Amerikaanse continent gekoloniseerd door o.a. Groot-Brittannië, die haar koloniaal bezit uitbreidde tot een dertiental kolonies. Jamestown (Virginia) was in 1607 de eerste Engelse vestiging.

In de vrijheidstrijd speelde George Washington, geboren in 1732, een belangrijke rol, hij zou uiteindelijk de eerste president van Amerika worden. Engeland wilde de koloniën laten delen in de oorlog met de Fransen en een reeks belasting-maatregelen vanuit het moederland bracht de Engelse koloniën in verzet.

Er werden Continentale congressen georganiseerd, waar de afgevaardigden van

alle dertien koloniën bijeen kwamen om zich te beraden. Dit gebeurde voor de eerste keer in 1774 te Philadelphia. In 1776 werd de onafhankelijkheidsverklaring door de dertien in opstand gekomen koloniën getekend.

De oorlog tegen de Engelsen, met hulp van de Fransen, werd beslist in Yorktown, waar in 1781 een Franse vloot met hulp van generaal Washington een groot Engels leger insloot en tot overgave dwong.

Op 3 september 1783 erkende de Engelsen de onafhankelijkheid van de dertien afzonderlijke koloniën en 'De vrede van Versailles' werd getekend. Op 17 september 1787 kwam de federale grondwet (de Constitutie) in Philadelphia tot stand. Het duurde echter tot juni 1788 alvorens een meerderheid deze Constitutie goedkeurde, waarna ze werd afgekondigd als zijnde de officiële grondwet van de Verenigde Staten van Amerika.

De volgorde van het ontstaan van de Verenigde Staten is bepaald door het tijdstip waarop, na de vrijheidstrijd, de Amerikaanse grondwet werd ondertekend. De dertien staten ondertekenden, tussen 7 december 1787 en 29 mei 1790, de Amerikaanse grondwet in volgorde van: Delaware, Pennsylvania, New Jersey, Georgia, Connecticut, Massachusetts, Maryland, South Carolina, New Hampshire, Virginia, New York, North Carolina en Rhode Island. Tot zover mijn Amerikaanse avontuur in filatelie. De inzending eindigde in categorie 3 met *zilver*. In de categorie 2 was *brons* de hoogste bekroning.

Inmiddels was ik bij het thema bruggen bezig om, naast de zegels, ook andere elementen van de filatelie te vergaren. Ideeën rijpen bij mij langzaam, zeg maar heel langzaam, maar het pushen van clubgenoten om aan een tentoonstelling mee te doen bleef mij achtervolgen.

Voor de Filamanifestatie 2008 in Heerhugowaard werd ingeschreven, terwijl ik nog aan de inzending moest beginnen. Een lichte druk werkt bij mij echter heel ontspannend en op tijd was de inzending van 2 kaders gereed voor vertoning. Uit de amateur filmwereld heb ik geleerd dat een titel van een film niet teveel moet prijsgeven omtrent de inhoud. Deze wijsheid heb ik ook toegepast voor mijn inzending bruggen en het woord bruggen mocht absoluut niet in de titel voorkomen. Het werd "Verbinden" en het commentaar van 'zij die het weten' was niet van de lucht. Mijn eigenwijsheid was echter nog niet opgedroogd en tenslotte maak ik een inzending eerst voor mijn eigen plezier en daarna pas voor de rest van de wereld.

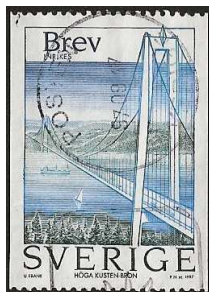
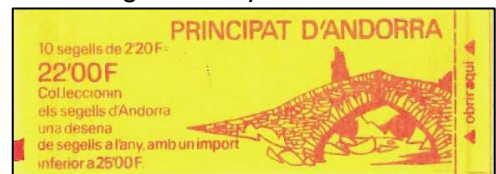
VERBINDEN

De brug is een bouwkundige constructie die toelaat een weg, rivier, kanaal, spoorweg, kloof of vallei ongelijkvloers over te steken. De beide zijden worden dus met elkaar verbonden.

De ontwikkeling van de brug loopt parallel met de ontwikkeling van de mens. De eerste 'brug' was niet meer dan een boomstam of een plank die een kleine beek overspande. Daarna volgde exemplaren van steen.

De boogbrug is het oudste ontwerp voor een brug, bedacht in Mesopotamië (het gebied tussen de rivieren de Tigris en de Eufraat in het huidige Irak) en verfijnd door de oude Grieken en Romeinen. De laatste hebben het ontwerp ook toegepast voor hun aquaducten. Vanaf 1880 breekt staal door als constructiemateriaal. Het heeft een grote druk- en treksterkte waardoor grotere overspanningen mogelijk worden. Bij de zuivere boogbrug ligt het rijdek boven de boog. De uitvoering kan in steen, beton en staal zijn.

De hangbrug is in staat om zeer grote overspanningen te overbruggen. Het principe van de brug is vergelijkbaar met de boogbrug, waarbij de boog uiteraard gespiegeld is ten opzichte van de horizon. Een hangbrug bestaat uit twee hoge pijlers waartussen een dikke kabel is gespannen, ongeveer volgens een kettinglijn of parabool. Aan deze kabel hangen op regelmatige afstanden de verticale kabels, waaraan het brugdek is opgehangen.

De tuibrug, ook wel kabelbrug genoemd, wordt gebruikt voor middelgrote tot grote overspanningen. Een tuibrug moet niet worden verward met een hangbrug. De dikke kabels, waaraan het brugdek is opgehangen, zijn rechtstreeks bevestigd aan de pylonen. De pylonen voeren het gewicht van de brug af naar de fundering.

De "Tower Bridge" is een in 1894 voltooide basculebrug over de rivier de Theems in Londen en tegenwoordig een toeristische attractie. De brug ligt naast de "Tower of Londen, waaraan hij ook zijn naam dankt. Hij wordt ongeveer 900 keer per jaar voor de scheepvaart geopend.

Thomas Telford (1757 – 1834), geboren in Schotland, was een bekende bruggenbouwer. De "Iron Bridge" over de Severn door het dorp Ironbridge in Shropshire, was de eerste brug van die grootte in gietijzer. De 30 meter lange brug werd gebouwd in 1779. "Amerika, de dertien stripes" is een product waar ik voldoende plezier aan heb beleefd maar "Verbinden" vraagt om een inzending voor categorie 3 met minimaal 36 bladen. De ideeën rijpen alweer om de hele opzet op z'n kop te gooien en opnieuw extra plezier te gaan beleven aan mijn hobby die filatelie heet.

Over hobby's EN VERZAMELEN door Sytse Douwstra

Al vanaf mijn jeugd heb ik een liefde voor de natuur. Daarnaast was ik ook altijd een verzamelaar van alles wat met de natuur te maken heeft. Zo had ik jaren lang een herbarium en steeds ligt ergens in oude dozen nog een schelpen verzameling. Later werden het stenen en mineralen totdat ik in 1985 iets vond wat mij heel erg is blijven boeien, het verzamelen van fossielen. Dat moeten dan wel fossielen zijn die ik zelf heb gevonden zodat dat ik weet hoe dat vroeger in de natuur in elkaar heeft gezeten. Deze hobby combineert dus het verzamelen met de natuur en dat vind ik ideaal. Al heel jong is ook het verzamelen van postzegels begonnen. Ongeveer tot mijn twintigste jaar werd alles verzameld wat maar voor handen was, mijn broer

en zwager verzamelden ook op die manier totdat mijn zwager dit alles maar niks vond en voorstelde om onze drie verzamelingen op een hoop te gooien en daar kon elk dan een taalgebied uit zoeken. Zelf wilde hij graag alle Duits talige zegels, mijn broer de Frans talige en ik kreeg dan alle Engels sprekende gebieden. Dat is tot op de dag van vandaag zo gebleven. In de loop der jaren heb ik mij meer toegelegd op Groot-Brittannië. Ik verzamel graag mooie stukjes in zijn geheel en zoiets past niet makkelijk in een voordrukalbum. Tijdens de vele jaren dat ik naar mijn werk moest had ik geen tijd om hier mee bezig te zijn en dus zit alles in stockboeken en dozen. Kort nadat ik in de vut was gegaan kwam er in postzegelpraat het verzoek om mee te doen aan een cursus filatelie. Omdat ik graag wilde beginnen om mijn verzameling op een originele manier op te zetten dacht ik: hier krijg ik misschien leuke tips en ideeën hoe dat te doen. Het was een hele leerzame cursus maar er kwamen geen leuke tips voor mijn verzameling want het was bijna uitsluitend over het thematisch verzamelen. Na die cursus vond ik dat thematisch verzamelen zo leuk dat ik daar een verzameling van wilde maken over die hobby die ik had –de fossielen,. Zo kon ik dan drie hobby's combineren: natuur,

fossielen en filatelie. Er was heel moeilijk mooi materiaal te vinden maar in de loop der jaren is de verzameling aardig gegroeid en toen ik er wat mee op tentoonstellingen ging, viel het nog mee wat ik had bereikt. Wel

costte dat alles zoveel tijd dat mijn verzameling Groot- Brittannië nog steeds in die stockboeken en dozen zit. Zoals al eerder gezegd- mijn verzameling is opgezet om met tentoonstellingen mee doen. De titel is "De natuur van miljoenen jaren gevangen in steen". Mijn verzameling gaat dus over fossielen. Dit zijn die delen van planten of dieren die in de grond of in het gesteente zijn te vinden. Ook loop sporen en vraatsporen horen erbij. Omdat meestal alles heel snel verteert zijn het vooral de harde delen die je kunt vinden zoals tanden, botten en schelpen. Als je wat vindt moet dit ouder zijn dan 10 000 jaar om fossiel te zijn, meestal zijn de fossielen veel ouder, wel miljoenen jaren oud.

Eigenlijk is mijn interesse voor het hele tijdperk van de geschiedenis waarvan geen geschreven verslagen zijn gevonden. Deze tijd wordt de prehistorie genoemd. De verzameling over fossielen beslaat de periode ouder dan 10 000 jaar, daarom wilde ik nog een verzameling maken die de jongere tijd omvat, Omdat die tijd heel erg door de mens is beïnvloed, heb ik als titel "leven en welzijn van de mens in de prehistorie" gekozen. De verzameling begint dus waar ongeveer de

eerste mens is ontstaan, dat is ca. 2 miljoen jaar geleden. Het einde is niet precies te bepalen. Het eindigt waar de geschreven geschiedenis begint. Voor sommige streken is dat zo'n 4 duizend jaar terug terwijl er ook gebieden zijn waar de mensen tot voor enkele jaren nog

in de steentijd leefden. De gehele periode wordt in de geologie het kwartaar genoemd. Die eerste mensen waren natuurlijk vreselijk primitief. Toch duurde het maar relatief kort voordat zij al eenvoudige stenen gereedschappen gebruikten. In de loop van vele duizenden jaren evolueerden zij in mensen met een

aanzienlijk grotere schedelinhoud. Hierdoor was het mogelijk dat hun kennis en vaardigheid

toenam. Uit die tijd stammen de veel sierlijker bewerkte gereedschappen. Ook mentaal veranderden zij. Veel volken wilden hun gestorven familieleden een waardige rustplaats geven. Hierdoor verrezen er overal in de wereld monumentale bouwsels, al naar het materiaal wat voor handen was. In ons land werden dat de hunebedden, gebouwd van de zwerfstenen

die hier gebracht waren door de gletsjers. Ook kregen zij veel meer gevoel voor schoonheid. Overal waar grotten toegankelijk waren werden op de wanden figuren getekend en geschilderd. Deze werden in de loop der eeuwen steeds kunstzinniger. Sommigen zijn zo suggestief gemaakt dat bij het flakkerend licht van

een houtvuur of toorts de indruk ontstaat dat die figuren tot leven komen. Die grottekeningen zou je eigenlijk als een soort stripverhaal moeten bekijken. De maker probeert de wetenswaardigheden van de jacht o.i.d. door tekeningen te vertellen. Iets dergelijks zien we ook bij de tekeningen die gevonden zijn in de pyramides in Egypte. Toen in 1822 door Champollion een soort vertaalsleutel werd gevonden, was het mogelijk om al die opschriften te vertalen. Hierdoor ging eigenlijk die periode over naar de geschiedenis omdat er nu geschreven kennis was.

"VLINDERS" een kleurrijke fladderaar. Ook in de toekomst?! door Nel Bigler -Terdu

Na zes maanden postzegels verzamelen werd ik overgehaald om in januari 2008 deel te nemen aan de tentoonstelling in Heerhugowaard. In hoog tempo leerde ik enorm veel over de filatelie. Ook werd mijn kennis over vlinders fors uitgebreid. Het resultaat werd gehonoreerd met robijn en een ereprijs van de jury. Vanaf dat moment was ik besmet met het expositievirus.

vlinders behoren tot de insectengroep lepidoptera. De volwassen vlinder heeft al een complete metamorfose ondergaan. Het eitje wordt op een waardplant afgezet zodat de rups direct met eten kan beginnen. Over het algemeen kan de vraatzucht van de rups geen

kwaad. Na gemiddeld vijf vervellingen zoekt de rups een plekje om zich in te spinnen en verandert in een cocon. In

de cocon verandert de rups in een vlinder. Grofweg zijn ze in twee soorten onder te verdelen, de dagvlinders en de nachtvinders. Beide soorten vertonen onderlinge verschillen in kleur, voelspriet en lijfje.

De dagvlinder is kleurig, heeft knopjes op de voelspriet en een glad lijfje. De nachtvlinder is wat minder kleurig, heeft veervormige voelspriet en een harig lijfje.

Die beharing houdt hem warm terwijl de dagvlinder afhankelijk is van de zon voor zijn warmte.

De kleuren van sommige dagvlinders zijn ook nuttig. Sommige soorten vallen met ingeklapte vleugels nauwelijks op. Andere soorten hebben ogen op hun vleugels waardoor andere dieren afgeschrikt worden. Maar de grootste vijand van de vlinder is de mens. Bemesting en chemische bewerking van het land zijn oorzaken van het verdwijnen van hun leefgebied. Ook milieuvervuiling en klimaatverandering spelen een grote rol bij de afname van de vlinderpopulatie. Over de hele wereld zijn organisaties actief om de vlinder voor uitsterven te behoeden. In ons land is de Vlinderstichting erg actief met onderzoeken en tellingen. Er worden ook tips gegeven over het beplanten van tuinen. Vlinders voelen zich thuis in een bloemrijke, wat verwilderde omgeving waarin voldoende waardplanten voorkomen. Ze fladderen dan van bloem tot bloem om de nectar met hun roltong op te zuigen. Tegelijkertijd zorgen ze voor de bestuiving van de bloemen. Wij kunnen een klein deel van onze tuin laten verwilderen en wat (rottend) fruit neerleggen. Dit kan vlinders helpen te overleven. Laten we er met elkaar voor zorgen, dat de kinderen van de toekomst nog steeds van deze kleurrijke fladderaars kunnen genieten.

8 x kr 3,70

FRIMERKER

江苏省邮政广告公司发布
2001 苏(BK)-0246

江苏太平洋印刷集团有限公司
总部0519-2581588 南京025-6668552 常州0519-6967884 苏州0512-5620968 上海021-62568822

"SPEELGOED" Het motief van mijn verzameling.

door Trudie Bakker - Dijcks

Toen ik als jeugdleider samen met Eef Limmen een cursus tentoonstellingen moest doen bij Jeugdfilatelie Nederland om zo de kinderen te kunnen helpen, moest ik ook zelf een miniverzameling maken. Maar ik verzamelde nog geen motief dus toen Eef mij adviseerde om er een over speelgoed te maken, vond ik dat een leuk onderwerp en zo werd mijn speelgoedverzameling geboren.

Speelgoed en spelen zijn heel belangrijk in het leven van een mens. Voor kinderen is het van het grootste belang om onbezorgd en met plezier bezig te zijn, hetzij alleen of met andere kinderen. Ook voor

ouderen is het belangrijk om door middel van het spel te ontspannen en de geest te stimuleren. Het begint al in de wieg met een rammelaar die een zacht geluid voortbrengt en waarnaar de baby luistert en rustig van wordt. Ook een knuffel vindt de kleine helemaal geweldig. Dit is meestal de teddybeer (zie afbeelding), die zijn naam dankt aan de Amerikaanse president Theodore Roosevelt, wiens bijnaam Teddy was omdat hij in 1902 een klein beertje tijdens een berenjacht niet wilde neerschieten.

Naarmate de kinderen groter worden verandert het spelen. Ze gaan steeds meer ontdekken en de grote mensen imiteren. Het speelgoed van vroeger bestond dan ook voor het binnenspelen vooral

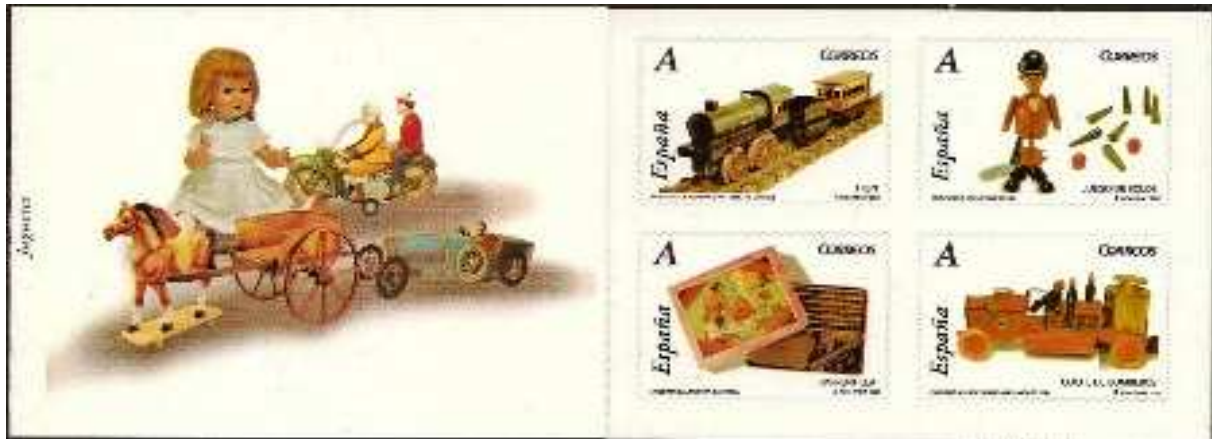
uit poppen en poppenhuizen voor meisjes,

waar zij vader en moedertje mee speelden en voor jongens uit auto's en treinen.

Het meeste speelgoed van vroeger bestond sinds ongeveer 1812 uit blik, maar door de strenge veiligheidsnormen van tegenwoordig, is het gebruik van blik bijna volledig verdwenen.

Verder konden de kinderen hun fantasie laten werken met bouwen met blokken en sinds 1958 is dat grotendeels overgenomen door het bouwen met de plastic legostenen die werden uitgevonden door de Deen Ole Kirk Christiansen. Lego komt van "leg godt" hetgeen "speelgoed" betekent. Ook de gezelschapsspellen zoals dammen, scrabble, domino en monopolie waren favoriete spelen.

Tegenwoordig verandert het spelen in televisie kijken, computer-, video- en andere elektronisch spelletjes waardoor kinderen minder hun fantasie hoeven te gebruiken en meer binnen zitten.

Buitenspelen is daarom zeer belangrijk zodat de kinderen voldoende lichaamsbeweging krijgen. Met mooi weer is het strand een grote trekpleister. Water en zand, een bal en emmertje met schepje zijn daar het belangrijkste, dan heb je geen kind meer aan de kleintjes.

Vroeger vermaakten we ons met touwtje springen, hinkelen, steltlopen en bussieloop, maar ook het skeeleren en skaten van tegenwoordig biedt voldoende lichaamsbeweging voor het ontwikkelen van de motoriek van het kind.

7. — LL. AA. RR. le Prince Baudouin, la Princesse Joséphine-Charlotte et le Prince de Liège.
HH. KK. HH. Prins Baudouin, Prinses Joséphine-Charlotte en de Prins van Luik.

De speeltuin was en is nog steeds een veilige plaats om buiten te spelen.

In de winter is het buitenspelen zoveel leuker als er sneeuw is gevallen. Je kunt heerlijk sleetje rijden, samen een sneeuwpop maken, een sneeuwballen gevecht houden en als het heeft gevoren ook nog schaatsen.

Als de leeftijd mee gaat spelen, verandert de vrijetijdsbesteding. Laat de gezondheid het toe dan wordt er nog actief een spelletje biljart en tennis gespeeld of gegolfd. Zo is ook de computer ontdekt, er worden spelletjes gespeeld en ook het internetten is een leuk tijdverdrijf. Lezen blijft een van de belangrijkste bezigheden. De denksporten als kaarten, kruiswoordpuzzels, legpuzzels, dammen en schaken blijven ideale tijdverdrivers die de geest levendig houden. Al deze spellen kunnen tot in lengte van dagen gespeeld worden.

De wonderlijke wereld van "Farthings"

Door Ronald Rong

De eerste vraag die men mij altijd stelt is: "Wat zijn dat, Farthings?" Vier Farthings is gelijk

De eerste (1896) en de laatste (1969)!

aan één Penny, dus een ¼d. Een Farthing was eeuwen lang het kleinste muntje dat er in omloop was in Engeland en later in vele landen van het Engelse Commonwealth. De eerste bekende Farthing munten zijn bekend van de periode 1272 tot 1307. De laatste Farthing munten zijn in Engeland geslagen in 1956 en zijn uiteindelijk na 1960 uit de roulatie gehaald.

Farthings waren dus een vertrouwd begrip en ook gebruikt door een aantal landen in het postverkeer. Tien landen in de Britse Commonwealth hebben uiteindelijk de Farthing gebruikt in hun post tarieven. Dit bracht dus ook gelijk de vraag naar Farthing zegels en poststukken. De Farthing rate is door deze tien landen hoofdzakelijk gebruikt voor het verzenden van kranten, alhoewel niet uitsluitend zoals later duidelijk zal worden in dit artikel.

De tien landen die gebruik maakten van Farthing zegels en poststukken waren:

- Barbados
- Bermuda
- Cayman Islands
- Dominica
- Fiji
- Grenada
- Leeward Islands
- Malta
- Montserrat
- Turks and Caicos Islands

*Heligoland
1 Farthing/1 Pfennig*

Cinderellas, fiscale en locale uitgaven

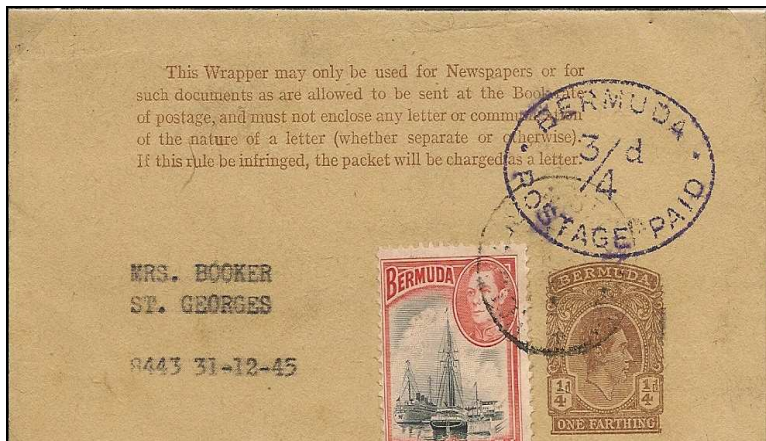
Er is een uitzondering op de tien genoemde landen en dat is Heligoland. Dit land gebruikte een aantal jaren een gemengd Brits-Duits valuta stelsel. De postzegels hebben dan ook beide geldwaarden op de zegel. Ik verzamel deze ook maar dan als een apart verzamelgebied.

Ook kan men het verzamel gebied verder uitbreiden als men Cinderellas, Fiscale zegels en locale uitgaven erbij betreft. Ik laat enkel voorbeelden hiervan zien in dit artikel en eveneens als Heligoland vormt dat een apart verzamel gebied voor mij. Het is een grote verrassing om een stuk te vinden dat wel een Farthing waarde gebruikt maar niet afkomstig is van een van de tien 'erkende' Farthing landen . Ik heb stukken gevonden uit Zuid-Afrika, Nieuw-Zeeland, Engeland en Australië.

De boven genoemde tien landen brachten gezamenlijk 66 postzegels (alleen hoofdnummers geteld) en 21 poststukken uit. Een dus op het oog beperkte selectie! Het verzamelen van Farthing stamps begint en eindigt echter niet bij het verzamelen van slechts de hoofdnummers en poststukken.

Vele van de postzegels zijn meerdere malen uitgegeven wat vaak een klein verschil toonde qua kleur of papier. Ook is het een kunst om deze zegels te verzamelen op echt gelopen stukken. Dit is moeilijker dan het klinkt omdat deze zegels in de meeste gevallen bedoeld waren om het kranten tarief te betalen.

De meeste kranten hebben het niet overleefd! Om deze reden is het ook in sommige gevallen moeilijk om gebruikte krantenwikkels te vinden.

Deze Farthing krantenwikkels uit Bermuda is in 1950 eerst met een handstempel van $\frac{3}{4}$ d opgewaardeerd tot 1d en daarna met een postzegel van 1d tot 2d, genoeg voor 4 kranten.

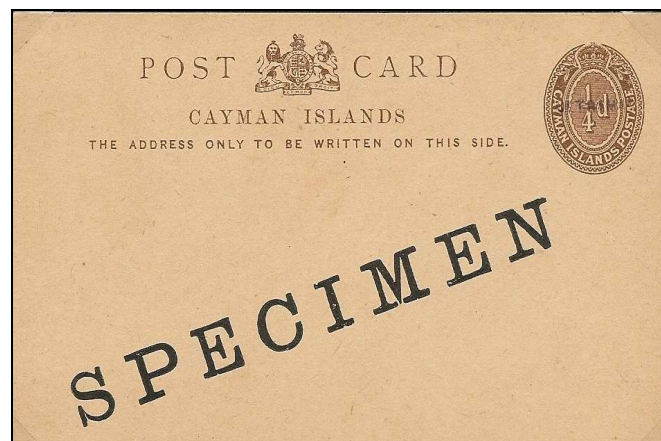
De handstempel is aangebracht omdat in 1950 het tarief voor kranten verdubbeld van een $\frac{1}{4}$ d per 4 Ounce naar $\frac{1}{2}$ d per 4 Ounce.

De handstempel is aangebracht in twee kleuren (paars en zwart) en ook zijn er wikkels opgewaardeerd tot $\frac{1}{2}$ d door een handstempel van $\frac{1}{4}$ d.

Tot 1949 zijn alle postzegels en poststukken als Specimen gestuurd naar de landen die lid waren van de UPU.

Oplagen van deze Specimen zegels variëren tussen de 400 en 700 totaal. Een beperkt aantal van deze postzegels en poststukken die naar de Portugese koloniale gebieden gestuurd werden kregen ook nog eens een Ultramar handstempel. Naar schatting kregen maar een 40 tot 80 zegels of poststukken beide opdrukken.

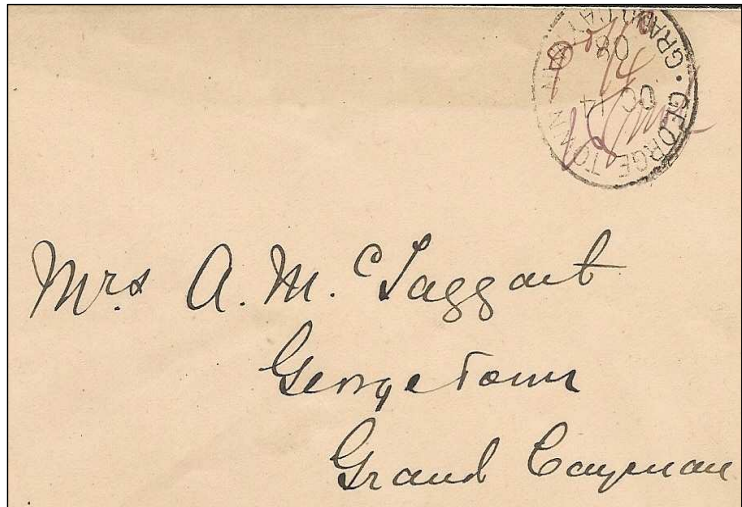
De Cayman Islands bracht in 1908 de eerste Farthing postzegels uit. Deze zegels waren bedoeld voor binnenlands briefverkeer. Wegens een gebrek aan $\frac{1}{2}$ d zegels werden de Farthing zegels gebruikt. Een paar maanden later waren ook de Farthing zegels op.

Postkaart met Specimen en Ultramar stempels

Voor een periode van 24 dagen werd door de postmeester met de hand "Paid ¼d" geschreven en getekend. Slechts enkele honderden van deze poststukken zijn bekend. Na deze 24 dagen kwam een nieuwe voorraad Farthing en ½d zegels aan op het eiland.

Ik heb ook een Farthing poststuk met een Nederlandse verbinding kunnen vinden. Deze aangetekende envelop is gestuurd van Barbados naar Jamaica. De envelop is meegegaan met de eerste KLM vlucht van Barbados naar Curacao via Jamaica, Trinidad.

KLM Eerste vlucht poststuk

De envelop is gefrankeerd met 6 verschillende zegels van de 1925 vaste serie, waaronder een paartje van de Farthing waarde.

Er is zelfs een mogelijkheid om een thematische farthing zegel in te sluiten!

In 1995 bracht Barbados een 10c zegel uit met daarop afgebeeld de eerste Farthing zegel ter wereld. Thematisch?

De postzegel waar mijn verhaal begint!

Ik hoop dat ik in deze drie bladzijden iets heb kunnen laten zien van het wel degelijk rijke verzamel gebied dat door de Farthing waarde geboden wordt.

Als laatste gedachte laat ik dan ook dat als men de nominale waarde van de postzegels in mijn verzameling bij elkaar telt dan is het totaal veel minder dan 1 Pond Sterling!

STEMPELS DER GEMEENTE VELZEN, ZANDPOORT ENZ.

1. SANTPOORT KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

ZANDPOORT

*Bij portvrijdom gebruikte stempel
in 1830 met zwart/violet stempel inkt.*

Zandpoort
Distributiekantoor tot 01-09-1850.

Zandpoort

Zandpoort, met de hand geschreven tot 01-09-1850. De vroegst bekende handgeschreven op brief is van 1828 bekend. (Zie gekleurde afbeelding hier boven).

ZANDPOORT
Hulppostkantoor per 01-09-1850.

ZANDPOORT

Gebruikte stempels, Zandpoort in Egyptische letters. In 1851 werd het halve cirkel-stempel HAARLEM met Egyptische letter en recht jaarcijfer gebruikt in Zandpoort.

Groteske naamstempel

ZANDPOORT

9 February 1870.

*De stempelafdrukken op
postzegels waren met
zwarte inkt.*

ZANDPOORT

27 Dec. 1869.

ZANDPOORT, SANDPOORT en Santpoort .
Hulppostkantoor Santpoort
Kleinrondstempel

Het hulppostkantoor Santpoort ontving het eerste kleinrondstempel op 6 januari 1880 met de naam **ZANDPOORT**.

Kantoornaamstempel

ZANDPOORT

28 Juli 1888.

13 April 1889.

26 Juni 93

De stempelafdrukken van het naamstempel in 1888 op postzegels was in het blauw. Een nieuw kleinrondstempel met nieuwe uurkarakters en de gewijzigde naam **SANDPOORT** werd op 13 april 1889 in gebruik genomen. Het derde kleinrondstempel zonder nieuwe uurkarakters en de wederom gewijzigde naam **SANTPOORT** werd op 26 juni 1893 ontvangen.

Grootrondstempel

1 Augustus 1898

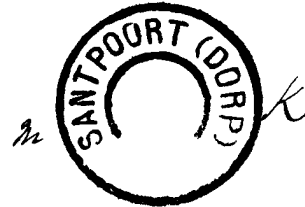
De benaming van het hulppostkantoor Zandpoort werd gewijzigd in **SANDPOORT-DORP**, in verband met de oprichting van het hulppostkantoor Santpoort-station op 1 augustus 1898.

SANTPOORT (DORP)

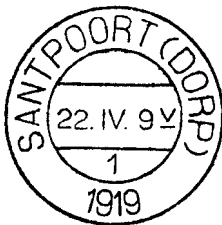
1/3 - 13

Handwritten note: "Handwritten: 13 maart 1903 ontzetting van jaar 59"

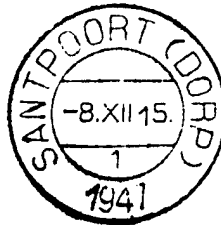
In mei 1903 werd het grootrondstempel en op 7 maart het Kantoornaamstempel gewijzigd in **SANTPOORT (DORP)**.

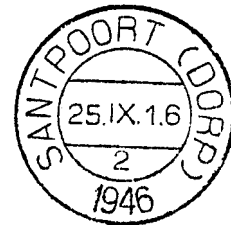
Typenraderstempel als kortebalkstempel, gebruikperiode

van 21-08-1919 tot 11-12-1947

van 12-12-1947 tot 01-01-1959

van 28-09-1949 tot 01-01-1959

SANTPOORT (NOORD)

Hulpkantoor tot 12-09-1966

Bijpostkantoor van 12-09-1966 tot 01-07-1971 *Beide stempels zijn gebruikt van 01-01-1959 tot 09-08-1971*

**SANTPOORT NOORD
HOOFDSTRAAT**

Stadspostagentschap gevestigd 01-07-1971

Cilinderbalkstempel

Vernietigd 19/9-75

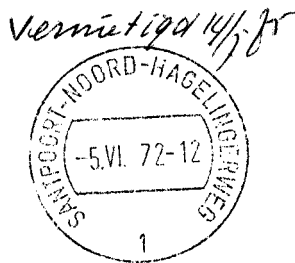
SANTPOORT NOORD -
HOOFDSTRAAT

- 9 JUNI 1971

Stempel is gebruikt van 10-08-1971 tot 02-06-1975

SANTPOORT NOORD HAGELINGERWEG

Stadspostagentschap per 24-04-1972

Vernietigd 14/7-75

20 JUNI 1972

*publ. kennis
25/6-72*

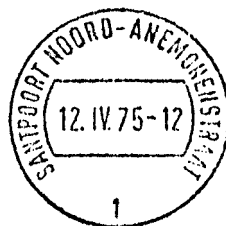
SANTPOORT NOORD -
HAGELINGERWEG

16 MAART 1972

Stempel is gebruikt van 21-06-1972 tot 30-06-1974

SANTPOORT NOORD ANEMONENSTRAAT

Stadspostagentschap per 02-06-1975

*1/2-75
28.4.75*
- 6 MEI 1975

SANTPOORT NOORD -
ANEMONENSTRAAT

14 FEB. 1975

Stempel in gebruik van 02-06-1975 tot 01-12-1977

SANTPOORT NOORD

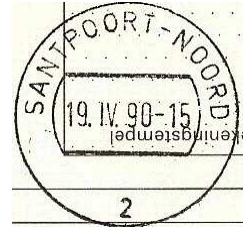
stadspostagentschap per 20-12-1977

01-12-1977 de benaming van het stpags **Santpoort Noord - Anemonenstraat** werd gewijzigd in **Santpoort Noord**

SANTPOORT NOORD
29 JULI 1977

21 OKT. 1977

Stempel in gebruik van 01-12-1977 tot

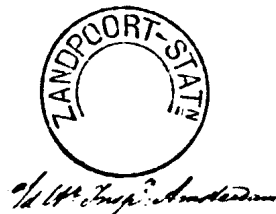
Sinds 2007 worden door TNT post **zelfinkende stempels** gebruik.

ZANDPOORT-STATION

Stationpostkantoor vanaf 09-01-1886

Kleinrondstempel

In het kleinrondstempel van **ZANDPOORT-STATN** werden hulpkantoor-uurkarakters gebruikt.

SANDPOORT-STATION en SANTPOORT (STATION)

Hulpkantoor

Grootrondstempel

Gebruikt van 01-08-1898 tot deze werd vervangen in mei 1903 door **SANTPOORT (STATION)**.

Het eerste stempel **SANDPOORT-STATION** komt niet (meer) voor in het stempelboek, wel is bekend, dat het stempel op of rond 1 augustus 1898 moet zijn toegezonden. In mei 1903 (een dag van verstrekking is niet vermeld) werd het stempel **SANTPOORT (STATION)** met karakters toegezonden.

Typenradarstempel als langebalkstempel

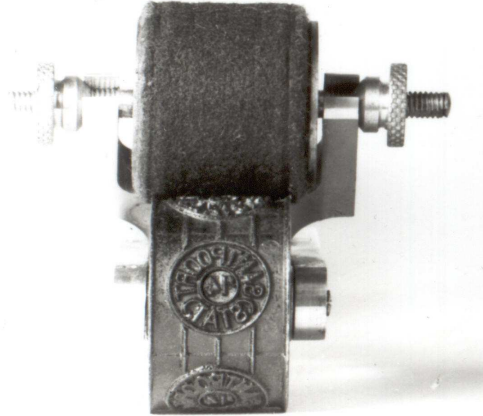
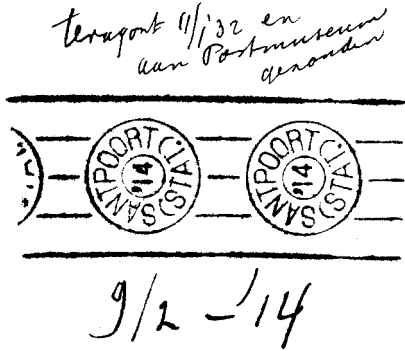
Het stempel heeft Arabische maandcijfers en werd van 04-11-1907 tot 28-12-1917 gebruikt.

SANTPOORT (STAT.)

Postkantoor per 01-11-1912

Drukwerkrolstempel van 09-02-1914 tot 11-01-1932.

Kantoornaam en Lakstempel, langebalk met Romeinse maandcijfers

2 stuks

SANTPOORT (STATION)

*29/10 - B. terugg.
1 stuk met B. terugg.
ontvangen in
Jan '59.*

Toegezonden op 29-10-1912 en terugggezonden in januari 1959

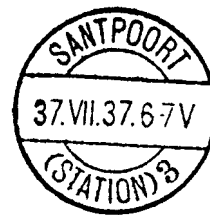
29/10 - '12

Gebruikt van 01-11-1912 tot 28-12-1917

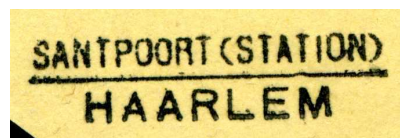
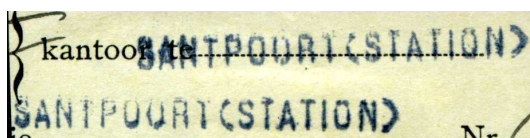

van 01-11-1912 tot 28-12-1917

van 20-04-1913 tot 28-12-1917

Kantoornaamstempels

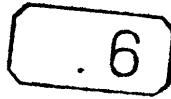
Bestellerstempels

Het postkantoor Santpoort (Station) ontving alleen bestellerstempels in model I (achthoekig).

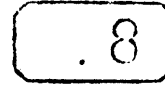
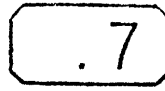
5 stukken no 1 / m 5

27/2 '13

26/10 '14

*over. 19
13-9-19*

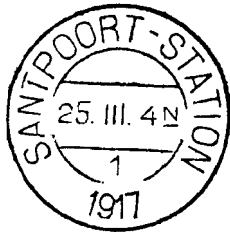

*over
24-3-20.*

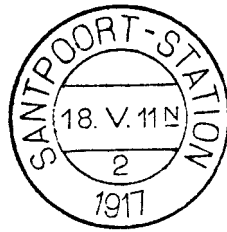
De nummers .1 tot en met .5 werden verstrekt op 27-02-1913, nummer .6 op 26-10-1914, nummers .7 en .8 op 13-09-1919 en de nummers .9 en .10 op 24-03-1920.

SANTPOORT-STATION

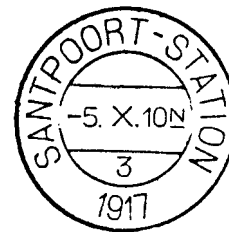
Postkantoor
Kortebalkstempels

Gebruikt van 29-12-1917
tot 01-01-1959

van 29-12-1917
tot 01-01-1959

van 29-12-1917
tot 25-05-1955

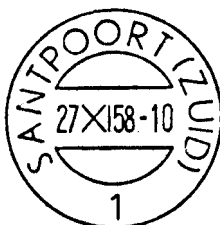
Hamerstempel

Het hamerstempel werd verzonden op 25 mei 1955 en terugontvangen in januari 1959, nadat het hamerstempel **SANTPOORT (ZUID) nr. 3** in gebruik was genomen.

SANTPOORT (ZUID)

Bijkantoor per 01-01-1959

handstempel
gebruikt van 01-01-1959
en was eind 1979 nog in
gebruik.

handstempel
van 01-01-1959
tot ..-02-1974

hamerstempel
van 01-01-1959 en
was eind 1979 nog
in gebruik.

Cilinderbalkstempel

Gebruikt vanaf 1979 tot 2007

Zelfinktende stempel

in gebruik genomen begin 2007 tot heden

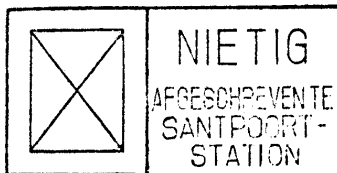
Nietig en Afgeschreven

Het stempel AFGESCHREVEN werd verstrekt op 29 oktober 1912.

29/10 - 12

Mededeeling No 4542^s van 24 oktober 1912: Met ingang van 1 November 1912 wordt het hulppostkantoor Santpoort (Station) vervangen door een postkantoor waaronder zal ressorteeren het hulppostkantoor Santpoort (Dorp). Het stempel AFGESCHREVEN werd verstrekt op 29 oktober 1912. In het modellenboek van De Munt is een afdruk van het stempel aangebracht met het bijschrift: *Afdruk van in gebruik zijnde stempel voor Posterijen op 1 januari 1915.*

Goedgekeurd 10-4-57 Gz

*naamwijziging
bureelag P.E.Z.
14.89
bb
29-4-58
stempel wrijf-
ontvangen
jan 59*

Verreken 23-9-58 Gz

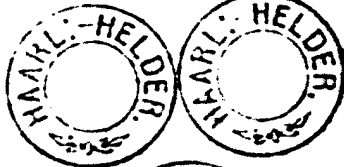
het stempel werd goedgekeurd en verstrekt op 10 april 1957. In verband met de wijziging van de tenaamstelling werd het stempel afgekeurd op 29 april 1958 en terugontvangen in januari 1959. het nieuwe stempel nietig afgeschreven te santpoort (zuid) werd verzonden op 23-09-1958.

TRAJECTSTEMPELS

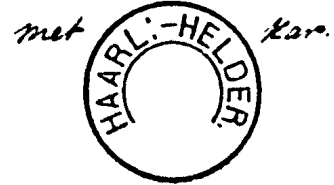
HAARL:-HELDER. 24-10-1877 Onder Haarlem zijn in het stempelboek drie afdrucken aangebracht van takjestempels voor de conducteur op de lijn Haarlem – Helder.

Takjestempel cijfers: I II
letters: D

*Cond. op de lijn:
Haarl.-Helder*

*Aan den Insp. te
Ulrecht, bij misf.
van 24 Nov 68, N° 594/A.*

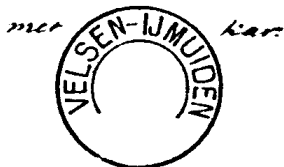
24 October 1877.

De stempels zijn toegezonden op 24 november 1868. In het stempelboek van De Munt een afdruk van 25 NOV 77 en karakter C. In het stempelboek van het Museum voor

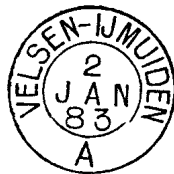
Communicatie een afdruk onder Haarlem op 24 oktober 1877 (met karakters).

VELSEN-IJMUIDEN 14-11-1883

cijfers: -
letters: A

14 Nov 1883

In het stempelboek van De Munt is dit stempel afgedrukt met de datum 2 JAN 83 en in het onderste segment de letter A.

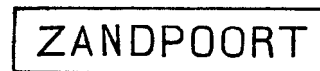
In het stempelboek van het Museum voor Communicatie is dit stempel afgebeeld bij het postkantoor IJmuiden, met karakters, met verstrekingsdatum 14 november 1883.

Haltestempels

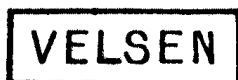
ZANDPOORT Haarlem 14-03-1871 **Haarlem-Helder**

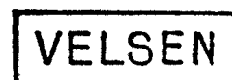
*Aan den Insp. te Ulrecht,
bij misf. van 14 maart 1871,
N° 42/A, voor de Cond. op
de lijn Haarlem-Helder.*

VELSEN Amsterdam 22-09-1874 **Helder-Amsterdam**

*22 Sept. 1874 ad Insp. te Ulr.
voor de Conduct. op Amsterd.-
Helder*

2. VELSEN

Het Hulppostkantoor Velsen werd opgericht op 1 mei 1851 en behoorde tot het ressort van het postkantoor van Beverwijk

Egyptische letter
01-05-1851

Halve cirkel-stempel met groteske letters, gebruikt in Velsen.

VELSEN
5 Aug: 1872

8-1872

Groteske letters
05-08-1872

DE AMSTERDAMSCH KANAAL MAATSCHAPPIJ

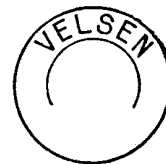
Die het Noordzee deed graven, had van Amsterdam tot aan IJmuiden een eigen telegraaflijn met 5 telegraafkantoren, die in 1876 opengesteld werden voor het publiek. Alleen het kantoor van Velsen werd in 1883 overgenomen door de Rijkstelegraaf. Dit telegraafkantoor verzond ook over de post waterstandberichten aan de maatschappij te Amsterdam, via de spoorlijn Haarl:-Helder

Stempel Velsen feb. – aug. 1873 groen

Hulppostkantoor Velsen / Velzen heeft op 6 januari 1880 een kleinrond dagtekeningstempel ontvangen met de tenaamstelling VELSEN

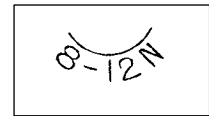
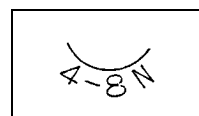
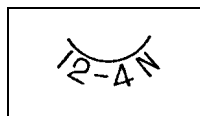
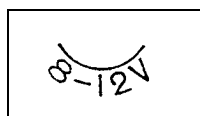
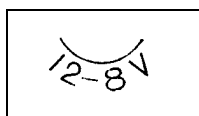

6 Jan: 80.

28 Feb: 1883

van 06-01-1880 tot 01-11-1885

Van 1879-1885 was het stempel van hulppostkantoor Velsen kleinrond. Nadat Velsen per 01-11-1885 postkantoor werd. gebruikte men dezelfde stempels. Het verschil zit in de uurkarakters. Bij ledere stempel werd ook een setje blokjes geleverd (zie foto) die in de stempel geplaatst moesten worden. Deze blokjes hadden steeds een andere uur aanwijzing plus nog een stukje boog van de binnencirkel. Hulppostkantoren kregen 5 karakters (zie de vierkantjes), postkantoren kregen 18 uur- karakters. Namelijk; 12-6V, 6-7V, 7-8V, 8-9V, 9-10V, 10-11V, 11-12V, 12-1N, 1-2N, 2-3N, 3-4N, 4-5N, 5-6N, 6-7N, 7-8N, 8-9N, 9-10N, 10-12N.

De stempeldoos hier boven met kleinrondstempel Haarlem 1 voor het jaar 1901 met rechts 3 maal 6 uurkarakters voor het postkantoor. Foto Museum voor Communicatie Den Haag.

Post- en telegraafkantoor gevestigd

Met ingang van 1 november 1885 is het hulppostkantoor vervangen door een post- en Telegraafkantoor.

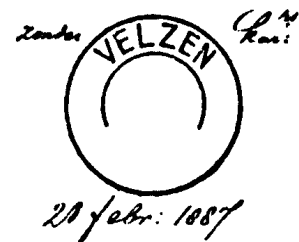
VELSEN
1 Nov: 1890.

VELSEN
15/9 - '09

Kantoor naamstempels

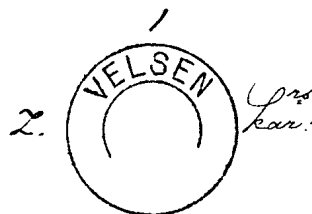
1 November 1885.

Het **nummerstempel** 243 en het administratieve stempel "Afgeschreven" werden toen verstrekt.

In het stempel "Afgeschreven" was nu de naam VELZEN opgenomen.

Op 21 februari 1887 werd een kleinrond dagtekeningstempel met de nieuwe tenaamstelling VELZEN gezonden, zonder karakters.

1 Nov: 1890.

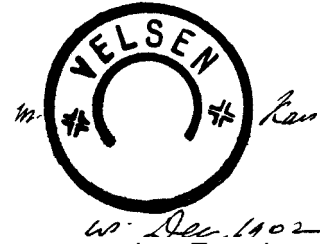
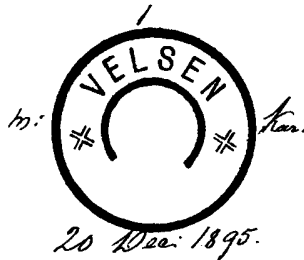
Van 01-11-1890 tot 1894

VELSEN

naamstempel

Op 1 november 1890 volgde een nieuw **kleinrondstempel** - zonder karakters-, nu met de naam VELSEN. Dit omdat in 1888 de oude benaming Velsen weer was ingevoerd.

Grootrondstempel

Op 20 december 1895 werd een grootrondstempel met karakters toegezonden. Een nieuw stempel werd verstrekt op 18 december 1902, eveneens met karakters.

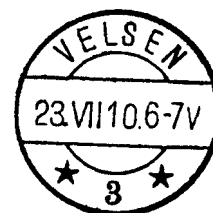
Typenraderstempel Langebalk.

Van 03-09-1907
Tot 25-02-1936

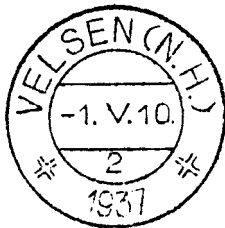

van 05-10-1909
tot 11-05-1937

van 10-08-1910 tot 01-01-1943 en
van 05-11-1946 tot 31-10-1973

Stempel nr. 1 en 2 zijn met Arabische maandcijfers, nr.3 met Romeinse maandcijfers.

Kortebalkstempel.

Het stempel werd verzonden op 11 mei 1937 en vernietigd op 14 juli 1974.

- Eerste gebruikperiode van 12 mei 1937 tot 1 januari 1943.
- Tweede gebruikperiode van .. tot

Velsen – Zuid

Stadspostagentschap

Naamswijziging, voorheen Velsen

Cilinderbalkstempel.

30 OKT. 1973

Naamstempel.

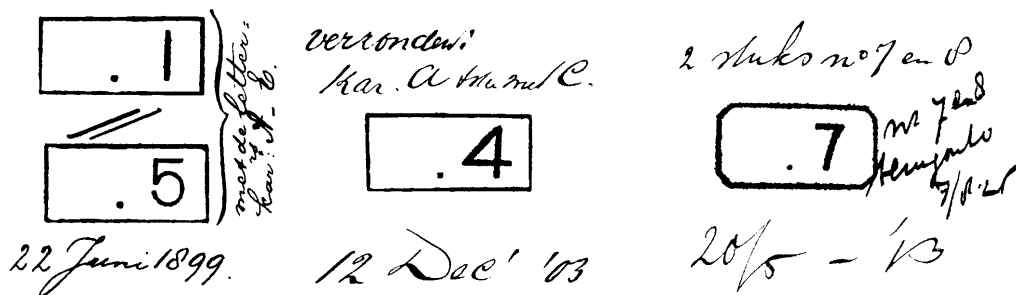
huib. klus 8/7-73

VELSEN-ZUID

10 AUG. 1973

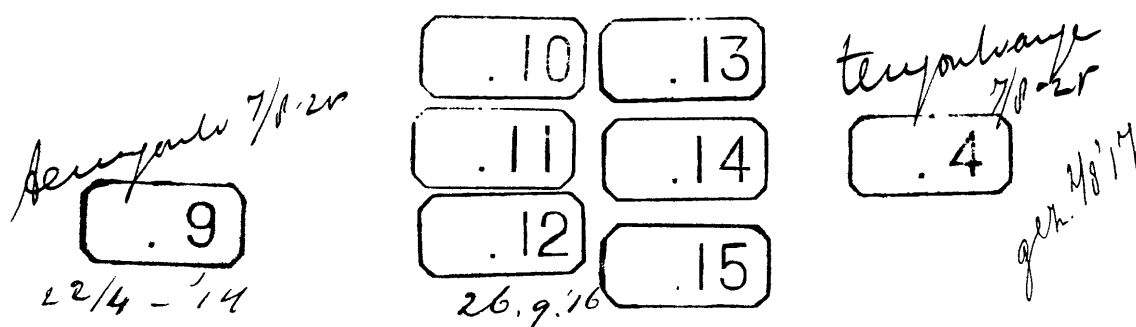
Het stempel werd opgeleverd op 12 oktober 1973 en verstrekt op 30 oktober 1973. Het stempel werd op 1 november 1973 in gebruik genomen.

Het postkantoor **Velsen** ontving **bestellerstempels in model type III** (rechthoekig).

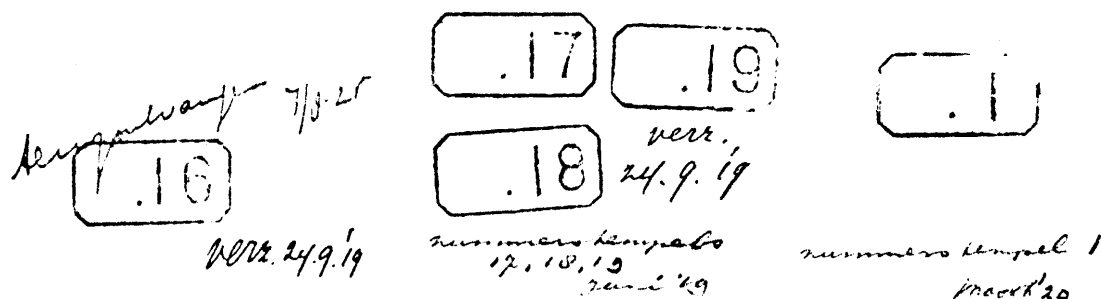

De volgnummers **.1** tot en met **.5** werden verstrekt op 22 juni 1899. Tevens werden de letterkarakters **A** tot en met **E** toegezonden voor vijf postbestellingen per dag. Op 12 december 1903 werd nummer **.4** vervangen en kreeg de letterkarakters **A, B** en **C** toegezonden voor drie postbestellingen per dag.

Bestellerstempels in model type 1 (achthoekig)

De volgende bestellerstempels (vervolgnummers) werden verstrekt; Nummers; **.7** en **.8** en op 20 mei 1913, nummer **.9** op 22 april 1914 en de nummers **.10** tot en met **.15** op 26 september 1916. De stempels werden buiten gebruik gesteld op 16 juli 1925.

De vervolgnnummers **.16** tot en met **.19** werden verstrekt op 24 september 1919. De stempels werden terugontvangen op 7 augustus 1925 nadat ze op 16 juli 1925 buiten gebruik waren gesteld.

Velsen – Noord

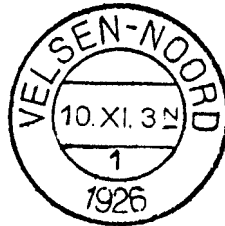
Hulppost-, telegraaf- en telefoonkantoor gevestigd

Op 1 november 1926 wordt de naam van het hulppostkantoor **Wijkeroo** gewijzigd in **Velsen-Noord**

Kortebalkstempel.

Wijkeroo (N.H.)
1943
16-07-1925 tot
1969
31-10-1926.

van 01-11-1926 tot
01-01-1943

van 15-04-1939 tot 01-01-
van 30-10-1948 tot 24-11-

Postagentschap annex telegraaf- en telefoonstation per 01-11-1948

Kortebalkstempel

van 13-07-1946
tot 01-08-1947
1951.

gebruikperiode vanaf 27 december 1955 en was eind
1979 nog in gebruik, onder Beverwijk per 01-03-

BEVERWIJK
VELSEN NOORD

verz: 31-10-66

STADSPPOSTAGENTSCHAP PER 01-08-1966

Cilinderbalkstempel

24 NOV. 1969

Het stempel werd opgeleverd op 11 november 1969
en verstrekt op 24 november 1969 ter vervanging
van het kortebalkstempel.

Zelf inktende stempel

In 2007 werden alle stempels
vervangen door TNT .post stempel

3. IJMUIDEN

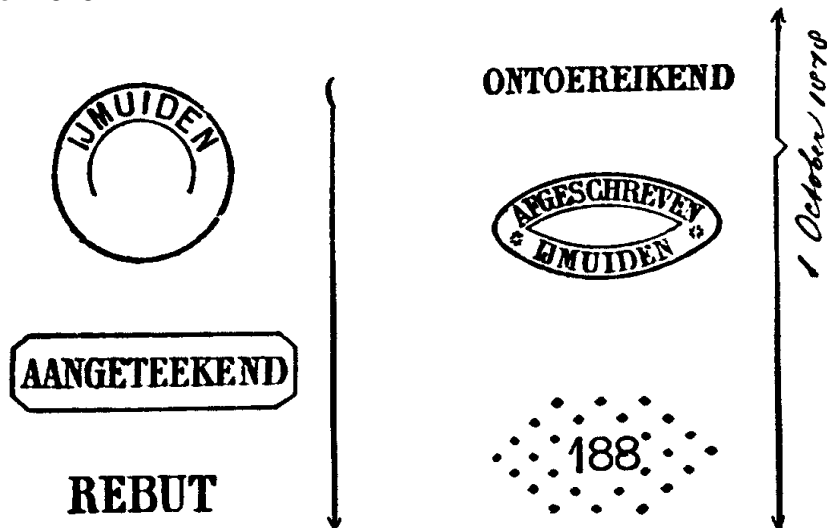
IJMUIDEN

Hulppost- en telegraafkantoor per 1876 gevestigd aan het Sluisplein werd op 01-11-1876 opgericht en behoorde tot het ressort van het postkantoor Beverwijk.

IJMUIDEN

Postkantoor per 1878

Op 1 oktober 1878 werd een **kleinrondstempel** met 18-uur karakters Verstrekt, samen met **nummerstempel** 188.

Zeepost

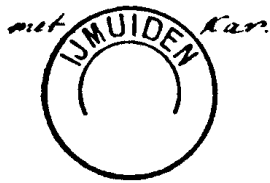
Voor de zeepost naar Nederlandsch Indië en West Indië werden twee stempels uitgereikt.

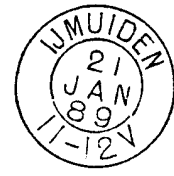
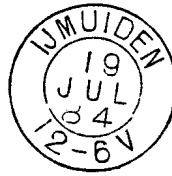
Dat gebeurde op 16 mei 1879. Op 9 juni 1879 werd een stempel T toegezonden.

IJMUIDEN

Postkantoor op het Sluisplein

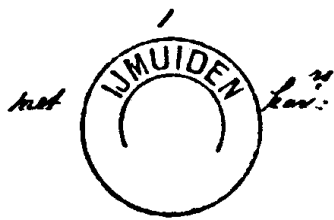

12 Mei 1884

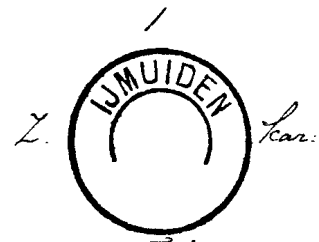

Een nieuw kleinrondstempel met 18-uur karakters werd verstrekt op 12 mei 1884.

kleinrondstempel

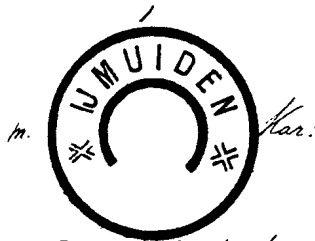
23 Aug: 1889.

23 Febr.: 1895.

Een nieuw stempel, met karakters werd op 23 augustus 1889 toegezonden. Op 23 februari 1895 werd het laatste kleinrondstempel verstrekt, zonder karakters. Dit laatste stempel heeft een dikkere buitencirkel.

Grootrond en kantoornaamstempel

22 Febr.: 1897

IJMUIDEN

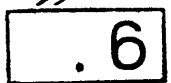
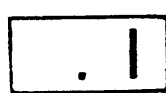
23 Juni 1902

IJMUIDEN

11/10 05

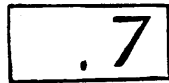
Het grootrondstempel werd op 22 februari 1897 in gebruik genomen. Op 23 juni 1902 en 11 oktober 1905 werden er naamstempels toegevoegd.

Bestellerstempels in model type III (rechthoekig)

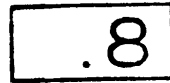

12 Sept: 1899

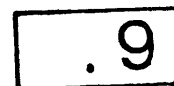
met de letters: A-F

April 1900

29 April 1901

3 Nov. 1902

De bestellerstempels hebben allemaal een met de hand geschreven verstrekking's datum. De nummers .1 tot en met .6 en nummer .7 hadden letterkarakters van A tot en met F die werden toegezonden voor zes postbestellingen per dag.

.10

26/10 '03

.11

7/11 '04

.12

3/10 '04

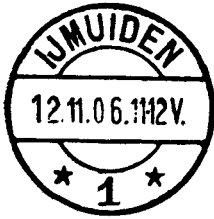
.13

7/6 '06

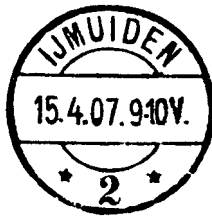
IJMUIDEN

Postkantoor verhuisde op 15-03-1907 naar de Kanaalstraat tot 15 mei 1940.

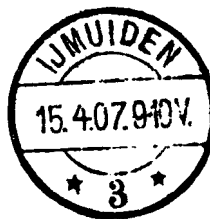
Typenraderstempels langebalk met Arabische maandcijfers

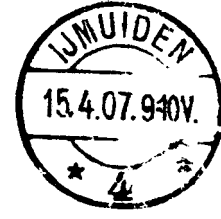
van 13-11-1906
tot 24-01-1938

van 16-04-1907
tot 07-07-1947

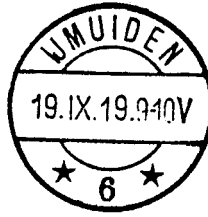
van 16-04-1907
tot

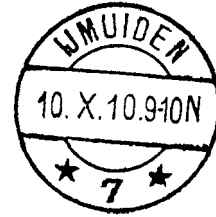
van 16-04-1907
tot

van 24-08-1908
tot 22-12-1917

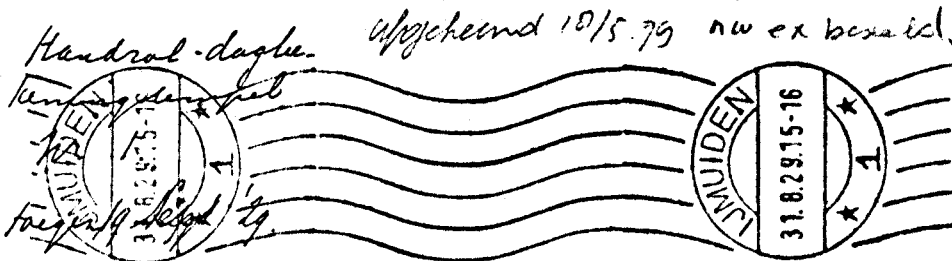
van 05-07-1912
tot 05-07-1961

van 04-04-1912
tot 10-04-1926

Stempel nummers 5 en 7 zijn hamerstempels en de overige zijn handstempels.

Handrol- dagtekeningstempel

Gebruikt van 01-09-1929 tot dat het op 18-05-1979 afgekeurd werd.

Kantoornaamstempels

IJMUIDEN

21 maart 1908

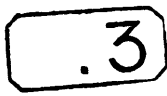
IJMUIDEN

3/4 - 12

IJMUIDEN

Ver. 25/5.16

Bestellerstempels in model type I (achthoekig)

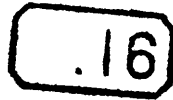

108

3 stuks n° 17 1/2 m 19

2 1/3

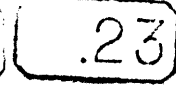
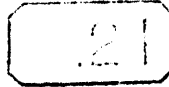
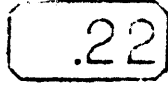
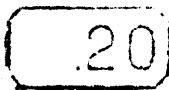
29/8. 12

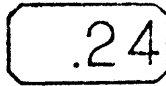
6/2 - 14

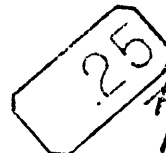
Met geschreven verzend datums er bij.

verz. 9-19

verz. 28-10-19

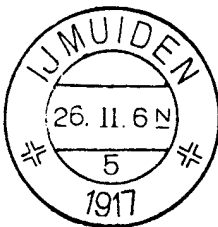
verz. 26/11'20

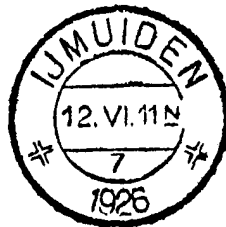
IJMUIDEN

Nieuw postagentschap in oude postkantoor per 01-02-1942 tot 01-01-1943.

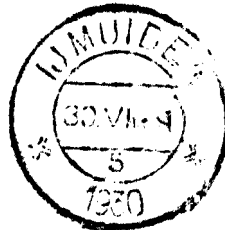
Hamer en kortebalkstempel

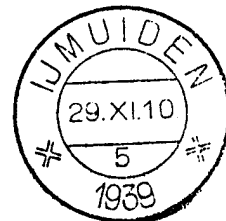
van 23-12-1917
tot 08-07-1930

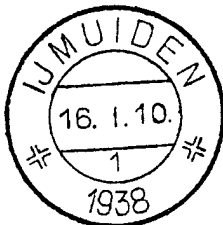
van 11-04-1926
tot 30-11-1939

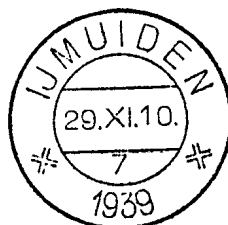
van 09-07-1930
tot 30-11-1939

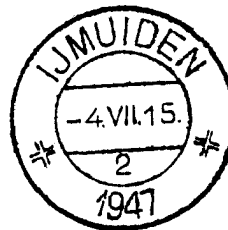
van 01-12-1939
tot 21-07-1953

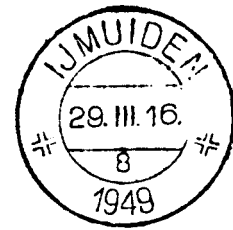
Van 25-01-1938
tot 24-11-1969

van 01-12-1939
tot 21-07-1953

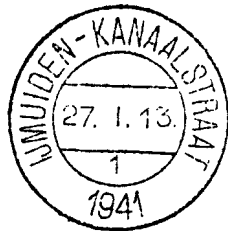

van 04-07-1947
tot 24-11-1969

van 09-04-1949
tot 24-11-1969

IJMUIDEN KANAALSTRAAT
Kortebalkstempel

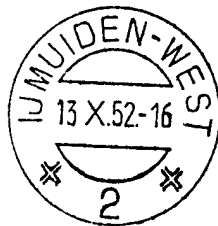
Mededeelingen No II van 13 januari 1943: De navolgende postinrichtingen zijn sedert 1 Januari 1943 gesloten: Het hulppostkantoor te Velsen, de postagentschappen Driehuis gemeente Velsen, IJmuiden-Kanaalstraat, IJmuiden-Kennemerlaan. Genoemde sluitingen houden verband met de evacuatie der zeeplaatsen.

IJMUIDEN WEST
Bijpostkantoor op 09-12-1952

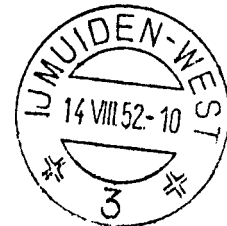
Het postagentschap Kanaalstraat weer open, wordt IJmuiden West.
openkortebalkstempel

Van 09-12-1952
tot 01-05-1973
vernietigd 25-05-1973

van 09-12-1952
tot 01-05-1973
vernietigd 25-05-1973

van 09-12-1952
tot 16-03-1969
terugontvangen 17-03-1969

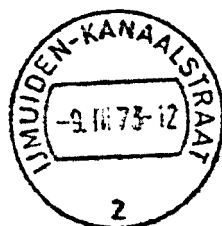
IJMUIDEN KANAALSTRAAT

Bijpostkantoor

De benaming van het bijpostkantoor **IJmuiden-West** is op 1 mei 1973 gewijzigd in **IJmuiden kanaalstraat**.

cilinderbalkstempel

20 MAART 1973

20 MAART 1973

1 kubeb. 12 m. 26/7

IJMUIDEN-KANAALSTRAAT

25 AUG. 1972

Het **bijpostkantoor Kanaalstraat** werd opgeheven op 16-01-1987. Zo kwam het einde van het bestaan van het postkantoor in de Kanaalstraat.

DE HEIDE (N.H.)

Vestiging hulppostkantoor per januari 1902 in het pand Kalverstraat nr.27
in mei 1903 werd de naam gewijzigd in HEIDE
grootrondstempel

DE HEIDE (N.H.)

Cachet

31 Dec. 1901

Mei 1903

Het stempel DE HEIDE (N.H.) werd verzonden op 31 december 1901, we nemen aan dat het stempel gebruikt is begin januari 1902 tot en met mei 1903 want toen werd de naam gewijzigd in HEIDE deze naam werd gewijzigd op 25 juli 1903 in VELSEROORD.

VELSEROORD

Vestiging Hulpstempel op het Velsersduinplein per 25-07-1903
Grootrond en naamstempel

*Herengoutvoanger en
overnuttiged. Nov. '26*
VELSEROORD

*1. cachet
de bron*

24 juli 1903

*Herengoutvoanger en
in bezetting gehouden
Nov. '26*

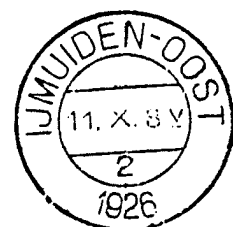
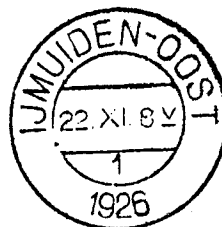
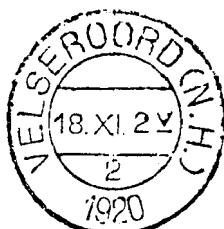
VELSEROORD

0/4 - 13

Het grootrondstempel VELSEROORD is in gebruik geweest van 25 juli 1903 tot 10-11-1919 toen werd er (N.H.) toegevoegd in het stempel.

VELSEROORD (N.H.)

Hulpstempel van 11-11-1919 tot 01-11-1926
Kortebalkstempel

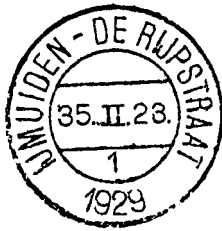

IJMUIDEN OOST voorheen Velseroord
Hulpstempel van 01-11-1926 tot 01-12-1946

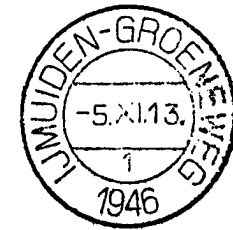
Het hulpstempel was 1 van de 2 kantoren die in de oorlog van 1940-1945 opengesteld bleven voor publiek. Dit kantoor werd opgeheven op 1 december 1946.

DE RIJPSTRAAT

Bijpostagendschap van 02-04-1929 tot 01-05-1931

IJMUIDEN-GROENEWEG

Van 07-11-1946
tot 01-01-1950

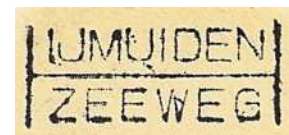
IJMUIDEN KENNEMERLAAN (nr. 17) en Bijpostagendschap van 01-05-1931 tot 01-01-1943

Uit betrouwbare bron heeft dit
postagendschap een tweede
periode gehad van 1945 tot
1959.

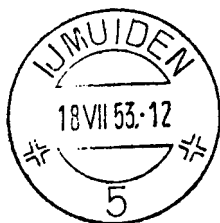

IJMUIDEN- ZEEWEG

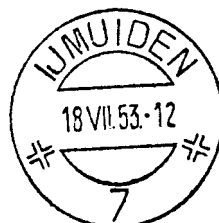
Eerste periode van 02-09-1929 tot 01-02-1943
tweede periode van 21-01-1950 tot 31-12-1952

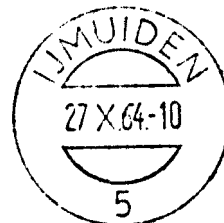
IJMUIDEN In de Wilhelminaschool, hoek Wijk aan zeéerweg - Houtmanstraat.
Postkantoor van 15 mei 1940 tot 14 april 1969.

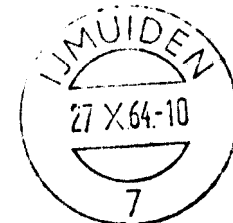
Van 0-07-1947
tot 24-11-1969

van 09-04-1949
tot 24-11-1969

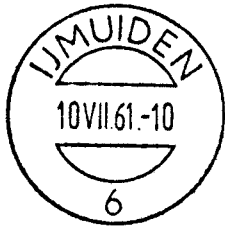

van 22-07-1953
tot 27-10-1964

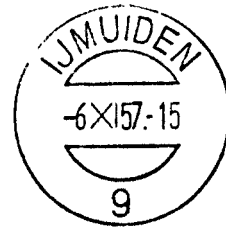

van 22-07-1953
tot 27-10-1964

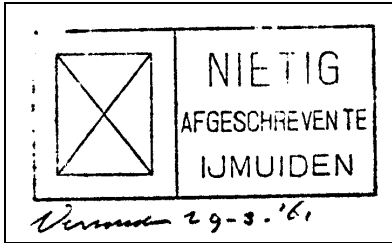
De stempel nummers 5 en 7 zijn hamerstempels

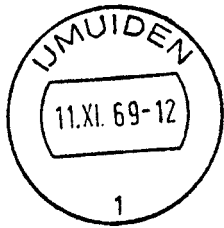
van 11-07-1961
tot

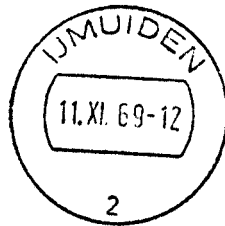
van 07-11-1957
tot eind 1979

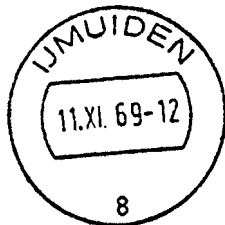
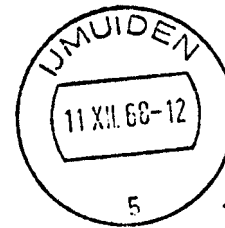
IJMUIDEN Aan de Langenieuwstraat Hoofdpostkantoor van 14 april 1969 tot
.....verhuisd naar plein 1945 in 2002
Cilinderstempel

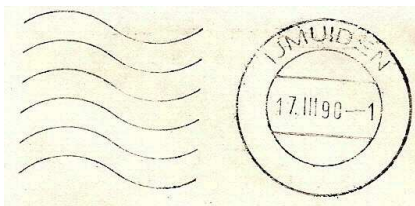
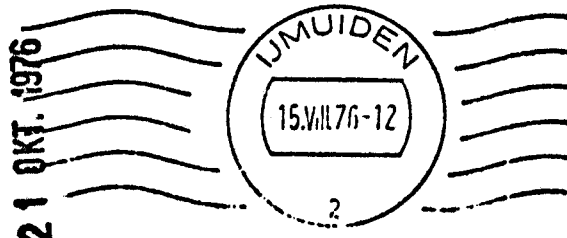
24 NOV. 1969

24 NOV. 1969

24 NOV. 1969

IJMUIDEN – PLEIN 1945 hoofdpostkantoor van 2002 tot maart 2009

postkantoor geopend op Plein 1945 en op 12 maart 2009 gesloten, hier waren meerdere stempels in gebruik.

IJMUIDEN – LANGENIEUWSTRAAT zelfinktende stempel

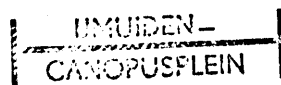
Door sluiting van het postkantoor op Plein 1945 werd er een service punt van TNT post geopend in de Bruna winkel aan de Lange Nieuwstraat op **12 MRT.2009**. Het stempel werd van 9.00 tot 12.45 uur gebruikt met **12 JAN.2009** na deze tijd werd de juiste datum ingesteld. Iedereen die s 'morgens een stempel heeft gehad voor 12.45 uur, heeft een zeldzaam stempel, omdat het toen nog geen service punt van TNT post was.

IJMUIDEN – CANOPUSPLEIN

Postagentschap van 01-08-1966 tot

handaf/Belamphly

klms bast 10/6 -66

verz. 0-12-66

verz: 15/7-66

IJMUIDEN – ORANJESTRAAT

Van 1987 t/m ± 1991

IJMUIDEN – PLANETENWEG

14 MAART 1972

Subb. klms 7/2-72

IJMUIDEN - PLANETENWEG

2 2 FEB. 1972

IJMUIDEN - DOKWEG

IJMUIDEN - ZEEWIJKPLEIN

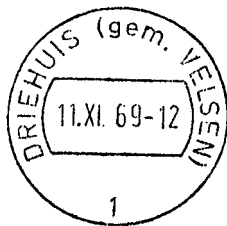

4. DRIEHUIS

DRIEHUIS (GEM. VELSEN) Bijpostagentschap

De navolgende postinrichtingen zijn sedert 1 Januari 1943 gesloten: Het hulppostkantoor te Velsen, de postagentschappen Driehuis gem. Velsen, IJmuiden-Kanaalstraat, IJmuiden-Kennemerlaan. Genoemde sluitingen houden verband met de evacuatie der zeeplaatsen. *Het stempel werd toegezonden op 26 juni 1928 en vernietigd op 17 april 1970.*

- Eerste gebruiksperiode van 2 juli 1928 tot 1 januari 1943.
- Tweede gebruiksperiode van .. tot 24 november 1969.

24 NOV. 1969

22 MAART 1978

Kans bestel 30/11-77

DRIEHUIS (Nh)

24 JAN. 1978

Het stempel **DRIEHUIS (gem. VELSEN)** werd opgeleverd op 11 november 1969 en verstrekt op 24 november 1969 ter vervanging van het kortebalkstempel. Gebruiksperiode van 25 november 1969 tot 3 april 1978.

Wijziging benaming postinrichting.

Te rekenen van 3 april 1978 is de benaming van de hierna vermelde postinrichting gewijzigd:

<i>Bedrijfsvorm</i>	<i>Oude benaming</i>	<i>Nieuwe benaming</i>
Stadspostagentschap	DRIEHUIS (gem. VELSEN)	DRIEHUIS (Nh)

Helaas geen zelfinktende stempel, plots werd begin 2009 het service punt opgeheven in Driehuis.

5. VELSERBROEK Plattelands agentschap

kantoornaamstempel

VELSERBROEK

Op 08-12-1986 kreeg de Velsersbroek een postagentschap, Tijdelijk werd stempel nr. 6 van IJmuiden gebruikt tot dat het stempel Velsersbroek werd ontvangen in januari 1987.

Tekst en samengesteld door Sietse Douwstra en Eef Limmen - Stegemeijer.

Geraadpleegde literatuur, bronnen, en afbeeldingen.

Een kerk en een handvol huizen , uitgave Stichting 'Het Dorp Velsen'.
'Driehuis', middenstand in beweging, door Rob Huizinga, Jaap Schols en Willem Kolkman.
Kastelen en Buitenplaatsen in Velsen deel 1 en 3, door Jan Morren
Santpoort twee dorpen in de schaduw van Brederode, door Joke van der Aar en Siebe Rolle
Hart van Kennemerland, door drs.J. van Venetien. (Jubileumboek van de Hoogovens).
Kroniek van Driehuis, door Siebbe Rolle
Santpoort 't Playsante Buyten, samen gesteld door Frans van Geldorp.
"Santpoort" deel 2. Dorp en station in de eerste helft van de 20^e eeuw, door Guus Hartendorf.
De geschiedenis van het postvervoer door Dr. E.A.B.J. ten Brink.
Handboek Nederlandse Poststempels deel 1 en 2, door Cees Janssen.
De poststempels van Nederland 1676 – 1915, door O.M. Vellinga.
300 Jaar postmerken van Nederland 1570 – 1870, P.C. Korteweg.
Krantenfoto's van Fotopersbureau De Boer bv.
Interieurs postkantoren, Het Nederlandse P.T.T. museum, nu Museum voor Communicatie.
Weekblad voor IJmuiden en omstreken, Nieuwsblad IJmuiden.
Weekblad voor Velsen, Huis aan Huis.
IJmuider Courant.
Gemeente archief van Velsen in het Noord-Hollands Archief te Haarlem.
Archief postzegelvereniging IJmuiden.

Met medewerking van;

Els Bakker
Trudie Bakker-Dijcks
Karel Bakker
Nilla Bakker
Youri Berendsen
Nel Bigler-Terdu
Norman Duinker
Sietse Douwstra
Heiny den Duijn
Guus Hartendorf
Sarah Hoenderdos
Cees Janssen
Jeroen Janssen
Wouter Janssen
Eef Limmen-Stegemeijer
Netty Mak-Gozeling
Wout Massée
Catlin Meyer
Onno van Middelkoop
Ronald Noteboom
Ronald Rong
Mevr. C.Schmidt-Geldermans
Gerard Swets
Marleen Veldman
Loes Wichert

Ontwerp kافت en titel Eef Limmen-Stegemeijer.

Eindredactie; Sietse Douwstra, Eef Limmen-Stegemeijer en Sarah Hoenderdos.

Uitgave, 20 maart 2010

Dit is een lege pagina.

